Copiese la portada

M. S. 4.º perg.º con 154 paginas y la portada bien tratado, completo.

R — Garcia de Penitentia Sacramento.

S. IGNASIO DE LOIOLA.

B. ALOYSIVS GONZAGA SOC. I.
CVIVS GLORIA S. M. MAGDALENÆ
DE PAZZIS, CHRISTO D. REVELANTE, NVLLI COMPARABILIS
VISA EST.

PÆNITENTIÆ SACRAMENTUM

Aliquibus, Deo dante, disputationibus explanandum

OPUS

Post invocatum purissimæ Dei parentis auxilium

Pænitentissimo ... Iuveni

VIVO

Litterarum, ac virtutum Studentibus

EXEMPLARI

Lucidissimo Ignatianæ Societatis ornamento

BEATO NUNC

Cum potius in numero Sanctorum adscribendo

BEATO ALLOYSIO GONZAGÆ

Quem eiusdem Societatis Scholarum patronum, et protectorem

Sanctissimus Dominus noster

BENEDICTUS XIII

Nuperrime decantavit

EX ANIMO CONSECRATUM

A R. P. M. Dominico Garcia Iunii Villegas huius Cathedræ Theologiæ moralis Collegii S. Hermenegildi, et maximi Celeberrimo moderatore elucubratum

Anno Dni 1725

Præludium

1. Ambrosius epistola 3. ad Simplicianum — Moyses Deuteronomio 32. — Gregorius in floribus Doctorum verb. penitentia

Nihil peccare, solius Dei est; emmendare sapientis,
aiebat Magnus Ecclesiæ Doctor Ambrosius. Utinam, au-
ditores mei, ego sapiens, et intelligens, ut juxta desideria
Moysis, novissima possem huius anni providere labores. Pec-
cavi in virtute penitentiæ vobis propinanda, fateor ingenue,
quia nihil peccare solius Dei sit. Debuer[am] [illegible] si quis vere peni-
tens labores penitentiæ deploraret, ut loquitur Gregorius Magnus;
ideo peccata in virtute penitentiæ immissa in sacramento
penitentiæ laboravimus abolenda. Faxit Deus!

Et reflexi-
vo tempus in quo legere videamur, opus dividere, atque
doctrinam theologicam inconcussam, brevi calamo, placuit prælibá-
re. Quinque disputationibus claudendus erit annuus labor.
In 1. essentiam sacramenti penitentiæ, eiusque partes, hic [illegible]
[illegible] in genere tractemus. In 2. de materia tum remota, tum
proxima sacramenti; in 3. de illius forma; in 4. de minis-
tro, et sigillo; in 5. denique de necessitate, et præcepto confes-
sionis quæstiones agitabimus.

Plura hic dogmatice [illegible]
à theologis. Ex illis pauca tractata à nobis sunt, tum in tractatu
de sacramentis in genere, tum in disputationibus de censuris
ecclesiasticis. Ideo [illegible] agere [illegible], [illegible]
pertingere [illegible] est: fuse enim de omnibus disputant eximius [illegible]
noster, ac venerabilis Doctor disput. 47. Eminentissimus
Belarmino, Valencia, Vazquez, et alii [illegible] theologi, quorum [illegible]
[illegible] refert, et refutat P. Martinez de Penitentia
disput. 1. Sect. 1.

Circa nomen huius sacramenti plura diximus
in tractatu de penitentia virtute, explicantes [illegible] huius vocis pe-
nitentia, quis [illegible] est virtuti, et sacramento. Hoc [illegible]
[illegible] sacramentum [illegible] ab externa [illegible] penitentis; sacra-
mentum absolutionis ab absolutore sacerdote. [illegible] Bap-
tismus laboriosus [illegible] ad 1. [illegible], qui [illegible]
[illegible]. Hæc nomina alia [illegible] apud auctores.

Ut penitentia sig-
[illegible]

2. tinis sacramenti, et humanis institutionis semper clare cog- [1]canon.
noscant, Diffinitio verba Tridentini sessione 7. canone 1. ibi:
Tridentino si quis dixerit, sacramenta novæ legis non fuisse omnia à
sessione 6. Christo Domino instituta, aut esse plura, vel pauciora, quam 7.
cap. 1 videlicet Baptismum, Confirmationem, Eucharistiam, Pœnitentiam, ex-
tremam unctionem, Ordinem, et Matrimonium, aut aliquod horum
7. non esse verè, et propriè sacramentum, Anathema sit. Vi-
de etiam Florentinum citatum à nobis in præliminali disp. nos-
tra de sacramentis in genere num. 603 et sequentibus.

Ex quibus

Stat 1. tamquam certum de fide, dari in ecclesia catholica
sacramentum pœnitentiæ contra Montanum, Novatianum, et Luthe-
rum, qui sacramentum pœnitentiæ de medio tollere conantur. =
Stat 2. Christum Dominum instituisse hoc sacramentum: unde non
est humanum inventum, cuius institutio, ut blasphemè do-
cebat Ioannes Wicleff, et ex eo Ioannes Hus, quorum hæresis
damnata est in Concilio Constantiensi sessione 15. = Stat 3. sa-
cramentum pœnitentiæ distinctum esse à sacramento Baptismi: e- eius
~~[illegible]~~ oppositum, ut contra Tridentinum proponit Calvinus.

Et præ-
terea: Baptismus, et Pœnitentia differunt, tum ratione materiæ, et
formæ, quæ ex parte Ministri: materia enim remota Baptismi est aqua natu-
ralis, proxima ablutio corporis; forma verba illa Baptizantis: ego te Bap-
tizo in nomine Patris &c. Minister solus sacerdos, sed etiam la-
icus: Pœnitentiæ autem minister solus potest esse sacerdos; forma sunt
verba illa: ego te absolvo a peccatis tuis; Materia proxima
sunt actus pœnitentis scilicet contritio, et confessio; remota autem
peccata post Baptismum commissa. quæ omnia definita sunt in Tri-
dentino loco citato.

Circa tempus in quo Christus pœniten-
tiæ sacramentum instituit, inter scholasticos post Tridentinum du-
Tridentino bium esse non potest; quia sessione 6. cap. 14. asserit institutum
sessione 6. fuisse à Christo post resurrectionem. Accipe verba textus: tunc
cap. 14. pro his, qui post Baptismum in peccata labuntur Christus sacra-
mentum pœnitentiæ instituit, cum dixit, accipite Spiritum Sanctum: quorum
remi-

remiseritis peccata, remittuntur eis &c. Quod si Christus ante hanc apostolis promisit potestatem remittendi peccata in illis verbis, quaecumque alligaveritis super terram &c de potestate danda promisit, et tunc contulit. Similiter de potestate ferendi censuras habituri sumus disput. 1. de Censuris, quaest. 1. Cap. 3. — Plura, quae contra has fidei veritates opponunt haeretici, soluta à nobis sunt disp. 2 de poenitentia virtute, quaest. 2. Alia apud eximios Catholicos controversistas.

Disputatio 1.

De essentia, et distinctione sacramenti Poenitentiae.

1. Dupliciter distinctam potest esse huius sacramenti; 1, in sensu physico, 2, in metaphysico. Non erit sermo de metaphysicis distinctionibus; sed de physicis tantum. Definitio autem metaphysica ita potest efformari: sacramentum ex institutione Christi causans gratiam, et remissionem peccati per modum iudicii. Haec ultima verba distinguunt specialiter sacramentum poenitentiae à sacramento Baptismi: licet enim hoc causet etiam peccati remissionem, non tamen per modum iudicii; sed per modum regenerationis spiritualis, quia in illo nulla proferuntur verba, quae per modum sententiae iudicialis reum absolvant: qualia sunt in sacramento poenitentiae verba illa, ego te absolvo à peccatis tuis. In hac igitur disputatione est, sive partes physice constituentes sacramentum poenitentiae investigabimus.

Quaestio 1.

Quaenam partes sacramentum poenitentiae physice constituant.

Caput 1.

Sententias refert, et propriam proponit.

1. Multiplex est Doctorum sententia. 1. vult huius sacramenti essentiam in absolutione consistere; exclusione quae aliis partibus, quae sunt poenitentis actus, velut necessarias dispositiones requirunt. Ita Scotus in 4. distinctione 14. quaest. 2. et dist. 16. quaest. 1. Ipsum sequuntur Mairon, Gabriel, et fere omnes Scotistae.

Scotus in 4. dist. 14. quaest. 2. et dist. 16, quaest. 1.

4.

ptis. = 2. Sententia quae extrema opponit; contritionem, confessionem, et satisfactionem, docet esse partes integrantes sacramenti; ita tamen, ut neque absolutionem, quae requiritur forma, neque partem sacramento intrinsecam. Ita Soto in 4. dist. 14. quaest. 1. art. 1. et Enriquez lib. 4. de sacramentis cap. 14.

Soto in 4. dist. 14. quaest. 1. art. 1. Enriquez lib. 4. de Sacram. cap. 14.

2. 3a. Sententia admittit 3. praedictos actus tamquam materiam; absolutionem vero tamquam formam; Ita Divus Bonaventura in 4. dist. 16, et Albertus Lorenzius lib. 4. de Sacram. 6. quaest. 1. — 4. Sententia, quam tenent Durandus in 4. distinctione 14, quaest. 3. Aureolus, et Paludanus distinctione 16, quaest. 1, asserit, adaequatam esse sacramenti poenitentiae in confessione et absolutione; nullo autem modo in contritione et satisfactione. 5. quae est sententia Gabrielis in 4. dist. 16, quaest. 2, et Mastrii ibidem dist. 12, quaest. 10, art. 1, tenet contritionem, confessionem, et absolutionem intrare partialiter essentiam sacramenti; satisfactionem vero neque essentialiter, neque integraliter.

S. Bonaventura in 4. dist. 16, et Albertus Lorenzius lib. 4. Sacram. 6, quaest. 1. Durandus in 4, dist. 14, quaest. 3, Aureolus, et Paludanus dist. 16. dist. 1. —

3. 6. denique sententia docet, poenitentiae sacramentum constitui ex confessione, et contritione tamquam ex materia; et ex absolutione tamquam ex forma; dicit autem satisfactionem tamquam partem integralem, pertinentemque ad omnimodam perfectionem sacramenti. Ita communis Thomistarum cum Angelico Magistro 3. part. quaest. 84, art. 1, et Salmanticenses cum Eximio nostro disp. 18, sect. 2. Ante resolutionem praemittendum 1. Duae est difficultas, quae in sacramento datur circa intentionem Ministri. Alia est difficultas communis omnibus sacramentis, et a nobis resoluta manet disputatione de sacramentis in genere, tota quaest. 3: in qua, sicut etiam in capite 1. eius disputationis, postquam diximus in quolibet sacramento distinguimus: Aliquid stans rebus tamquam materia, et verbis tamquam forma: qualitatem dicitur sacramenti intrinsece, sive per se constitutivum.

Suus 3. pre quaest. 84, art. 1. Eximius disp. 18. sect. 2.

4. Aliud stans, ex rebus, et verbis tamquam ex subiecto, ab institutione divina, et ab intentione Ministri accipit denominationem talis sacramenti: et accidit dici sacramentum tantum explicative tantum. De sacramento in 1. consideratione loquimur: et ad actus poenitentis supra relatos, absolutionemque ex parte ministri.

minis[tr]i tota vis devolvitur. — Respondeo 2. tanquam resolutionis
[illegible] fundamentum, verba habui Florentini in decreto Eugenij, quæ sic
habent: Quasi (scilicet penitentiæ) quasi materia sunt actus penitentis,
ti, scilicet contritio, confessio, satisfactio; forma autem sunt verba
absolutionis. Eadem claritate, et expressione loquitur tridentinum
sessione 14, cap. 3. et canone 4.

5. Hic ex præmissis, sit 2. 3. Confessio, contritio, et absolutio sunt partes essentiales, et integrales sacramenti penitentiæ. Probatur 1a quoad 1am: sacramentum penitentiæ est illa entitas sensibilis, cui ex divina institutione annexa est virtus practice sortiva, quæ propria est huius sacramenti; sed confessio, contritio, et absolutio sunt partes essentiales, et integrales illius entitatis sensibilis: ergo &c. De maiori dubitandum non est, cum sit explicatio sacramenti penitentiæ. Probatur minor: quæcunque partes ablata qualibet ex illis partibus aufertur partim entitas sensibilis, cui ex divina institutione annexa est virtus practice sortiva propria huius sacramenti; sed illa, quo partialiter ablata, aufertur partialiter entitas, l. e. tota entitas, est pars essentialis, et integralis: ergo &c.

6. Minor est communis doctrina de ministris. Maior exposita tantum: nam ablata quælibet ex illis partibus, aufertur partialiter entitas sensibilis repræsentans absolvi penitentem, se confessione voluntaria accusantis: siquidem ablata absolutione non repræsentatur absolutio: ablata contritione non repræsentatur penitens: ablata confessione non repræsentatur se accusans; atqui in his repræsentationibus stat tota virtus practice significativa, et propria huius sacramenti, ut videtur innegabile: ergo &c.

7. Confirmatur 1. sacramentum penitentiæ est quoddam iudicium reconciliationis hominis cum Deo; sed de repræsentatis iudicij sunt confessio, contritio, et absolutio: ergo. Maior constat ex Tridentino cap. 6, ubi hoc habet: Sacramentum iudicij hoc tribunal cognita causa exercendi posse. In quibus termini illi iudicij hoc [illegible] sunt cum hoc, hoc sacramentum, scilicet penitentiæ. Deinde can. 1. definit, institutum esse pro fidelibus, quoties post baptismum in peccata labuntur Deo reconciliandis. Ergo sacramentum penitentiæ iudicium reconciliationis hominis cum Deo.

8. Probatur iam minor, sit his quod confessionem, et contritionem; quia iudicium essentialiter in-
cludit

cludit accusationem rei, per quam habeat cognitionem causae judicandae; sed illa rei accusatio est confessio peccatorum: ergo. — Probatur maior: illa

Tridenti. Sess. 14. Cap. 5. — ea accusatio requiritur essentialiter ad judicium sacramentale, quae instituta est ad tale judicium; sed ad hoc instituta est confessio peccatorum, ut liquet ex Tridentino cap. 5. per haec verba: ex institutione sacramenti poenitentiae universa ecclesia semper intellexit, institutam esse a Domino integram peccatorum confessionem: ergo. De- Probatur sic; sed haec confessio ut ultimum judicium reconciliandorum hominum cum Deo, debet adjunctam habere satisfactionem: alias disperata, sed ponitur haec pro causa ad reconciliationem divinam: ergo etc.

9.

Probatur minor praedicta de absolutione, quae ens, et principaliter oritur ex legitimo judicio. et praeterea: In absolutione sita est praecipue [illegible] practice signa gratiae remissionis peccatorum; sed illud signo sita est [illegible], [illegible] essentia sacramenti

Tridenti. Sess. 14. Cap. 3. — poenitentiae: ergo. Probatur. Maior est expressa Tridentini sessione 14. cap. 3, ubi ait: Docet praeterea sancta synodus sacramenti poenitentiae formam, in qua praecipue ipsius vis sita est, in illis ministri verbis positam esse, ego te absolvo. Minor est innegabilis; quia sacramenti essentia est signum practicum gratiae.

10.

Confirmatur 2o. Thesis: sacramentum poenitentiae constituitur, hoc est illius essentia ex materia, et forma; sed absolutio

Florentino — est forma, confessio, atque contritio sunt materia: ergo. Maior ex [illegible] stabilita est a nobis disputatione 1. de sacramentis in genere,

Tridentino — quaestione 1. [illegible]. Minor est [illegible], ut liquet [illegible] huius capitis atque ex Tridentino, et [illegible], et doctorum sententia. — Sit 2a. Thesis: Satisfactio est pars essentialis, sed tantum integralis sacramenti poenitentiae. 1. Thesis pars probatur: quia sine satisfactione intelligitur adaequate [illegible] tale sacramentum: ergo non est pars essentialis illius. Antecedens liquet in eo, qui rite confessus immediate post absolutionem decederet e vita, hic vere dicendus est recepisse sacramentum poenitentiae; et tamen satisfactionem non solvit: ergo.

11.

2a Thesis pars probatur: quia satisfactio a Tridentino dicitur pars sacramenti; sed non essentialis, ut probatum est: ergo integralis. — Confirmatur: sacramentum poenitentiae est [illegible]

in e. remissivus culpae, sed etiam poenae; sed per satisfactionem dimittitur ex opere operato aliqua poena: ad hoc enim insinuatur. 0. satisfactio e. aliqua pars sacramenti poenitentiae, definitur: 0. integralis, quae refertur adcomminodum illius sacramenti perfectionis, et ad plenas, et perfectas remissiones peccatorum, vt loquitur tridentinus ses. 14. cap. 3.

Caput 2.

Argumenta dissolvitur

12. Arguitur 1. ista tria scilicet contritio, confessio, et satisfactio appellantur à Patribus materia absolute, sine ulla additione qualitatis: 0. quia sunt vere materia sacramenti poenitentiae: quare nec partes illius dicuntur. Ratio est sequentia; quia cetera talia sacramenti quodlibet sacramentis habent materiam absolute et sine aliqua additione. Respondetur: sic quasi semper est addita diminuens, vt liquet in illis verbis Ioannis cap. 1. Gloriam quasi unigeniti à Patre. — 2. Respondetur ex Catechismo Pii 5. exponente talia verba: ait enim de sacramento poenitentiae num. 14. Ideo hi actus quasi materia à Patribus appellantur, quia vere materiae ratio non habeant, sed quia eius generis materia sint, quae extrinsecus adhibeatur, vt aqua in Baptismo.

Ioannis cap. 1.º; Catechismo Pii 5. num. 14.

13. Vnde illo autem ergo colligitur: cuius ratio explicatur ex potestate: vnde excellentia cum sufficientia omnibus sacramentis superaddiionis ex materia sua sive in suscipientibus attribuatur — vnde notatur pro solutione alterius argumenti: quod hoc talia loquantur de materia huius sacramenti correspondens, dicuntur quod satisfactiones, et confessiones supra talia esse materia externa quasi, non vero materiam propriam; quia materia externa per eius talis, ut ipsi sua correspondeat, recta ratio ipsius informentur, sed omni poenitentia, et per modum obiecti tantum se habeat: quod accidit in actibus poenitentiae sub poenitentiae sacramenti. Hac enim praeter est mera obiecta appellatur à Patribus.

14. Arguitur 2: quidquid significat poenitentiae sacramenti, debet esse quoddam sensibile; sed motus, vt poenitentiae spirituales non est quoddam sensibile: quare — sacramentis

tandem, quia accipitur [illegible] significat, quod effectus [illegible] sui causam; sed Christo est effectus penitentiae: ergo — [illegible] major: quia [illegible] debet esse quid sensibile, et in [illegible] ma- nus, [illegible] detrahere [illegible], neg. major. Et licet materia [illegible] in se sensibilis, et tamen sensibilis in toto, quod ab una parte sensibile denominatur 2o. in confessione, per quam manifestatur [illegible]: [illegible] quaelibet sufficit ut sit pars sacramenti. Ad probationem a paritate [illegible], [illegible] [illegible] intentum, ideoque insensibile in se; sensibile tamen [illegible] ubi.

15. Ad confirmationem dico, [illegible] esse effectum penitentiae virtutis; [illegible] vero penitentiae sacramenti; [illegible] est infusio gratiae, et remissio culpae. Hinc [illegible] major, [illegible] ad minorem — [illegible] sacramentum dicitur penitentia; sed absolutio non est penitentia: [illegible] est, actus [illegible] ex parte penitentis; absolutio vero ex parte [illegible]: ergo [illegible]. [illegible] sit [illegible] sacramenti eucharistiae [illegible] =

Ad 3um dico: sacramentum dicitur penitentia ab una sui parte, scilicet [illegible]: et quamvis absolutio non sit [illegible], sive penitentia virtus [illegible] est pars; est tamen [illegible] inadequate penitentia [illegible] est [illegible], sive sacramentum. Hinc [illegible] est minor, [illegible] sequentia.

16. Ad 4. [illegible], quia plures adducunt verba consecrationis, [illegible] [illegible] eucharistiae negant [illegible] [illegible]: est enim eucharistia sacramentum [illegible], [illegible] debet [illegible] [illegible] [illegible], et penitentia est sacramentum [illegible], et [illegible]: unde [illegible] potest. Aliud arguitur [illegible] ex eo quod sacramentum sit totum artificiale, et in artificialibus [illegible] [illegible], [illegible] falsum a nobis [illegible] [illegible]. [illegible] de sacramentis in genere num. 27, et sequentibus: [illegible] argumenta alia, quae [illegible] possunt ex defectu unionis inter actus penitentis tamquam materiae, et absolutionis tamquam formae, solum enim probant defectum unionis physicae; [illegible] vero moralis.

17. Arguitur [illegible] [illegible] [illegible]: [illegible] est pars sacra-

menti

menti. Sed quod non causat effectum principalem sacramenti, sed satis-
factio non causat effectum principalem sacramenti poenitentiae: ergo. Suppono
ex probationibus: quod effectus principalis sacramenti est remissio culpae, quam
non causat satisfactio. Respondeo omittendo majorem de parte essentiali, illam quae
nego de parte integrali, quae ut sit talis, non debet causare principalem
effectum: satis enim erit, si causet aliquem, quamvis non principalem. Et sic
est satisfactio, licet non causet remissionem culpae; causat vero re-
missionem alicujus poenae. Omissio majoris de parte essentiali ex postea di-
cendis clarior apparebit.

18. Arguitur 2o, ex [illegible]: quia sal-
tem ea satisfactio, quae fit in peccato mortali, non erit ullo modo
pars sacramenti. Probatur sequela: talis satisfactio nullum causat
effectum, sive remissionis peccati, sive remissionis poenae; sed quod nul-
lum causat effectum, nullo modo est sacramenti pars: ergo. Nego se-
quelam; et ad probationem dico: quod, ut aliquid sit pars sacramenti, sufficit, si
ex se habeat virtutem causativam alicujus effectus sacramentalis; quamvis hic et
nunc ratione alicujus obicis impediatur: quod in sacramento valido, et infor-
mi manifestum est. Hinc liquet dispositio ad minorem probationem.

19. Arguitur 3o. Sa-
tisfactio requirit esse pars materialis integralis sacramenti: ergo nullo modo est
pars. Probatur antecedens 1o, quia pars materialis debet praecedere formam; satisfactio
autem non praecedit, sed potius subsequitur formam poenitentiae. 2o, quia illi non
correspondet aliqua pars formae; cuilibet autem parti materiae pars formae cor-
respondere debet. Respondeo negando antecedens. Ad 1. probatio fallaciter absolvitur: nam
in physicis pars materiae, quam homo per nutritionem acquirit, formam non praecedit: in
moralibus etiam poena, quae judicium forense integrat, subsequitur senten-
tiam judicis. Hinc Doctor Eximius disp. 18, sect. 3, num. 9. falsam repu-
tat 2. probationem.

20. Et praeterea respondet, satisfactionem aliquomodo praecedere absolu-
tionem, tamquam per formam informari, quatenus in intentione virtuali [illegible],
vel quatenus moraliter conjuncta cum absolutione, quae in ordine ad causan-
dam remissionem poenae moraliter praecedit illam remissionem sacramentaliter
causat. = Ad quod placuit advertere, deficientibus [illegible]
tus Bino, ordine, et sic de aliis [illegible] ad ista [illegible]
atque etiam peccato [illegible] poenitentiae non deficere [illegible],
[illegible], sed [illegible] [illegible], vel [illegible], quae

sentibus

exhibitur repraesentet: absolvi poenitentes se voluntarie accusantes, sic qua stat virtus practice supra, et effectus huius sacramenti.

21. Quoad cumulationem exhibita a nobis est praestiora ministri formae de sacramentis in genere disp. 1. num. 23; item num. 32, et sequentibus; pro peccato autem formae poenitentiae vide a num. 97. Ex his enim, quae ubique diximus, stat 1. potentia Ministri, et rel. quia ex parte ipsius spectare ad lineam causae pure efficientis, et formalis [illegible] illius entitatis, de qua num. antecedenti. Stat 2. peccatum esse puram [illegible] in cuius destructionem tendit poenitentia, et autem huius aliquando [illegible] = Videre 2. argumenta pro sententia subtilis Doctoris [illegible] cap. sequenti disp. solvenda: ex his enim tolletur difficultas, cuius resolutio fundamentum praebet ad illorum solutionem.

Caput 3.

Quaedam dubia pro quaestionis complemento.

22. Dubitabis 1.: utrum absolutio sola causet gratiam sacramentalem? Affirmat Scotus, in cuius fundamento includitur ratio sua 1. nostra [illegible] de utilitate sacramenti poenitentiae. Ita q. argumentatur: id quod physice, vel moraliter causat ex opere operato gratiam, distinguit poenitentiam sacramentum; sed nullus actus poenitentis, vel physice, vel moraliter causat ex opere operato gratiam: ergo. Maior liquet ex eo quod sacramentum sit essentialiter signum practicum gratiae. Minor probatur; quia nulli actui poenitentis facta est a Deo promissio gratiae, et remissionis culpae: haec enim promissio solum fit Ministro, qui media absolutione causat gratiam, ut liquet ex illis verbis; quorum remiseritis peccata &c.

Ferrarienses 4. magentes cap. 72. Vega lib. 13 in tridentinum cap. 15. — D. T. quaest. 84. art. 1. et 2. et quaest. 86. art. 6.

23. Hinc infertur solam absolutionem causare gratiam, et remissionem culpae. Quae est sententia Doctoris subtilis; pro qua militant eum Ferrarienses 4. magentes cap. 72, Vega lib. 13. in tridentinum cap. 15. et alii, quos citat [illegible] citatur. Sententia opposita est Angelici Magistri quaest. 84. art. 1. et 2. et quaest. 86. art. 6, ad quem [illegible] Caietanus autem, divus [illegible] hic retractare sententiam, quam pri-

us do-

ut docuerat in expositione Magister in 4. dist. 14. quaest. 2. art. — 15

1. — Hanc etiam docet cum eximio Doctore communis Theologia; ut videre est apud patrem D. Castillo disp. 9. de poenitentia dubio 6.

24. Pro dubii resolutione respondeo 1. ad argumentum scholae notandam materiam, cuius propositio distinguenda est: sacramentum ratione omnium quae est signum practicum gratiae, nequaquam; ratione alicuius partis concedit. Stat quod aliqua sit sacramentum intrinsecum, et quod causet gratiam: haec enim duo diversissima sunt, licet ab aliquibus perperam confundantur. Quod in naturalibus sit evidens. Stat enim, quod materia signum compositum intimat; et quod ipsa materia non sit productiva alicuius signi, sed solum forma. Unde quamvis omittamus ideam absolutionis causare gratiam; non bene infertur, ipsam esse totum effectum sacramenti. Sit hac responsione omissa.

25. Respondeo 2°. omissa materia notanda minorem. Ad stitius probatur: nam assumptum, et cum communi Theologia asserat: Sola absolutio non causat gratiam sacramentalem. Probatur 1. ex evidentiori citato numero 9. ait enim: *Principalis vis huius sacramenti est in forma, hoc est absolutione*: et eadem vis, quae est unica causativa gratiae, transire non (licet [illegible]) in materia, seu actibus poenitentis: ergo non est absolutio sola, quae causat gratiam sacramentalem. Probatur utrumque sequens liquet ex eo quod non sola absolutio causaret gratiam; in ipsam esse principalis, sed tota, et integralis causativa gratiae. Oppositum autem innuit alii: ergo idem.

Videnti citato numero 9.

Divus Thomas 3 part. quaest. 86. art. 6.

26. Confirmatur 1. Clarissima D. Thomae auctoritate 3. part. quaest. 86, art. 6. ubi ait: *Omne sacramentum producit effectum suum non solum virtute formae, sed in virtute materiae: Ex utroque enim est unum sacramentum. et immediate: Remissio culpae est effectus poenitentiae principaliter quidem ex virtute clavium, quas habent ministri*, et immediate patet: *Quo autem ex actu poenitentis*. Nil potest perclarius excogitari. Ut ex 1. auctoritatis hic efformo confirmationem 2. Ex à ratione. Inde conceditur absolutioni virtus causativa gratiae, quia à Christo Domino fuit signata in parte huius sacramenti: sed etiam contritio, et confessio insignitae fuerunt à Christo in parte intrinseca eiusdem sacramenti: ergo etc.

27. Ma: admittendae: quia assignari nequit caput aliud, ex quo virtus causativa gratiae

conferat

spetat absolutioni. Ob. e. Certissima Theologia Ima aliquos, qui
expresserunt; sacramentum penitentiae fuisse à Xpto Domino insti-
tutum Deum ipsum grat. sum; ecclesiam autem statuisse modum,
quo Ige fra, sive absolutio Iferenda eet: scilicet mediante mut.
one, et Ifessione. Id hoc factum ee Iuindatur ex illis verbis Xpti
Domini; quorum remiseritis peccata etc: in quibus Icessit apo-
stolis potestatem judicandi fideles, quae exerceri nequit sine
Icognitione causae; ideoque nec sine externa, et chorenolorum I-
fessione peccatorum, supradicta cap. 1.

28

Utrum Ifessio sive Divi-
no necessaria e. lapsis post Baptismum, et in illa nequit
ecclesia dispensare. Et si opponas Nectarium Itantinopoli-
tanum Patriarcha abstulisse usum Ifessionis, et dispensasse in
obligatione Ifitendi: aliqui dicunt, Nectarium fuisse deceptum
à Novatianis. Id expiunt, Nectar solita fierare sua judican
eum solum abstulisse, et dispensasse in Ifessione publica, quae
in ecclesia illis temporibus erat in usu praesertim quando pecca-
ta erant publica, et scandalosa. Manet ergo sufficienter stabili-
ta veritas minoris, et sequentia inferendi à paritate.

29.

Quod in sa-
cramento in reliquis sacramentis, et e. 2 cum probo. Nam in aliis sa-
cramentis solum fra, sed etiam ista habet virtutem causativam gratiae:
g. Trident. Ctis expresse, et nominatim de Baptismo tradit Q. Tertia-
citanus, probat quae ab eximio in sacramento ordinis disput. 18. sect.
g. num. 16. Probat tandem assertio terna. Sacramenta novae
legis efficiunt id quod signif. Id, Ista absolutio signif. gratiam sacramen-
talem. q. d. sola absolutio sign. Caritas. Ma: e. inseparabilis. Probat
mi: Tritio manifestata per Ifessionem sat. ex instit. Divi-
na receptio interna à culpa, et infusione gratiae remissivae pecca-
Imissi post Baptismum: q. e.

30.

Obiicies 1. Tridentinum docet, penitentem liberari
per sententiam Sacerdotis: Id penitentem liberari e. ad gratiam insistit
praedicat: q. per sententiam sacerdotis sive absolutionem gratiam produ-
cit, sequentemque ei soli productio gratiae tribuenda e. Respondeo, poe-
nitentem liberari per sententiam Sacerdotis adiunctis actibus poenitentis: Ab-
solutio enim sine Ifessione, et dolore nullum effectum habet cum quo stat quod prin-

cipaliter

cipatur [?] absolutionem remissio culpae, quam actus poenitentis minus principaliter. Ratio est quia absolutio est solum moraliter, sed etiam physice a Sacerdote provenit: cui tanquam Ministro, et Judici concessa est jurisdictio super Fideles, et potestas remittendi peccata. Actus vero poenitentis solum moraliter proveniunt ab ipso Ministro: scilicet quatenus subjiciuntur clavibus, conjunguntur cum absolutione, et per ipsas elevantur ad productionem effectus sacramentalis.

31.

Objicies 2.

Id solum confert gratiam, quod provenit a ministro Sacramenti: sed sola absolutio ab illo provenit; materia enim, et confessio proveniunt a poenitente: ergo &c. Confirmatur. Si gratia esset productio solius Ministri Sacramenti, posset dici poenitentem sibi conferre gratiam, et sacramentum, seque a peccatis liberare; et sic de aliis: sed hoc esse falsum: ergo &c. Omissis responsionibus aliorum, et [illegible] nostro respondeo [illegible] distinguendo minorem: Sola absolutio physice provenit a Ministro, concedo; sola absolutio moraliter provenit ab ipso, nego minorem. et similiter accepta probatione, nego consequentiam. Solutio ex dictis in antecedente Num.

32.

Licet enim materia, et confessio physice a poenitente proveniant; quatenus tamen elevantur per absolutionem, et potestatem clavium ad componendum hic et nunc formam sacramenti, possunt dici a Ministro provenire moraliter. Sed quia in ipso est potestas clavium, et ab ipso physice provenit absolutio, haec autem potestas soli concessa est Ministro: ideoque ipsi soli tribuitur effectus sacramentalis; et de ipso, non autem de poenitente, proprie dicitur causare gratiam, conferre sacramentum, liberare a peccatis, et sic de aliis. Hinc major confirmationis solum intelligitur [illegible] admitti [illegible] omnes [illegible]: In sensu autem opposito, est absolute falsa.

33.

Objicies [illegible]

[illegible] gratiam, et [illegible] a peccatis liberare: [illegible]: [illegible] gratiam a peccati remissione. = Sed objicies 3. respondeo: Ideo sacerdos dicitur conferre gratiam [illegible] quia ponit [illegible] sacramen-

13

vel Causantis gratiam, id enim penitens producit per sacra-
mentum ponat in gratiam. q. E. — Per magis, qui absolute
tale e. illo Sacerdot dicit efficere gratiam, qui ponat
solum physice illud. non magis; quia ponit materialiter,
complet. et similiter de illo mine, non Ig.

34. Ad quid dica-
tur minister Sacramenti, et efficere gratiam, qui sacramen-
tum producit; sufficit, quod tantum physice ponat aliqua ytem
intrinseca Sacramenti. Patet hoc in Sententia probabili dicente sacra Eucharistiae quando species panis et vini.
Ille enim, qui tales species produceret physice, non ideo diceretur
Eucharistiae minister, et gratiae Causator. Denominatio ergo mi-
nistri, et efficientis gratiam solum concedit producenti formam sacramenti,
et habenti potestatem ad illius administrationem. In penitentia a-
utem solus sacerdos producit formam: et ipsi soli concessa e. à Christo
potestas Clavium, ad remittendum scilicet peccata commissa post Baptis-
mum. Ratio autem huius potestatis facit, quod verba absolutionis sic, et
nunc sint forma sacramenti: et quod determinent, l. elevent actus
poenitentis ad essendum materiam sacramentalem.

35. Unde totam vim sacra-
menti, sive virtus illius quod omnes suas partes dicit a solo Mi-
nistro provenire mediate. et hinc quoque apparet solutio ad aliam
obiectionem desumptam ex sacramento Matrimonii: in quo utra-
que habens minister dicitur, et est; non quia utraque ponit to-
tum sacramenti formam, sed quia utraque ponit Matrimonii formam.

Dubitabis 2o. quomodo physice definiendum sit sacramentum
Poenitentiae? Respondeo. Rectam eius definitionem ita efformari
ex dictis: Sacramentum novae legis, constans contritione, et confessione
poenitentis, et absolutione Iudicis legitimi. Definitionem hu-
ius rectitudinem satis hactenus ostendimus.

36. Dubitabis 3. quo pac-
to possint applicari sacramento poenitentiae illa tria, quae The-
ologi communiter distinguunt in aliis Sacramentis: scilicet: Sacra-
mentum tantum, res tantum, res, et sacramentum simul. Sacramen-
tum tantum e. illud, quod significat, et causat effectum sacramentalem; ipsum
vero neque causatur, neque significatur ab alio. Res tantum

est

est effectus ultimus sacramenti, qui producitur, et significatur; ipse autem, neque significat, neque producit aliud. Res et Sacramentum simul est illud, quod significatur, et producitur, simulque ab alio significat.

37.
In Sacramento poenitentiae, confessio, et absolutio sunt Sacramentum tantum: quia significant, et producunt gratiam; ipsa vero non significantur ab alio in ipso Sacramento. Gratia est Res tantum: quia praecise significatur, et nihil aliud significat quod sit de esse Sacramenti. Contritio est Res, et Sacramentum simul: quia praecise significat gratiam, et simul significatur ab alia parte Sacramenti: scilicet a confessione, per quam ipsa contritio fit sensibilis. Vide Doctorem Eximium Citata disputatione sect. 5. —

Quaestio 2.

De Sacramento valido, et informi

Caput 1.

Quaestionis sensus exponitur.

38. Duplex in quaestione versatur capitalis sententia. 1a negat, posse dari Sacramentum poenitentiae validum, et informe. 2a, sententia opposita affirmat. Primam habuit ab acutissimo Suarez, quem sequuntur sunt P.P. Coninc, Laiman, Vazquez, qui sequuntur sunt P.P. Conincus, Laiman, ... quibus praeter hoc addunt ... ex externis maiores Gabriel, ... Medina, ... et recentiores quos ex videre dicas apud ... de poenitentia sect. 1. Eademque sententia pluribus theologis familiarissima est. = Pro 2a militat aperte Divus Thomas in 4. dist. 17. quaest. 3. art. 4. quaestiuncula 1. quem sequuntur omnes Thomistae. Item Eximius Doctor disputatione 20 sect. 5. et cum ipso P.P. Valentia, Cardinalis de Lugo, ... Gaspar Hurtado, Godoy, Cardenas, et alii plures ex nostris, quos ex externis quoslibet, et sequitur Pater Lacroix lib. 6. part. 2. num. 672.

39. Sed quia diversissimae sententiae ... quaestionis ... à suis Doctoribus defenditur, ... placet explicare aliquibus praenotandis ... Sacramenti ... quarum habent omnes ...

Quid

Dic. autem informe, si ratione alicuius obicis careat ultimo effectu, scilicet, gratia intrinseca: quae est gratia et remissio peccatorum. = Dignosco 2. Defectus sufficientis examinis, confessionis fratris integrae, absolutionis vel doloris (tam particularis, quam generalis) facere Sacramentum non solum informe, sed etiam invalidum. Ratio omnium est quia quolibet ex his deficiente, deficit aliqua pars essentialis, vel essentiale praerequisitum ad valorem Sacramenti. Sufficiens enim examen essentialiter debet praecedere. Et si insufficientia sit culpabilis, nullum erit Sacramentum, quod cum peccato actuali mortali in illius susceptione incompatibile est.

40. Idem dicendum de defectu confessionis fratris integrae. Si enim peccatum aliquod culpabili silentio praetermittitur, novum peccatum fit, cum quo nec valorem nec effectum Sacramenti potest consistere: si autem inculpabiliter silentium, neque fructu, neque valore Sacramentum privabit. Defectus tandem absolutionis, et doloris est defectus partium essentialium, quibus deficientibus deficit materia, sive Sacramentum nullum est. = Dignosco demum Sacramentum fore informe, et invalidum, si quis accedat ad illud cum sola negatione actualis complacentiae in peccato: vel cum displicentia, quae tantum sit velleitas quaedam, compatibilis cum affectu ad peccatum: vel tandem cum attritione naturali aut solum existimata.

41. Omnes sic dicendum modo (pro quibus graves patroni militant) ...ciunt efficaciter ex tradendis esse a nobis citato in tractatu de poenitentia virtute. Inter agendum de attritione requisita ad Sacramentum poenitentiae. Requiritur enim supernaturalis attritio supernaturalis, quae sit vera attritio, incompossibilisque cum voluntate peccandi. Attritio autem existimata vera attritio non est, neque sufficiens ad Sacramentum: sicut aqua existimata, nec vere est aqua, nec sufficiens materia ad valorem Baptismi.

42. Sit quaestio in sensu legitimo impugnanda solum admitti debet. Casus quem Dr. Eximius loco citato supra disponit, et defendit: v.g. Petrus omittit duo peccata furti, et homicidii. Accedit ad Sacramentum Poenitentiae immemor inculpabiliter homicidii et furti (cuius solum recordatur) legitima confessione ena-

rrat

rrae cum vera, et superat attritione de ipso futuro propositi illius specialis magnitudine quod notabiliter se ad homicidium desperandi. Habet in illis propositum efficax ad peccandi delictum. Inquirimus: An in hoc casu sacramentum sit validum, et informe?

Caput 3um

Opinionum Doctorum sequimur: et ab oppositis vindicamus

43. Posse dari sacramentum paenitentiae validum, et informe defectu doloris extensivi; Probatur: In casu posito datur dolor sufficiens ad recipiendum sacramentum, et tamen paenitens gratiam non recipiet. Id hoc est, sacramentum paenitentiae esse validum, et informe defectu doloris extensivi: ergo etc. Major: inter duas partes probanda restat. Probatur V. Ille dolor est ex se sufficiens ad remissionem peccatorum, quae sunt in paenitentia: sed dolor sufficiens esse ad remissionem peccatorum, quae sunt in paenitentia, sufficit ad recipiendum sacramentum paenitentiae: ergo. Minor hec mea videtur conformis est tridentino sessione 14. cap. 6. in quo requirit dolorem peccatorum, quae post prudentem discussionem sui peccator invenerit in paenitentia.

44. Probatur quoad maiorem. Totum est factum in paenitentia peccatum fuit: id dolor de futuro propositi specialis sui magnitudine est sufficiens de se ad illius remissionem: ergo. Major: est casus quaestionis. Minor: mihi efficaciter probatur quia si de ipso nullum aliud peccatum esset in paenitente nisi futurum, dolor ille sufficeret ad remissionem. Minor: ergo similiter in nostro casu, quia efficacia talis doloris debet semper esse eadem ad effectum remissionis ex capitalis nostrae resolutionis probatio. et si propositiones singulas bene perpenderis, ?? carere possibus pierans, et ?? invenies.

45. Ob similiorem roborat amplius explicatione. Nullus alius dolor a paenitente exigitur ad valorem paenitentiae, quam dolor efficax de peccatis ab ipso commissis, et ad ?? detestationem bona fide credit se tenere; sed in nostro casu datur dolor efficax de peccatis commissis et ad quorum detestationem se tenere bona fide credit paenitens: ergo. Minor: supponenda est, si enim paenitens crederet se teneri ?? alium dolorem, et illum deberet; ex hoc capite nul-

nullum foret sacramentum.

46. Resp. q. maj. à paritate. Ad valorem sacramenti sufficit illa confessio peccatorum, quae à poenitente cognoscuntur, et ad quorum confessionem accedit credendo bona fide teneri: q. similiter. Ans. e. innegabile: et consequentia à paritate tenet = Disparitate à confessione ad dolorem fallere in multis. Ceterum praecise [illegible], quibus à nobis exprimitur, disparitatem desideramus. Illam exhibet nobilis recentior. qd. scilicet nullibi dicat, confessionem requisitam ad valorem sacramenti debere esse omnium iniquitatum, in quibus praevaricatum est. Ceterum expresse Tridentinum dicat, dolorem debere esse omnium iniquitatum, quae in vita vetere commissae sunt juxta illud Ezechielis: Projicite à vobis omnes iniquitates vestras, in quibus praevaricati estis.

47. Auctoritas Tridentini est potissimum fundamentum sententiae oppositae: ideo eius solutio, quae simul est disparitatis instantiae in posterum reservanda est.
Divus Jacobus Cap. 5. 1. Interim tamen nego adversariis: quando Jacobus Apostolus Cap. 5. praeceptum confessionis insinuat per illa verba: Confitemini alterutrum peccata vestra: à ne eiusmodi verbis ut pote indefinita, aequivalent universali? Procul dubio. et tamen juxta probabiles sententias ita exponuntur ab adversariis, ut verum sit, posse dari sacramentum validum, quin detur confessio omnium omnino peccatorum. Similiter ergo nos probabilissime explicabimus Tridentinum, stante veritate posse dari sacramentum validum, licet in forma defectu doloris extensivi.

48. Probo 3°. poenitens in casu quaestionis recipit gratiam, quae [illegible] ex pars, ma: t. illo, sed poenitens recipit gratiam, sed remittantur ei peccata omnia: sed dolor defectu propter specialem eius turpitudinem non est sufficiens, ut poenitenti remittantur peccata omnia: q. &c. Mi: e. certa. quia unum peccatum letale sine alio non remittitur. Imo quam plura letalia remittit. Pot. mi. illa dolor requiritur fratri neque virtualis retractatio comprehendit: sed doloris qui non est formalis aut virtualis retractatio comprehendit non est sufficiens ad illius remissionem: q. Mi: e. innegabilis: et

major

et maior illa est eo quod ille dolor ex eodem motivo se extendit ad aliud peccatum diversae speciei. Siquidem ad singulares species fuerit universalis, ut supponimus. &c.

Caput 3um

Argumenta quaedam variae

49. Opponunt 1. dolor sufficiens ad valorem poenitentiae sufficiens est ad illius fructum: ergo non potest dari sacramentum poenitentiae validum, et informe. Consequentia liquet. Si enim sufficientia doloris facit validum sacramentum, eadem faciet, et informe, sive gratia formatum. Probatur antecedens: dolor sufficiens ad valorem poenitentiae est dispositio sufficiens ad recipiendam gratiam: sed dispositio ad recipiendam gratiam sufficit ad fructum sacramenti: ergo. Probatur maior: dolor sufficiens ad valorem sacramenti est pars constitutiva sacramenti: sed dolor, qui est pars constitutiva sacramenti, est dispositio sufficiens ad recipiendam gratiam: ergo &c.

50. Minor praecedens est communis contra quosdam recentiores, in quibus aliqui distinguunt dispositionem inter dolorem, qui est pars sacramenti; et dolorem, qui est dispositio ad recipiendum fructum illius, sive gratiam. Supponentes eandem omnino, quae a theologis datur pars sacramenti assignari etiam, ut dispositio ad recipiendum fructum sacramenti. = Habes probatum fundamentum ab acutissimo Doctore excogitatum, variis tamen modis a recentioribus propositum. Habebis etiam totidem variorum Doctorum solutiones: sed communi Doctrina est natura hujus argumenti, siquidem distinguit [illegible] sed utique tantum, quae sit dispositio, et simul pars supra Doctrinam [illegible] apparet.

51. Respondeo igitur negando antecedens. Dolor sufficiens ad valorem sacramenti sufficiens est ad illius fructum, [illegible] do, dum obicem non ponit. Concedo antecedens: si vero praecedat in sacramento aliquod obicem, vel impedimentum, nego antecedens, et distinguo [illegible] tione accipiendam maiorem. Ponitur, et [illegible] maior [illegible]. Dolor

+ praeterea (in margine) utique, utrumque praesupponit [illegible] atritionem [illegible], quarum una sit pars sacramenti, altera vero dispositio sufficiens ad [illegible]

[illegible]

aperiendo gratiae. Nos autem cum ex intimo nostrae mentis attritionem requirimus, et agnoscimus quae esse liberi, et eandem in esse sufficientem dispositionem ad gratiam suscipiendam. Cum quod promissum, quod gratia a contritione et imperfecta naturali aliquibus omnibus quibus accidens se habet ad remissionem fieri in casu quaestionis, ut constat ex dictis num. 44. et sequentibus.

Caput 9.

Instantiae, et alia opposita

52. Ita datam responsionem ex nobis recentiori nobilis quidam recentior innuebat vel insinuabat, et ex nostra solutione infert: [illegible] similiter dixeris, quod licet per se loquendo dolor a Tridentino requisitus ad valorem Sacramenti debeat esse verus, et supernaturalis, tamen per accidens; et in aliquo casu sufficit dolor naturalis, quod attritionem existimare quod etiam apud nos absurdum est, et nostrae sententiae contrarium, quia si Tridentinum adeo clare loquens de partibus essentialibus Sacramenti datam a nobis interpretationem accipit, nihil firmum et doctrinalis poterit adstrui in ordine ad partes Sacramentales, et aliarum rerum; cum ad similes interpretationes maneat recursus.

53. Et hinc instat 2o: verba scripturae et conciliorum in proprio rigore debent accipi, praecipue in materia dogmatica, nisi, quando alia textus, vel ratio convincens ad verborum interpretationem, aut limitationem [illegible] in praesenti, nec textus alii nec ratio convincens [illegible] ad interpretationem a nobis exhibitam: ergo &c. = Et autem huius argumentationis [illegible] ad sect. 52, cap. 3o dictionis, quod, esse partem sacramenti, quatenus in poenitente ad integritatem Sacramenti, ad peragenda et perfecta peccatorum remissionem ex Dei institutione requiritur.

54. Urget instantia citatus recentior, quod non est dari ratio convincens ex textu ad praedictam interpretationem, sed potius dari alios textus eiusdem Concilii, qui nos impellunt ut [illegible] in ro-

ta

ta sua latitudine accipiamus: q. solutio nostra nulla e.
Atq apud ipsos efficacis [illegible]; quia Tridentinus Cap. 4. do-
cet, qd dolor requisitus ad sacramentum e. animi do-
lor, ac detestatio de peccato commisso cum proposito non peccan-
di de cetero. Inde argumentantur sic: eadem extensione lo-
quitur Tridentinus de contritione prout e. detestatio de pecca-
to commisso, ac de contritione prout e. propositum vitandi pec-
catum futurum; sed ita loquitur de contritione, quando e. propo-
situm, ut se extendat ad omne peccatum futurum: ergo quando
loquitur de contritione, ut e. detestatio, haec debet extendi
ad omne peccatum commissum.

55. Hoc e. totum oppositae sententiae robur,
qd inverso capite, sublatis praedictis [illegible] [illegible], ita-
[illegible] unico tamen sensu à praedictis recentioribus versatur: et
nisi curarent in immensum protelare singulas propositio-
nes rigorosa [illegible], sed [illegible] acciperent.
Ad [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], et rationes illius. [illegible]-
que potest esse recursus [illegible] ad [illegible] [illegible] [illegible]
ullo fundamento: nec hic recursus ex [illegible] nos-
tra potest inferri.

56. Liquet hoc qd 1. [illegible] [illegible] de [illegible] e:
[illegible] [illegible] solum affirmat, dolorem debere esse supernaturalem, sed
[illegible], sufficientem, aliunde damnata e. haec propositio,
probabile est, sufficere attritionem naturalem, modo honestam, quae e.
[illegible] 3.a inter damnatas ab Innocentio XI. = [illegible] nulla via
relinquitur interpretationi, ut patet, esset que [illegible] sine fundamen-
to, et [illegible] temeraria. At [illegible] [illegible] affirmet, contritionem, quae
[illegible] [illegible] sacramentum, sufficere ad plenam peccatorum re-
missionem; nullibi tamen negavit effective [illegible] sacramentum in-
[illegible] ex contritione, quae licet [illegible], [illegible] ad remissionem pec-
catorum, eo tamen [illegible] accidens, ratione [illegible] obicis, [illegible] con-
fer.

57. Hanc viam aperuit [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] fundamenta [illegible] [illegible] [illegible] 2.am [illegible] [illegible]
+ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] fundamentum [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

2.

meritis [illegible] [illegible] [illegible] erat verae dedu-
do: male ergo [illegible] interpretationem disjunctam reducit, eam namque
[illegible] nostra [illegible] solum, et conformiter ad [illegible] Doctrinam [illegible]
[illegible] ex [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
fundamento carent, et temeritatis [illegible] [illegible].

58.

Ad [illegible] tamen dico, verba scripturae, et traditionis posse accipere interpretationem, quae ex eadem scriptura, et traditione [illegible] deducatur, [illegible] ratione, quae [illegible] et [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], nec [illegible] e ratione evidenti ad [illegible] interpretationem: alias [illegible] [illegible] [illegible] interpretari eadem verba [illegible], in quibus asseritur contritionem, confessionem, et satisfactionem, quatenus ad integritatem sacramenti, ad [illegible], et [illegible] peccatorum remissionem requiruntur, [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] interpretari [illegible] [illegible], et [illegible] [illegible]; satisfactionem vero [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] non apponit, nec ad [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]; et sententia [illegible] sit admodum probabilis.

59.

Ad [illegible] ad [illegible] peccatum [illegible], et [illegible]: [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ad [illegible] peccatum [illegible], et [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].

60.

[illegible] [illegible] [illegible] dico: [illegible] [illegible] de peccato [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ad omnia peccata extendi debet, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] e [illegible] [illegible] [illegible]. Si vero [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], tamen [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] peccati cognitio [illegible] sufficere ad [illegible] [illegible] proponi [illegible] [illegible] peccatorum quae sunt in [illegible] [illegible]

62. [illegible]

[illegible] quo se plane [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] peccato [illegible] [illegible] [illegible] dolor de peccato [illegible] dolor de peccato [illegible] [illegible]

62. 2. [illegible] peccato [illegible] [illegible] satisfactione [illegible] peccati [illegible] [illegible]

6[illegible] [illegible] peccato [illegible] peccato [illegible]

[illegible] 2. [illegible]

22.

ex aliquo [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] universalitatis [illegible] aliquo sufficere [illegible] ex motivo particulari, nec [illegible] recompensare [illegible] [illegible]!

64.

Hoc notato, ad 1. [illegible] [illegible] et [illegible] in cessatione à peccato ex natura sua [illegible] [illegible] [illegible] odium, et singulis peccatis: si enim [illegible], [illegible] peccatis, cessatio à peccato deest. Hinc cessatio à peccato in definite debet intelligi. At dolor de peccato [illegible] [illegible] [illegible] de peccatis solis, quae cognoscuntur, et sunt in [illegible], [illegible], et veniam [illegible] praetexeri, nec à [illegible] mente deviat, quando sacramentum [illegible] exponit: unde eadem universalitate sumi debet. = Ad 2. [illegible] instaurationem ponitur num. 59; et [illegible], et [illegible] num. sequenti solutionem adaptam. = Ita [illegible] respondeo 1: eodem tenore eosdem [illegible], dolorem requisitum ad sacramentum [illegible] debere [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] defendere [illegible] audeat sine timore.

65.

Illud attendo [illegible] adversariis [illegible], in illo sensu debet accipi odium [illegible] [illegible] quo [illegible] illud [illegible]; [illegible] [illegible] [illegible] odium, quod includat [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]: [illegible] [illegible] odium [illegible] ad [illegible] [illegible]; [illegible] [illegible] de illo, quod [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] necessaria erat ad remissionem peccatorum in lege veteri. = [illegible] illa mora, [illegible]; [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] à [illegible], ut attendit [illegible] [illegible] [illegible], in nostra, sicut in antiqua lege [illegible] requirunt [illegible] poenitentis dolorem, ac detestationem peccatorum.

66.

Non vero de- [illegible] [illegible] odium debere esse eiusdem naturae in nostra lege, ac etiam in antiqua [illegible] [illegible] inconvenientes rationes, quae [illegible] [illegible], eodem capite, [illegible] lineis [illegible] [illegible] attritione, quae ex motivo peccati [illegible] voluntate peccandi excludat, sufficere in sacramento ad [illegible] [illegible], et [illegible] sic [illegible] [illegible] attritione universali, quae [illegible] propositum [illegible] peccandi; potest [illegible] [illegible] [illegible]

casu de attritione concepta ex motivo supernaturali, cui adjungat propositum tale non peccandi de cætero. Hoc idem [illegible] quæstionis, pro[illegible] quæ [illegible] operis, sed potius intentione [illegible] formaliter.

67. Opponitur 2o: dolor, qui in nullo casu est pars Sacramenti, non potest reddere validum sacramentum; sed dolor non se extendens ad omnia lethalia commissa in nullo casu est pars Sacramenti: ergo. Probatur minor: dolor non se extendens ad omnia lethalia commissa est dolor [illegible] requisitus verificationi formæ hujus sacramenti, scilicet: ego te absolvo a peccatis tuis; sed hujusmodi dolor in nullo casu est pars sacramenti: ergo. Respondetur distinguendo majorem, quia dolor non datur ex [illegible] ad [illegible] et non gratia ipsa non ponitur [illegible] non [illegible] a peccatis absolvatur. Et probatur: quia sacerdos non habet intentionem absolvendi, et conficiendi sacramentum, nisi conferendo gratiam: ergo si in nostro casu gratia non confertur, signum est quod non verificatur, ergo nec est valida absolutio ipsa.

68. [illegible] [illegible] communis: neque minor ad probationem [illegible], [illegible] probatio non urget [illegible] explicari sensus verborum, in quibus stat forma Sacramenti, sive absolutionis sensus ergo sic est: ego [illegible] [illegible] [illegible] peccatorum [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] Sacramenti [illegible] [illegible] [illegible].

69. [illegible] [illegible]: sacerdos non habere intentionem absolvendi [illegible] conferendo gratiam quantum est ex parte sua: verum [illegible], et validè [illegible] absolutionis [illegible] [illegible] qui peccata sua [illegible] in [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] non [illegible] gratia. [illegible]: si sacerdos ipse [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible]

[illegible] Pxtni, et non eo Doctore [illegible], qui [illegible]
ad [illegible] sit [illegible], ut [illegible]
negari possit; [illegible] accidens [illegible]
[illegible], quamvis illa [illegible]
[illegible] effectus [illegible].

Caput 8.

Quo asseritur oppositum et corollaria [illegible]

70. Oppones 1: si [illegible] fieri in casu [illegible] sacramentum [illegible] peccata [illegible] sacramentum; [illegible] confessio [illegible] inferni: [illegible] peccata [illegible] valide [illegible] peccata inclusa [illegible] 125: [illegible] Sanchez [illegible] Cap. 8. ubi [illegible] applicat [illegible] peccatorum, quae memoriae occurrunt, ait: reliqua autem peccata, quae diligenter cogitando non occurrunt, [illegible] eadem confessione inclusa [illegible] et [illegible].

71. [illegible] majorem et minorem [illegible] verbis [illegible], [illegible] recuperavit. Doctor [illegible] peccata [illegible] confessione peccatorum, quorum poenitens recordatur, [illegible]. [illegible] [illegible], [illegible] loquendo, [illegible] dolor [illegible] peccata [illegible] quamvis [illegible] dolor [illegible] peccatis [illegible] dolor [illegible] bona fide [illegible], inclusa [illegible] sacramentum, [illegible] sacramentum [illegible] fide.

72. Oppones 2: [illegible] in nostro casu [illegible]

gratiæ sacramentalis est, nam si hoc 2o gratia sibi conferret in illo sacramento non solum esset validum, sed etiam gratum. Si 1o sacramentum non solum esset informe, sed etiam invalidum; quia ponere obicem est peccatum contra divinum præceptum obedientiæ suscipiendo effectum sacramentalem, atque ita peccato lethali omisso in dispositione pœnitentis non posset esse sacramentum validum. Et ita ad 2um pro distinctione; quia si non poneret obicem, faceret quantum est in se; faciendo autem quod est in se, non denegaretur gratia.

73. Dices: Dixi vidi; quod hoc sic faciens omnia quæ sibi sufficere videbat ad gratiam Dei obtinendam, in gratiam perveniret; periret autem sine dubio, si suscepto sacramento validum et informi decederet e vita: ergo ut hoc absurdum vitetur, dicendum est, quod illud sacramentum esset invalidum, quod est simul et gratum. = Ad quod respondeo distinguendo 1am propositionem: ponit obicem positivum, nego; ponit obicem negativum, concedo. Quod est, non ponit extensionem dolorum ad illum peccatum, quod ex inculpabili oblivione omittit.

74. Et ponendo hunc obicem negativum, suspendit effectum sacramentalem, ad cuius detentionem opus erat illum obicem non ponere. Sed in illum positionem peccatum, quia illum positionem invincibilis ignoraret. Hinc ad 1am distinctionem dico, hoc illum simpliciter loquendo 2 facere quantum est in se; quia absolute, et simpliciter potest ponere dolorem, et retractationem illius peccati oblivionis, quæ est medium necessarium ad remissionem illius; et quia ponit inculpabiliter tamen carentiam illius medii, suspendit effectum sacramentalem. Ad 2. dico: adversarios probare, et pro nobis ad responsionem tenere.

75. 1. In illo, qui moreretur statim, ac suscepisset baptismum validum et informe; sed in sacramento pœnitentiæ ut illi requisitis ex parte sui, a sacerdote tamen ob defectum intentionis absolventis. Dices: Ipsi aiunt in casu quæstionis esse sacramentum validum. Plurimum autem videtur, quod pœnitens ille, ut antiqua patrum ordo, quæ sibi videbantur sufficientia ad valorem sacramenti hoc recipiat, et pereat. = Appetunt ipsi: et ergo respondeo: quod

qd. damnatio illius justa foret, quia quod Deo auctore [illegible] per [illegible] [illegible] quia Deus misericordiâ [illegible] [illegible] suppleret, ut reciperet fructus sacramenti.

76. Opponens 8: [illegible] [illegible] [illegible] sacramenti [illegible] [illegible] voluntas [illegible] [illegible] [illegible] Deus [illegible] voluntas [illegible] [illegible] [illegible] sacramenti; [illegible] [illegible] [illegible] sacramenti, et simul [illegible] [illegible] [illegible]. Ita [illegible]: [illegible] [illegible] voluntas efficax reconciliandi se cum Deo e virtute [illegible] [illegible] [illegible] peccatorum [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] sine sacramento. [illegible] [illegible] voluntas [illegible] [illegible] [illegible] Deo [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. Neque actus [illegible] [illegible], sive amoris [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] peccatorum, quia [illegible] includit.

77. Hic [illegible] argumentum [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] sacramenti [illegible] [illegible] sine voluntate efficaci reconciliandi [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] sine voluntate efficaci [illegible] Deo [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].

78. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] reconciliationis [illegible] Deo [illegible] amor [illegible] [illegible].

[illegible] sufficit, [illegible] dispositionem [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]. Hinc [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible], quia [illegible] [illegible], id est [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible], sic [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] Dei [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] Deo, et [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible]: [illegible] [illegible] [illegible] voluntas efficax [illegible]
[illegible] Dei, [illegible] [illegible]

3a. [illegible]
[illegible] voluntas [illegible] efficax: [illegible] separari a suo effectu, scilicet [illegible]
[illegible] reconciliare cum Deo. [illegible]: [illegible] efficax [illegible]
[illegible] [illegible] efficax [illegible] [illegible] intentionali, quia
[illegible] ad [illegible] [illegible], et [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]. [illegible] quia et [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible], [illegible] efficax [illegible]
[illegible] [illegible] qualiter [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] tamen [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] requirit [illegible] [illegible] absque propo-
[illegible] [illegible] [illegible]: Id hoc propositum [illegible]
[illegible] [illegible] ad [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible],
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] propositio, [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]

8a. [illegible] [illegible]

vi dicendum, propositum perseverandi [illegible] pec-
cata [illegible] ad [illegible] pecca-
ta. Hinc ut [illegible] ad valorem sa-
cramenti. Unde quo in nostro casu: si enim in illo de-
[illegible] aut [illegible] peccati [illegible] re-
[illegible] remissionis [illegible] ut suppon. [illegible]
[illegible] suspendit sine nova culpa effectum sacramenti. Sic enim
[illegible] peccatorum supra [illegible]
[illegible] &a.

83. Alia [illegible] solvere [illegible] fa-
[illegible], si [illegible] à confessione voluntate
[illegible] ad [illegible] volun-
[illegible] gravi peccato [illegible] proposi-
to [illegible] peccandi; [illegible] peccatum
[illegible] propositum [illegible] peccata [illegible] po-
[illegible] sacramenti [illegible]
[illegible] culpabili [illegible]
[illegible].

84. [illegible] absolutione [illegible]: [illegible]
[illegible] sacramentum [illegible] validum, et informe, [illegible]
[illegible] dolet de una [illegible], [illegible],
[illegible]. = [illegible] de una [illegible]
[illegible]
[illegible] Doctrina [illegible] Doctore [illegible]
[illegible] Doctrina [illegible]
[illegible] validum, [illegible]
[illegible]
[illegible] peccata [illegible] sacramentum [illegible]
[illegible]
[illegible].

85. [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible] ... Deducitur ex suppositis ... sect. 6. ... [illegible]

Disputatio 2.

De materia Sacramenti poenitentiae

[illegible] ... Sacramenti. ... [illegible] ... necessario. ... [illegible]

Quaestio 1.

Quibusdam praemissis ... sufficientem ... [illegible]

Caput 1.

[illegible]

[illegible] ... sola ... [illegible] ... cap. ... [illegible]

3.

[illegible] ... nostra responsio [illegible] ... [illegible] ... appellari. = [illegible] ... [illegible] cap. [illegible]

n. 6. Sapientissime hanc veritatem [illegible], et rationem reddit; quia ... scit, ecclesia [illegible] ... quae ... ante baptismi susceptionem fiunt.

2. § . Praeterea eadem ratione neque peccatum originale est materia huius Sacramenti; ... in praesente baptismus ... baptismi remittuntur, et actualia ... susceptionem ... baptismum et fractum; et quando recedat ... obex impedimentum. = 2a. Certum est: peccata pure confirmata ... esse materiam huius Sacramenti [illegible]; quia materia huius Sacramenti ... necessaria ... sufficiens debet esse peccatum ... sed talis ... peccatum confirmatum; aliquin pure confirmatum ... est: ... materia ... consistit ... quod materia [illegible] ... absolutione ... est auferibile ... et fuit, non pure confirmatum est: ... &c.

3. § 3. Certum est: materiam, et posse esse sufficientem, et esse necessariam ... Necessariam ... quia sine ipsa ... Sacramentum; sed quia ipsa remittitur, et destruitur per ... Sacramentum ... et ... Supra ... dicenda de necessitate sacramenti [illegible] § . = [illegible] materia necessaria sunt illa peccata, quae ... tenemur Clavibus subiicere, ut absolutionem ... Talia sunt peccata mortalia ... post baptismum, et nunquam ... Materia sufficiens sunt peccata illa, quae ... possumus subiicere Clavibus ad accipiendam illorum remissionem, licet ad id ... teneamur.

4. § 4. Certum est: peccata venialia ... esse materiam sufficientem. Colligitur 1. ex ... illorum ... quorum remissionem ... peccata ... peccata autem venialia vere peccata sunt, ... quia ... levitatem maculant, et pene reatum habent; ... quia ... remedium ... Sacramentum possunt ... gratiam ... sunt materia non necessaria; sed pure sufficiens. = 2o. ex [illegible] Cap. 5: ... confessionem venialium, ... fieri posse, docent. ... mortalibus ... absolutione remissis,

atque de modo confitendi venialia dicemus cap. sequenti.

Caput 2.

[illegible] Doctrinam absolvit de materia sufficienti

5\. Dico

q. 1: peccata mortalia confessa, et condonata sunt materia sufficiens sacramenti poenitentiae. Ita eximus noster cum communi, et certa sententia contra unum, et alterum ex antiquis. = Probatur 1. ex declaratione Benedicti XI. in extravaganti communi Inter cunctas de privilegiis, ubi expresse statuit, quod licet confessio talium peccatorum non sit necessaria, est tamen salutaris. = Et confirmatur 1. ex eo, quod multi pontifices approbaverunt regulas, aut statuta religionum, in quibus suadetur, ut exerceatur usus confessionis generalis semel, aut bis in anno, quamvis poenitens nullum mortale habeat, quod nondum confessus sit. = Confirmatur 2. ex communi praxi ecclesiae, et laudabili consuetudine fidelium.

6\. Probatur 2o. à priori: quia materia huius sacramenti non sunt necessario peccata, quae modo sunt, sed quae aliquando fuerunt post baptismum; sed ita se habent peccata iam remissa: ergo possunt esse materia huius sacramenti. Minor est certa; et maior efficaciter probatur: nam licet peccata remissa sint, et per contritionem perfectam, et in virtute sacramenti poenitentiae, adhuc sunt materia huius sacramenti, quae debent clavibus subiici, quando tempus requirit: ergo [illegible]. = Confirmatur: peccata iam remissa possunt esse materia poenitentiae virtutis: ergo etiam sacramenti poenitentiae. Consequentia liquet; quia [illegible] actus sacramenti [illegible], scilicet confessio, dolor, et absolutio: haec enim hic verificari possent, ut patet [illegible].

7\. Dico 2o: talia peccata iam remissa non sunt materia necessaria, per se loquendo, quod ex citata extravaganti Benedicti XI. constat, et confirmatur ex Joanne 22do, qui in extravaganti communi vas electionis [illegible] de haereticis [illegible] damnat velut haereticum [illegible] errorem. = Dixi per se loquendo; nam per accidens talia peccata possunt esse materia necessaria confessionis, si [illegible] non aliud occurrerit, et acceptaret poenitentiam de ipsis peccatis iterum confitendis. [illegible] Si aliquid peccatum confiteri non posset, nisi peccatum aliud simul confiteretur [illegible] faceret. Vide pro aliis Patrem Lacroix lib. 6. parte 2a. num. 990.

Itaque

8. = Ita sine dicimus, quae docuit [illegible] nulla difficultas [illegible] = 1. Obiicies: peccatum numquam remissum non est materia [illegible] poenitentiae: ergo neque peccatum iam remissum. Probatur consequentia; quia peccatum iam remissum non plus confert quam peccatum numquam commissum. = Resp.: Dolor est de malo, ut praesenti; sed quando peccatum remissum est, nihil est de praesenti, de quo dolere possit dolor: ergo de peccato iam remisso dolor haberi non potest; et sic, de quo dolor haberi non potest, non est materia sacramenti poenitentiae: ergo = Ad obiectionem illo omnis nego [illegible]

9. Resp.

[illegible]: peccatum remissum etiam remissum [illegible] habens [illegible] potest esse materia huius sacramenti [illegible] [illegible] [illegible] sacramentum [illegible] potest. Hinc [illegible] [illegible], et ad [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] quo [illegible] et [illegible] [illegible] bono gratiae, [illegible] peccaverit: [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] dolere. [illegible] aliquam [illegible] [illegible] [illegible] bonis [illegible] [illegible] [illegible] posset habere [illegible]. 74

10. 2. Obiicies: poenitentia dicere remissum neque actualiter neque habitualiter [illegible] praeterea: ergo [illegible] sacramentum poenitentiae. [illegible] [illegible] subito pariter semel [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], quia [illegible] [illegible] [illegible] amplius [illegible] peccatum [illegible] [illegible] amplius: ergo [illegible] obiectione [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] sacramentum poenitentiae [illegible] sacramentum [illegible] [illegible], et [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] illo [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].

11. Resp.

[illegible]: [illegible] semel [illegible] subito [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]; [illegible] [illegible] peccatis, potest [illegible] dari nova [illegible] [illegible] [illegible], sed [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible]: [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] debere [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]: [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]; [illegible] [illegible] [illegible] habere

[illegible]

... pro solemnia [illegible] ... pro [illegible] ...

[illegible] ... et hoc sufficit ... [illegible]

[illegible] ... sacramentum poenitentiae ... [illegible]

[illegible] ... quia sacramentum ... [illegible]

tracta

In ueri [illegible] peccata [illegible] = [illegible] [illegible] tenore [illegible] quod si-
cut [illegible] potest [illegible] cadere supra eadem aquas, quae e [illegible]
[illegible] quomodo [illegible] nova [illegible] proxime, sed nova [illegible], sic sacra-
mentum paenitentiae supra eadem peccata, quomodo sit nova [illegible] proxi-
ma, [illegible] novae, et nova confessio.

16. Nota [illegible] quod [illegible] potestate
remittendi peccata, quae [illegible] [illegible] dedit [illegible] potestas re-
mittendi venialia, et peccata [illegible], [illegible] potestate tamen remittendi
mortalia [illegible] potestas remittendi venialia: haec enim [illegible] concludunt,
et pluribus modis [illegible] sacramentum [illegible] possunt. [illegible]: 1. po-
testas e favorabilis, [illegible] extendi debet. [illegible] e odiosa, [illegible] de-
bet restringi. = [illegible] [illegible] modus confitendi venialia.

17. Dubitatur, an valide
[illegible] [illegible] confessio, in genere [illegible] [illegible] de venialibus?
[illegible] [illegible] valore [illegible], [illegible] confessio [illegible]
[illegible] ab [illegible] [illegible] Patre [illegible] [illegible]
[illegible] 1.: In casu necessitatis valida [illegible] confessio [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] theologia [illegible] [illegible] [illegible] ab-
solvi moribundos [illegible] confessionem [illegible] [illegible] necessita-
[illegible] [illegible] valide et licite [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] peccata [illegible] in [illegible], [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] theologiae [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] apud [illegible] lib. [illegible]
num. [illegible] 621.

18. [illegible] 1. dubio resolvo: valide [illegible] qui
confitetur venialia [illegible] in genere [illegible] [illegible]
[illegible], [illegible] [illegible] ex [illegible] [illegible] apud
[illegible] sect. 1. num. 9.: [illegible] venialia [illegible] [illegible]
quae mortalia e [illegible] necessaria, [illegible] [illegible]
aliquando [illegible] [illegible] venialia in [illegible]
[illegible] sufficiens, atque valide [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] unice [illegible] [illegible], [illegible]
de peccatis mortalibus, [illegible] tamen obligationem [illegible]
[illegible] confitendi mortalia in genere dicendo, se peccasse mor-
taliter.

[illegible] natura: [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] absolutum [illegible]
[illegible] numero,
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

20. [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] Sacramentum [illegible]
[illegible] Sacramento [illegible]
[illegible] Sacerdos, [illegible]
[illegible] Sacramentum [illegible]
[illegible]

21. [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] Sacramentum [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] absolutionis, [illegible]
Nota [illegible]
[illegible]
[illegible] et aliquando pro [illegible].

22. [illegible]
Sacerdos, ut [illegible] absolutionis [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] Sacramento [illegible]
[illegible]
[illegible] Sacerdote, [illegible]
[illegible]

vitis; et ubi circa mat. liberi; circa mat. Integri recessitas est, et quæ sunt peccata ligata, loquendo protegendo, ordine ad integrum modum confitendi in sacramento pœnitentiæ: donare posse prædicti conditionibus.

23. Ratio huius opinionis; quia circa dictis dantur aliqui casus, in quibus potest pœnitens aliqua circumstantias aperire, si videlicet quod in propria ratione non sit sufficiens, et si ex fundamento timeat grave aliud prejudicium, vel fractionis sigilli sacramentalis, et quod similiter ab- ba dicit, et hac opinione ut recentiores illis, qui contra opinionem à nobis tradita in casu sacramenti valido perfecte ad- mittere nolunt. Quoniam facilis admitti est, quod peccans se possit aperire debeat eo passo, quo integre et non se per integritatem individuum, utique per claves subiecta, integre, et impedita, ut ex hucusque dictis patet.

24. Hinc quod si quis confiteat sola venialia integre, et habeat dolorem de omnibus absolvitur, directe per rationem generalem ofensæ Divinæ, quæ omnibus inveniuntur, et indirecte per rationem particularem illius generalis rationis habentes, si autem dolor non se extendat ad omnia illa, absolvitur ab illis, de quibus dolorem habens; de aliis autem, neque indirecte absolvitur, quia unum veniale potest remitti sine alio. Hæc et. Doctrina valde probabilis, quam tenet P. [illegible] disp. 3, dubit. 7, et pro praxi observanda monet [illegible] Mar. [illegible] n. 14.

Questio 2.

De modo necessaria sacramenti pœnitentiæ.

Caput 1.

Utrum peccata mortalia post baptismum commissa sint materia necessaria huius sacramenti.

25. Ut clarius in hac præcipue speculativa quæstione procedamus, sensus quæstionis præmittere debemus; Procedit quæstio de peccatis actualibus post baptismum susceptionem commissis, et de aliis de peccatis habitualibus

habitualis, et moralis perseverantis, usque ad susceptionem Baptismi.
Hoc enim, ut peccata ante Baptismum dimissa, ipsius Baptismi remittan-
tur, sed debita dispositione recipiatur si antequam fictio recedat,
sed ergo Baptismus remittentur quando ablata fictione recipi-
catur. Sunt peccata quae in ipso instanti Baptismi dimitti possunt,
Theologi distinguunt peccata fictionis formalis, et peccata fictio-
nis materialis. Fictio formalis dicitur voluntas, et expressa, et virtualis
recipiendi indigne Baptismum.

26. Et hoc peccata induunt naturam sacri-
legii. Alia peccata in ipso instanti Baptismi dimitti possunt, ut
otiosi sermones, delectatio vaga, et similia, quae fructum sacra-
menti impediunt; absque advertentia tamen ex parte peccatoris
de eo, quod sacramenti fructum impeditur [illegible]. Haec pec-
cata indirecte solum opponuntur claritati Baptismi. Peccata vero
fictionis formalis directe dicuntur opponi. = His praemissis 1. sen-
tentia docet, omnia peccata ipsa in instanti Baptismi [illegible]
remitti; proindeque [illegible] necessarium sacramentum poeni-
tentiae. Ita Silvester verbo Baptismus num. 11; Joannes de la
Cruz in directorio conscientiae quaest. 2. de Baptismo, et quidam re-
centiores apud Eminentissimum de Lugo disp. 16. de poeni-
tentia, sect. 1, ubi ait hanc sententiam aliquando sibi visam
esse probabilem.

27. 2a. sententia docet, affirmatque peccata fictionis
formalis esse materiam necessariam Sacramenti poenitentiae; ipsa peccata
alia, quae dicuntur fictionis materialis, et per ipsius Baptismi remittuntur.
Quo hoc sententia citat a quodam recentiore Novi Extrinsecus;
sed immerito: licet enim Magnus Suarez talem sententiam appel-
let speculative probabilem, et ratione vero stricte theologica ipsa con-
quirat; opposita quod peccata materialis fictionis practice certam loco
infra citando recognoscit. Ex nostris Thomistis tenent summum
Bonne admonet, ut ipsi sudant, Anselm Magistri expr[illegible]
missa illa defenduntur P.P. Valencia, Granado, et Vasquez
quos citatos sequitur pater Martinus Perez de poenitentia
disput. 16. sect. 7.

28. 3. tandem sententia docet: omnia pecca-
ta

538.

ta omissa in instanti Bapti est mra necessaria sacra-
menti penitentie. Pro hac citari debet Eximius Doctor com.
3, in 3 p. disp. 28, sec. 9. — Adde Scotum in 4. dist.
4, quest. 5, Patres Henriquez, Coninc, Arriaga, et Car-
dinalis de Lugo loco citato, ubi hanc appellat omnium senten-
tiam theologorum. Ex quibus sit nra, et unica Th. Omnia peccata
omissa in instanti Bapti sunt mra necessaria sacramenti
penitentie. Dixi mra necessaria, quia loquor de mortalibus,
que tantum Bapti impedire possunt.

29. Probo efficax huius Th.
fere in hunc modum efformatum ad Eximio Suarez: Omnia
peccata omissa in instanti Bapti sunt peccata post fide-
lis, sive existentis in ecclesia; sed peccata post fidelis, vel exi-
stentis in ecclesia sunt mra sacramenti penitentie: ergo. Ma-
iorem nemo dubitante De: e enim, meo videri, doctrina
expressa Tridentini sess. 14 cap. 2: ubi iudicio eccle-
sie solum excludit peccata post infidelis sive existentis in
ecclesia. Praeterea cap. 5. ait: Christus reliquisse sacer-
dotes tamquam presides, et iudices, ad quos omnia mor-
talia crimina deferantur, in que (nota, que sequuntur)
Christi fideles ceciderint.

30. Probatur sola mai. silloggismi: in instanti Bap-
tismi, sive in quo Bapti effectum imprimitur caracter sa-
cramentalis; sed omnia peccata omissa in instanti, in quo
imprimitur caracter sacramentalis Bapti, sunt peccata post
fidelis, vel existentis in ecclesia: ergo. Maior est indubitabilis.
Minor multis exemplis probatur: in eodem instanti, in quo forma
est in subiecto, hunc prestat suum effectum formale: sic albedo de-
nominat subiectum album in illo instanti, in quo recipitur in subiecto;
sic gratia [illegible] constituit hominem post fi-
delis, sive existentis in ecclesia. Ergo pariter caracter Bapti-
smi: ergo in illo instanti, in quo imprimitur caracter, homo est
fidelis, et existens in ecclesia: ergo omnia peccata omissa in il-
lo instanti sunt peccata post fidelis &c.

31. Quaedam effugia [illegible]

fere

[illegible]

Caput [illegible]

[illegible]

[illegible]

40

[illegible]

Ideo [illegible] ministros [illegible] judices [illegible] peccatorum, quae extra ecclesiam fiunt: [illegible] Apostolus 1. ad Corinth. cap. 5 quid mihi de iis qui foris sunt judicare, ex quibus soli ad ecclesiae judices [illegible] peccata, quae [illegible] extra ecclesiam [illegible] sacerdotibus, qui sunt ecclesiae judices, [illegible] peccata, quae intra ecclesiam committuntur [illegible] peccata [illegible] in baptismo [illegible] [illegible] tempus subsequens [illegible], [illegible] baptismus [illegible]

[illegible] ratione [illegible] moralis [illegible] Sequitur [illegible] parte [illegible] ratione; parte vero parte [illegible] temporis subsequentis ratione [illegible] ratione, in quo [illegible] peccata [illegible] ante [illegible] post [illegible] pro baptismo [illegible]

ad or-

ad ortum solis; sed negative eius pro ipso instanti, in quo sol oritur.

37. Inquies, ex e. fundamento 2o, quo praecipue utuntur 2ae sententiae auctores: intra sacramentum poenitentiae debet esse saltem natura posterior remissio Btmi; atqui licet peccata fidelium facta sint natura posterius Btmo, tamen non sunt peccata fidelium intrantia: ergo. Maior pbatur ex tridentino dicente, Btmum esse priorem peccatis, quae sunt intra poenitentiam: et ly, non debeat esse prior tempore, erit prior saltem natura, ratione. Minor vero; quia Btmus neque est causa, neque requisitum ex parte causae ad peccatum intrans fidelium.

38. Respondeo negando antecedens; quia urgeat pbro tridentino, qd supra satis explicatum manet: et ex illius explicatione constat, qd si peccata sint posteriora saltem natura Btmo, erunt intra sacramentum poenitentiae. Qd autem peccata debeant habere posterioritatem naturae, neque ex tridentino deducitur, neque aliqua ratione pbatur ab adversariis. — Nota hic, qd, ut peccatum commissum in instanti Btmi sit peccatum solum fidelis, ut fidelis, satis est, qd fidelitas se teneat ut conditio ex parte peccatoris ad hoc, ut peccatum subjici debeat sacramento poenitentiae; non autem requiritur, qd sit causa, vel quasi causa, vel requisitum ducens ad peccatum.

39. Fundamentum 3: hoo in instanti Btmi liberè in subiecto [illegible] sumit libertatem et [illegible] ecclesiae, [illegible] qui [illegible] de [illegible] ecclesiae, [illegible] intra sacramentum poenitentiae. [illegible] liberè [illegible] exemplo: quibus [illegible] instanti [illegible] [illegible] liberè donatio, [illegible] bona omnia pro instanti [illegible] obligationes [illegible] [illegible] hoo in instanti Btmi [illegible] ecclesiae, [illegible] obligatio [illegible] ex Btmo pro tempore sequenti. — Maior [illegible] qd sit [illegible] hoo: qd [illegible] hoo liberè [illegible] qd [illegible] subiectiones, [illegible] qd [illegible] liberè.

40. [illegible] ad exemplum [illegible] in instanti donationis obligationes [illegible]

[illegible] [illegible]

47.
[illegible]

[illegible] [illegible]

[illegible] [illegible]

[illegible]

ex quibus [illegible] quae Baptismus ex opere operato
[illegible] angelicam maximam operationes liberitatis [illegible]
[illegible] est, quod majus [illegible] explicatur [illegible]
[illegible] sine quibus [illegible] [illegible] nostras
ex [illegible] contra [illegible]. Quod [illegible] operationes [illegible]
[illegible]
[illegible]. Quia neque sunt [illegible], [illegible]
[illegible] supra-
[illegible] Philosophia, qua ex Auctore [illegible]
Q. [illegible].

44. At peccata [illegible] nec tunc [illegible] Baptismi
peccata [illegible] ex [illegible]: Non est, habebunt [illegible]
[illegible] Baptismi. Hic sensu explicata [illegible] auctoritas Ang.,
quae [illegible] operativa [illegible] naturale, et majus naturale [illegible]
[illegible] potest, quia Baptismus natus [illegible]: unde operativa ad Baptismum
peccata [illegible] sunt operationes majus naturales [illegible].

45. Fundamentum nostrum ab auctoritate [illegible] Angelici Magistri, qui 3. p. quaest. 69. art. 10. ad 3 ait: *Dicendum*, quod ficto recedente Baptismus [illegible] sed poenitentia subsequente: quae remota, Baptismus aufert culpam, ac reatum omnium peccatorum praecedentium Baptismum, et etiam simul existentium cum *Baptismo*. Deinde ad 3. ait: *Dicendum*, quod Baptismi effectus non est tollere peccata futura, sed praesentia, *et praeterita*. Ex quibus S. D. [illegible] sententiam clare docuisse videtur. Respondent adversarii [illegible]. 1a D. T. loqui de peccatis existentibus moralibus, seu habitualibus cum Baptismo; non vero de actualibus, et physice coexistentibus cum ipso.

46. 2a loqui de peccatis actu existentibus cum Baptismo inchoato; [illegible] quo tamen prius quam ipse Baptismus [illegible] apponendus est. [illegible] quae [illegible] allegant. Et certe D. T. clarius nostram sententiam indicat eadem quaestione art. 9. ad 3., ubi nominatim fictionem de peccatis actualibus Baptismo coexistentibus intelligere videtur: verba S. Doct. sunt haec: *Quicumque* peccato vult [illegible] ad Baptismum [illegible] accedit... [illegible] sic quod digne [illegible]

ut de peccato: qui vero postea affirmant, peccatum probabiliter commissum esse, satis esse pœnitentiam, ita peccata a confessione mittenda in stricto suspensione ad pœnitentiam generaliter dicenda sunt.

Quæstio 3.
De peccatis dubiis.
Caput 1.
Præliminare

47. Etsi humani intellectus methodo scholastica insistendo veniat, ut de peccatis dubiis certam doctrinam volumus stabilire, plura in suppositis ad quæstionem de voce miscent. Nos ab extremo nostro munere declinavimus, et doctrinam pluribus abhinc seculis usque ad tempus [illegible] Caramuelis in [illegible] communi theologorum tenuimus exponere. Suppono 1. peccatum dici dubium, quia ita proponitur intellectui, ut nequeat elicere judicium firmum, et certum de illius existentia, vel de ejus non existentia, ob id quod est probabile, quando intellectus solum elicit dubitativum opinativum circa existentiam talis peccati.

48. Suppono 2: Intellectum posse erga peccatum dubitare, vel positive, vel negative. Intellectus est dubius negative, quando elicit assensum probabilem, et opinativum circa existentiam objecti propter motiva prudentia et sufficientia ad talem assensum, licet insufficientia sit ad excludendam formidinem partis oppositæ, quæ in ratione probabilis et opinativi communiter assensui. Intellectus est dubius positive, quando objecto proposito, suspendit intellectus judicium, et in nullam partem inclinat, vel ad assensum, vel ad dissensum. Hoc dubium potest esse probabile, et prudens, vel etiam imprudens, et improbabile. Prudens, et probabile dicitur, si vel datur ratio urgens ad deponendum dubium. Imprudens, et improbabile, si deest fundamentum ad dubitandum, et nihilominus dubitatur, quod accidit scrupulosis.

49. Suppono 3: dubium prudens, et probabile vel posse esse positivum, vel negativum. Distinguunt auctores. In applicantia hac dubii positivi

subdi-

substantiam quae ex illorum expressionibus desumitur
bus quae [illegible] parte dispositionis de vocetur exceptio
dubij positi; redeundo ad naturam dubij virtualis; exceptio
autem dubij [illegible] ad naturam dubij facti probabilis; ver
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] tamen [illegible] dubij [illegible] [illegible]
[illegible] quando [illegible] fundamenta
[illegible] quae sunt elidunt; at relinquunt tu voluntate
[illegible] ut [illegible] ad quodlibet [illegible] [illegible]
[illegible], [illegible] vero [illegible] suspendit et [illegible]
[illegible] [illegible] efformari

50. Dubium negativum datur, quando
pro utraque parte sunt rationes et leves, [illegible]
[illegible] tamen ad eliciendum iudicium in qualibet parte
et [illegible] ad iudicium suspendendum [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] quilibet [illegible]
[illegible] iudicium efformare [illegible] [illegible] elidere
[illegible]; [illegible] quaestio de [illegible] [illegible]
[illegible] iudicium directum requirebat [illegible] suspensum quaestio
[illegible] modo potest [illegible]; si dubium sit, an peccaverim, [illegible] 2°, si certum de peccato, dubium an fuerit mortale, [illegible]; si certum de lethali, dubitem an illud fuerit sub confessione expositum [illegible]

51. [illegible]
tentia docet, peccata dubia [illegible] [illegible] sacra-
mento poenitentiae. [illegible] P. Thomas Sanchez, nullus
[illegible] quae [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] Tho-
mas Sanchez in [illegible] 24. [illegible] Cap. [illegible], [illegible] ad [illegible]
auctores pro eadem sententia refert. [illegible] noster
disput. 22, sect. 9, ubi [illegible] [illegible], et plu-
res alios, distinguitque [illegible]. P. P.
Granado, Henriquez, Lugo, et plures alij [illegible]
[illegible], [illegible], quorum longissimum agmen [illegible]
Pater [illegible] lib. 6. [illegible] 2. [illegible] 660.

52. 2a. sen-
tentia [illegible] asserit, illa peccata [illegible] cxa-

46. [illegible] P. R. [illegible] Caspens [illegible] opinionem bene [illegible] esse probabilem. [illegible] ex scholasticis speculativis vero. Caramuel [illegible] Theologiae moralis lib. [illegible] de [illegible] determinatione [illegible] docens [illegible] ex [illegible] theologia fundamentali [illegible] quae [illegible] eadem [illegible] refert, [illegible] bona fide [illegible] Cardenas [illegible] cap. [illegible] tract. [illegible] de sacramento poenitentiae, dissert. [illegible] cap. [illegible] = Vide alios auctores apud [illegible] dissert. [illegible] de poenitentia [illegible] doctrina nova [illegible]

47. [illegible] in peccato dubio [illegible] et dubia [illegible] [illegible] vero [illegible] sacramentum [illegible] communes [illegible] de sacramento [illegible] P. R. [illegible] tract. [illegible] dispensat. [illegible] grad. [illegible] probabilitate, [illegible]

48. [illegible] contra quibus [illegible] sententia [illegible] in [illegible] quae [illegible] quam [illegible] fundamentum [illegible] fundamenta [illegible] ex [illegible] singularia [illegible] de [illegible]

Caput 2.

Difficultatis resolutio.

55. Pro difficultatis resolutione assero 1. peccata dubia [illegible] et [illegible] probabiliter [illegible] tamen esse necessaria [illegible] sacramenti poenitentiae [illegible] explicanda [illegible] [illegible] necessarium [illegible] Sacramenti [illegible] quae probabiliter [illegible] na.

notabile, et de quo prudenter non dubitatur, sed peccatum dubium frivole, et improbabiliter e peccatum, quod nec probabiliter cognoscitur, nec de quo dubitatur prudenter: ergo. Minor: singularibus e: minor etiam ex dictis in sua Institutione. = Confirmatur: scrupulosis licitum est dubitare, quod non confessionem peccata de quibus solent dubitare, eo quod frivole et improbabiliter dubitent: ergo talia peccata non sunt materia confessionis: aliter illicite dubitent suis confessariis, quae doctrina communis.

56\. Assero 2o: peccata dubia, sive, ut recentioribus placet, dubia probabilia, aut positive dubia, non sunt materia necessaria sacramenti. Ita tenent eximius communiter Theologia, quod quidem renuare non dubito, ergo format. Dicendum est, et Reverendissimus Auctor. Probatur aptissime: peccatum, quod quis probabiliter iudicat a se commissum, e peccatum dubium ... si recentioribus placet dubium positive; sed peccatum, quod quis iudicat probabiliter a se non esse commissum, non e materia necessaria sacramentalis: ergo. Minor: ... materia necessaria sacramenti patet, quando quis probabiliter credit, se non teneri ad illud confitendum; sed quando quis probabiliter iudicat, peccatum non esse a se commissum, probabiliter etiam iudicat, se non teneri ad confitendum tale peccatum: ergo.

57\. ... Minor probatur ex eo, quod illud iudicium probabile sufficiat ad regulandam actionem humanam, cum sit ... quod si quis probabiliter iudicat, se non teneri ad confitendum peccatum, tale peccatum confiteri non tenebitur, proindeque non erit materia necessaria sacramenti. Doctrina communis Salmanticensis, et omnium Theologorum ... Sanchez ... ... regula ... probabilis, ... de ... quando ... sacramentorum, quod ... probabilitate ... ob ... exactam ... obligationem.

58\. Respondetur: Doctrina ... quis probabiliter iudicat, se non peccasse, ... pro ... materia ... ; si quis probabiliter iudicat, se non teneri ad confitendum rem vere peccatum, ... de confes-

in confessione, sed in casu peccati vere dubii statuenti: quia licet eorum prop. ant. quod prob.: actio regulata per iudicium prudentis non est peccatum, sed illa actio regulata per iudicium prudentis, quale est iudicium probabile: [illegible] oppositum [illegible] ut Doctrina [illegible] D. Thom. [illegible] cit. dict. num. 6: quod solo [illegible] ratio [illegible] certitudine de rebus: unde iudicium prudens ex probabile certitudine sufficientia in eundo practicam certitudinem quoad honestatem actionis, [illegible] omnibus [illegible] moralis.

59. Altero [illegible] peccata dubia fide probabili, [illegible] supra regeneratione dubia [illegible] sunt [illegible] necessaria sacramenti [illegible]. [illegible] efficacia [illegible] peccatum est materia necessaria sacramenti quando quis tenetur illud confiteri, sed quando quis dubitat fide probabili, sive negative de peccato, tenetur illud confiteri: [illegible] quando quis dubitat fide probabili, sive negative de peccato, non habet iudicium practice certum de obligatione confitendi tale peccatum, sed quando [illegible] iudicium tenetur quis confiteri illud peccatum. [illegible] supponi debet in explicatione dubii fractis, sive negative, ex [illegible] terra [illegible] [illegible] [illegible].

60. [illegible] qui [illegible] habet iudicium practice certum de obligatione confitendi peccatum, [illegible] confessione: [illegible]. [illegible] quia tunc [illegible] habet iudicium [illegible] certum de bonitate confessionis [illegible] peccati in confessione, sed [illegible] habet hoc iudicium, [illegible] confessione: [illegible]. [illegible] si enim habet vera iudicium practice certum de bonitate [illegible] confessionis, [illegible] dubitaret [illegible] probabili, sive negative. [illegible] aliter [illegible] confessione exponit se periculo peccandi ut patet: [illegible] confessionem, ac proinde peccatum illud [illegible] necessariam sacramenti. [illegible] probatur [illegible] qui [illegible] adversarii [illegible] peccatum dubii [illegible], sive [illegible] quia tunc [illegible] habet iudicium practice certum de bonitate [illegible] peccati in sacramento sufficienter [illegible] mediate [illegible].

[illegible] dequa [illegible] ita [illegible]
[illegible] peccare dubitante [illegible]
[illegible] de facto [illegible] peccare tali dubio [illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible] de facto [illegible]
[illegible] Theologorum [illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible] de facto [illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible] intellexit.

62. Et [illegible] e regula S. Augustini
l. 2. [illegible] quod universa tenet Ecclesia
[illegible] [illegible]
[illegible] credere. [illegible]
[illegible] nec [illegible]
[illegible] Caramuelis: [illegible]
[illegible] Theologorum [illegible] peccatum
[illegible] obligationis
[illegible] Theologis [illegible]
[illegible] quemadmodo [illegible] Theolo-
[illegible] ab [illegible] tempore [illegible].

Caput 3.

[illegible] Respondetur [illegible]
63. Respondetur [illegible] fidelium [illegible]
[illegible] obligationem [illegible]
[illegible] quadragesimae [illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible] aggravans. [illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible] tamen nec [illegible] nec [illegible]
[illegible] obligationem [illegible]

tempore

[illegible] dispensatione, et illas [illegible] quo [illegible] modo [illegible] obligat. [illegible]

64. Ad 2um [illegible] manifesta dispensatio cessat, quia ratio dispensandi [illegible] in minore [illegible] obligationi dispensandi. [illegible] de facto [illegible] in ordine [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] dispensandi [illegible] [illegible] de illorum [illegible] [illegible] ad [illegible] [illegible] Ideo [illegible] [illegible] explicari [illegible]

65. Circa [illegible] dispensatione [illegible]: [illegible] dispensandi [illegible] [illegible] obligatione [illegible], quia [illegible] [illegible] ecclesiae [illegible] [illegible] ad [illegible] dispensandi [illegible] [illegible] Circa [illegible] [illegible] in [illegible] [illegible] illas [illegible] [illegible] dubio [illegible] In beneficiatis [illegible] illorum obligationem ad recitandas horas pro illo tempore [illegible] [illegible] quia ista obligatio [illegible] [illegible]

66. Respondeo: [illegible] [illegible] obligatione dispensandi [illegible] [illegible] [illegible] peccatum dubium [illegible] peccandi

et similes

et similes, quae obligationem inducere possunt. = Sed 2ma: quia lex ista fuisset praedicta consuetudine, et praxi satis frequenti ignorari deberet, quod nullus fuerit Doctor ex antiquis, qui oppositam sententiam propagaverit: ergo ex Cap. deducitur, talem consuetudinem, et praxim fuisse cum firma persuasione de obligatione confitendi peccata, de quibus est quaestio.

67. Quod si D.D. antiqui, ut sententiam defenderent ad praedictam consuetudinem, et persuasionem firmam fidelium expresse, et saepe recurrebant; recurrebant tamen simpliciter, et generice: quatenus scilicet fideles se agnoscebant, se ad confessionem illorum peccatorum teneri, vel melius dicam: quod illa consuetudo, et persuasio firma de obligatione supponebatur ab omnibus, et solum investigabant rationes, vel congruentias propter quas illa obligatio a Christo Domino fuerit imposita.

68. Supposita ergo tali obligatione. optima ratio congruentiae ad illius impositionem videbatur, quod sicut in lege antiqua ad prudentem, et practicam certitudinem de retractatione sua cum Deo debebat elici contritio de peccatis dubiis; quia in dubio tenetur tutior pars: ita in lege nostra debebat dari confessio eorum de peccatorum, cum hoc sit tutior, quam omissio confessionis: quod autem haec ratio congruentiae probabilis sit, non probat, eam certitudine gaudere, quae inde rationibus probatur: tum quia lege percerta omnia est, et probationes illius non habent aequalem certitudinem; quod illis pluribus exemplis demonstrari potest: nam certissimum est Angelos gignere posse; et tamen ratio, quae a pluribus antiquis tradebatur, quod scilicet angeli erant corporei, modo improbabilis est apud sapientes sic de aliis.

69. Respondetur 3: nostram responsionem satisfacere; quia nimium probat. probaret enim nostram sententiam esse certam

certam, quod dicendum non est. Sed quaeritur an dicendum,
quia opposita a pluribus, et quibusdam neotericis, tamquam proba-
bilis omnino antiquorum sententia, et praxis ecclesiae de-
fenditur. Dico tamen: nostram sententiam esse certam cer-
titudine privata, non autem certitudine authentica. Huius
distinctionis explicationem habes in materia de probabili. vide
disput. 2. anum. 178. = Et ut aliquas suppositiones
praeoccupes, nota, hanc certitudinem privatam relinque-
re probabilitatem oppositae sententiae; nostram autem reddere
improbabilitatem. Proinde sententia adversariorum ab
omni censura immunis defendi potest.

10. Nota ergo, quod hic
omittamus, [illegible] fidelium, et explicationem de obli-
gatione confitendi peccata sub probabilitate dubia fun-
data expresse, et habes in illo principio In dubiis tutior
pars est eligenda. Et illis, quae non tenentur divino,
at praesuppositive et implicite in iure divino fundat:
siquidem obligatio illa antecedenter ab omnibus promana-
re et involvere [illegible] praeceptum de confessione
illorum peccatorum. Igitur ad praxim praemissae doc-
trinae clarius, via angustiore liber explicandae sunt ta-
ctus illius sententiae, in quo difficultas potest in-
teri.

11. Dico sexto 1: quicumque de peccato dubitans utrum
sit, an fuerit mortale, an veniale, non tenetur illud confi-
teri hoc. Sicut rationibus, quibus 2. d. probatum est; quia in tali ca-
su datur iudicium prudens, et probabile de obligatione ad confessionem,
quale est iudicium probabile de levitate peccati, et hoc sufficienter
[illegible] quo in opposito datur iudicium aeque proba-
bile, imo probabilius. Ratio: quia iudicium probabile non desi-
nit esse prudens, et sufficiens ad regulandam actionem
humanam eo, quod opinio sit intrinsece, et extrinsece probabi-
lior data in opposito.

Dico.

12. Dico 2: qui certus de peccato lethali vitinali, aut positive dubitat de illius confessione, tenetur confiteri. Ratio est clara. Nec in oppositum urget objectio Patris Tonine, quae sic effertur: Certo debitori fit satis per solutionem incertam: ergo et certae obligationi confitendi quae oritur ex commissione peccati, fit satis per probabilem confessionem. Confirmatur: Praecepto Dominico certo fit satis per probabilem Dominum: ergo similiter. — Dato antecedente objectionis: Certo debito, si oritur ex injustitia, non fit satis per omissione: si aliunde oriatur, nego antecedens, et consequens. Si de-

13. bitum oriatur ex injustitia commutativa, solum debet esse quoad qualitatem; cum haec sit voluntas contrahentium: unde si quis certo accepit ex emptione 100, et transferens, si solvat 100 incerta, quae mixta sit majoris sunt. — At si debitum oriatur ex lege, praecepto, aut voto: illi fit satis per probabilem solutionem: ut patet in voto jejunandi, cui fit satis [illegible] satis, si sequatur supra probabilem sententiam, alias obligatio confitendi sit ex praecepto; debitum ex illo emanans per confessionem probabilem solvitur. Obstantibus, quia illud animo remitat Pater Sacrosanctae Tridentinae; et aliquanto illud limitat Pater Lacroix num. 662.

14. Ad confirmationem illo antecedente, nego consequentiam. Disparitas: Dominus est necessarium necessitate medii: et aliud est de supplendum propterea 300 certum de fieri esse de Sacramento Dominum. Non ita necessaria est confessio: ex susceptione Dominum. Non ita necessaria est confessio: ex quibus peccata certa confitearis, dolore quae etiam ad peccatum probabiliter dubium extendatur, Deus remissionem indirecte accipiet; quia afficit id, quod potius prudentem judicavit, adimplevisse praeceptum, aut legem confitendi; ac plus aut tenere benigne de Divino, ac præsumere legis latoris praeceptum debet.

15. Dico 3: qui certus de lethali dubitat solum probabiliter, sive noverit de confessione, confiteri tenetur. Probatur rationibus 3. Prima in possessione, et dictum. Confirmatur: nam praeceptum confitendi judicium prudens de confessione, usque dum facta fuerit ... ne pec-

ne peccari, quia Iudicio caret in casu praesenti. = Dico
4. si quis certus de peccato dubitat fuisse absolutum an
fuerit, is, ad mortale tenetur confiteri. Probatur sicut, ac dic-
tum praecedens. = Dico 5. qui confitetur peccatum dubium quod
omissionem, debet subiicere clavibus aliud peccatum cer-
tum, ne sacramentum periculo frustrationis exponatur.
alias sub conditione tantum debet absolvi. Si vero dubi-
um sit de confessione peccati certi, absolute potest impen-
di absolutio; quia peccatum certum est materia sufficiens
sacramenti.

Caput 4.

Pro argumentorum Solutione.....

76. Arguitur 1. Ma[ior]. Quod omne peccatum dubium ve-
niale forte omissum est: quod debet subiici sacramen-
to poenitentiae. Probatur ... Si aliud omissum est debet illius re-
medium adhiberi, sed non aliud praeter confessionem sacra-
mentalem: ergo. Probatur minor, quia sacramentum poenitentiae in-
stitutum est tamquam remedium unicum pro peccatis omissis per
Baptismum. Respondeo distinguendo antecedens negando consequentiam. Ad probationem distinguo ma-
iorem, si loquatur de sacramento, ut in re, in voto, concedo mi-
norem; illa vero nego, si loquatur de sacramento in re. Secun-
do. Late dist. ... probationem, quia inde aliquid infe-
ratur ... n[on].

77. ... Sacramentum poenitentiae valde est susceptibile remi-
ttuntur omnia ... omnia peccata poenitentis; quia illa quae ali-
quando supra de ... manifestatione, ut aliqua ... pec-
cata occulta, de quibus confessio plena ... Sacra-
menti examine, quod peccata manifestata per confessionem
directe remittuntur, supra autem ... manifestata re-
mittuntur indirecte. In casu autem peccati dubii ... remit-
titur supra casum ... ad ... talis peccati ... confessio-
ne; iudicium sola ... est probabile de omissione ta-
lis peccati sufficientis supra directa ad regulandum actio-
nes humanas: unde si aliud omissum est, habetur remedium,
quod ... confessione ... absolutione ... ad ...

[illegible] de peccatis conf. [illegible]

78. A[illegible]

[illegible] dubio [illegible] venial[illegible] [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] de quo [illegible]

[illegible]

bus, saltem in mortis articulo, [illegible] habenda [illegible]

[illegible]

[illegible]

79. D[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] de quibus [illegible]

[illegible] includit [illegible]

[illegible] de peccatis venial[illegible]

[illegible]

[illegible] negative [illegible]

80. [illegible]

favorabilior [illegible] debere [illegible] ad [illegible]

[illegible] sive [illegible] [illegible] sunt [illegible]

[illegible] In dubiis [illegible]

[illegible] dubitat[illegible]

[illegible] favorabilis [illegible]

[illegible] requisit[illegible] [illegible] sufficit [illegible]

[illegible] sacramentum [illegible] tamen [illegible] favorabilis [illegible]

manifestatione peccatorum, quod onus [illegible]

[illegible] obligat[illegible] [illegible]

[illegible]

81. Ad [illegible] prolaquimur [illegible]

[illegible]

[illegible] quia [illegible] dubiis

aut de aliis

[illegible] observat: [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] et ideo [illegible]
[illegible]

[illegible] dubium [illegible]
[illegible]
[illegible] ad dubium [illegible]
[illegible] dubio [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ad dubium [illegible]
[illegible] quaeritur [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
Ex Tridentino sess. 14. cap. 5 dicente: [illegible]
[illegible] peccatorum [illegible]
[illegible]
[illegible] dubium [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] et ideo [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
nandi

rardis, et auctor P.P. e Sala cordis, qui dubio opp[onitur] o.

84. Respondeo

ad argumentum. Ista ma[ior], agendo [illegible], qui dubitans [illegible], i[n] memoria in sensu [illegible], et [illegible]; in sensu, et mente obligatus non [illegible], & [illegible]. [illegible] sibi intendit [illegible]-dere debitum [illegible] repraesentans, impossibile de [con]-fessione, quae ab ecclesia praecipitur, eo, quod reus peccata oblita [con]fiteri teneatur, aut possit. Ista [illegible] debitum [illegible] statuit, confessionem praeceptam esse de re possibili, scilicet de peccatis, quae memoriae occurrunt, & quae oblita [illegible] aut peccata dubia obligata sint, scilicet ut dubia memoriae apponantur, inde [illegible] [illegible] [con]fessio.

85. Imo potius [illegible] [illegible] pro nobis, quando [illegible] docet, omnia peccata, quae sunt in dubio, [illegible] esse in [con]fessione [illegible] venialia, quae [illegible] [illegible]. = Ad [illegible] [illegible] [illegible] dico, [illegible] [illegible] in sensu [illegible] in [illegible] [illegible] [illegible], dubium [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] prudens, quo quilibet pro [illegible] [illegible] quo [illegible], quod [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] in sensu [illegible]. = Ad [illegible] [illegible] [illegible] in quo [illegible] [illegible] [illegible] memoria [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ut [illegible] [illegible] dubio.

86. Ad [illegible]

Illa [illegible], [illegible] [illegible] theologi [illegible] [illegible] in [illegible], dubia probabilia et [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] loquuntur de [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] oppo[illegible] = [illegible] solum [illegible] bene [illegible] in peccatis venialibus, aut positive dubiis, quia [illegible] inducant obligationem [con]fitendi aliquod peccatum, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], ut nullus [illegible] prudens, et probabilis sit [illegible] ab [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] dubiis [illegible].

Atque

87. Argues 2o: qd debet ponere obligationem confitendi, nisi
sit clare certum de illa antequam procedatur ad absolutionem,
ad remittendam obligationem, et dico: clare certum de tali obli-
gatione [illegible], quod [illegible] confitendi, pe-
[illegible] ecclesiae nobis innotuit [illegible] duo [illegible]
[illegible] quae in [illegible] illius [illegible]
[illegible] Pat. Maxim. [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible], sta vero obligatio [illegible] inducatur, nisi debet
certo [illegible]: ac quoties, posse probabiliter admitti tale obligatio-
nem, ergo si certo non [illegible] de lege. Hinc legis obligatio in du-
bio debet remitti, et benignior qd [illegible] rationa-
bilior; nisi autem rationabilius e. in nostro casu auferre obli-
gationem confitendi, quia in opposito [illegible] rationes pro [illegible] nos-
tra.

88. Arguens 3o, et simul instabis: eo iure [illegible], in
dubio debere absolvi, ut innocentem in quolibet iudicio;
sed [illegible], [illegible] dubitans de [illegible] e. reus cri-
minis dubii. = Confirm.: in foro externo non e. legitima
[illegible], nec [illegible] [illegible], quando debet praesumi
[illegible]: ergo [illegible] in nostro casu [illegible] debet non praesuma-
ri prudenter. = [illegible] [illegible] falsa e. [illegible] reus
[illegible] dubii non absolvitur, ut innocens, cum [illegible]
[illegible] [illegible] clara pro casu [illegible]
[illegible] clara [illegible] pro casu nostro in
ecclesia [illegible] [illegible]. [illegible].
89. [illegible] Ad [illegible].
[illegible] in foro externo
[illegible] de [illegible] qui reo adducta e. [illegible]
[illegible] pro [illegible] imponere poenam certam, quae
nec [illegible] nec [illegible] [illegible] poena. At in
foro sacramentali agitur de favore, et in modum poenitentis,
[illegible] a peccatis, si forte sunt absolvatur, et [illegible]
[illegible] prudenter [illegible] non absolvatur [illegible], et
sub dubio [illegible] [illegible] confitendi. = Nota [illegible]: [illegible]
[illegible] [illegible] pro [illegible] de [illegible] [illegible].

[illegible] inaliter: unde dubia est [illegible] axioma
illud: *In dubio melior est conditio possidentis.*

90. Atque [illegible] obli-
gatio confitendi supponit peccatum esse [illegible]; sed in dubio speculativo
[illegible] non probabiliter [illegible] peccatum esse [illegible] [illegible]
praeceptum confitendi peccata [illegible] [illegible] praeceptum
[illegible] certum non obligat: quod [illegible] [illegible] [illegible]
ceptum est probabiliter si vera est [illegible]: [illegible] [illegible]
tra improbabilis [illegible] [illegible] probabilitate. Praeterea certo
[illegible] quia [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] peccata [illegible]
[illegible] quae non [illegible]. [illegible] [illegible]: obligatio confitendi
[illegible] [illegible] [illegible] certo [illegible]: [illegible] [illegible] certo, [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] de illius [illegible] [illegible] dubitandi, [illegible],
et [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] 91.

91. Ad
69 [illegible] [illegible] respondeo [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] qualis [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]:
praeceptum non certum non obligat certo; obligat tamen probabili-
ter, [illegible] adversariorum sententia [illegible] [illegible] [illegible] peccata dubia
omitteret in confessione, peccaret; quia sententia proba-
bilis sequeretur. — At [illegible] [illegible] [illegible] peccata est probabile
recognoscere [illegible] opposita [illegible] [illegible] [illegible] probabili-
tas mihi apparet. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] dubio, quod probabiliter obligat, [illegible] [illegible], [illegible] [illegible]
par. [illegible] [illegible], qui dubitat de violatione legis, [illegible]
[illegible] obligationem, [illegible] praeceptum confitendi peccata [illegible] dubitata
[illegible] [illegible], [illegible] [illegible] et [illegible]. [illegible] [illegible]; [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] praeceptum.

92. [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible], quod [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] habet [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] deobligat
a praecepto confitendi ille, qui [illegible] [illegible] [illegible], [illegible]
ille qui [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible]
de peccato [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] dubitans [illegible]
aut non [illegible]

[illegible] dubi[illegible] [illegible] dubitans [illegible] [illegible] de peccato; dubitans [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] de peccato [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

Appendix

Observationes aliquas ex dictis [illegible]

93 [illegible] Par [illegible] difficul[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] confessionis extendi ad pecca certa et ergo dubia [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] quod dubitat, an [illegible] mortale dubitans an [illegible] [illegible] sub praecepto, quia praeceptum [illegible] extendi ad [illegible] [illegible] dubia. = R. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] praeceptum [illegible] peccata dubia certa. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] praeceptum [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

94 Observandum [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] scrupolosi [illegible] [illegible] peccata dubia [illegible] [illegible] quia dubia, vel quia [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] et quia [illegible] confessionis sacramentalis [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ex [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] dubia [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] obligationem confitendi pecca dubia, ac certa, [illegible] certa [illegible] [illegible] [illegible] = R: [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] certum, et [illegible] dubium, dubium [illegible] [illegible] certum [illegible] [illegible] dubium.

95. [illegible] [illegible] a- [illegible]

paritare aliqui Sacramentorum, In quorum administratione peccaret, qui habens non certam, dubiam tenere[?] ... in materia In aliis sacramentis e. sine dubio necessaria. Erit integrita Sacramenti poenitentiae necessaria e; quia peccati veniale solum e. integra sufficiens. Hinc e, posse quem pia exquisita cum ipsorum dubiis, ut sibi ... absolutionis ... quae exquisita cum imperdiceret, securiorem reddat ... peccatorum ... omittat peccata venialia, a ... confessione ... se excusantes e. Sed non possumus ad scrupulos in ... mones ... quod de peccato dubio se ... integra certa confessionis exhibeat.

96. ... Dubium hic resolvendum e: an qui confessus e. peccatum, ut dubium, teneatur illud, ut certum confiteri, si postea de illo certus fiat. Negativa sententia, ut e quod in ecclesia ... a Patre ... Aliqui pro illa, sed inferioris notae Doctores, ... citat ... Lib. 6, ... num. 615. = Affirmativa sententia, ut certa tibi, et ... communis ... a nobis defenditur, probatque eodem ... quod ... de recens dubiis probata manent. Ista enim tradente ... confirmat ex praxi ecclesiae, fidelium usus, et ... sensu communi.

97. ... Sed illa dices ... si confessus sis, te mentitum fuisse decies plus minus ve, et teneris postea confiteri illud ... mendacium, quamvis certo ... memineris: e ... in nostro casu ... dubium ... peccatum in ... = ... quam negent ... paritate ... rationis. Sed nos illud admittimus cum ... nostro ... disput. 22, sect. 8, num. 38, ... communi ... nominisque ..., et reddimus ... paritatis: quod ... obligatio confitendi numerum peccatorum ex voluntate Christi, quae non ... communem auctorum ... inspiratione ... habendum ad explicandum numerum ... mathematice, sed moraliter, quod fit ... illa ... plus minus ve: unde sufficienter subsistit confessio ... mendacii, ut dicere, et ... possit absolvi.

solum.

98. Ideo licet peccatum dubium, si etiam illud solum clavibus subiiciat, non absolvere, sed conditionate tamen illius absolutionem accipies. Praeterea illud est mensuratum in vim, quantum notabilis videtur confessarius quam in illis usque plus, minimumque frequenter illud ingerit, ac proinde absolvere inveniet. At peccatum certum seu peccatum dubium variat notabiliter iudicium confessarii in ordine ad novae vitae custodiam, ad infirmitatis medicamentum, et ad puritatis peccati dubii castigationem, ut loquitur Trid. Ses. XIV, Cap. 8. = Et quidem videtur evidens longe aliud sentire confessarium de illo, qui in fide tentatus dubitaret de consensu, quam de illo, qui certo tentationi contra fidem consensum dedisset, et haeresim internam perdidisset.

99. Dices 2: qui absolvitur a censura dubia sub conditione, debet iterum absolvi, licet postea certo constet censuram; ergo idem dicendum de crimine dubio in iudicio forensi et devoto dubio: ergo licet in conscientiae resolutione. Nego antecedens, nego consequentiam. Disparitas: non absolutio a censura, sicut dicit de aliis, non pendet a dispositione confessionali eius, qui absolvitur, sed a solo superiore, qui absolutionem potest impertire etiam invito reo: et semel absolutione collata, nullo obligat ad eam iterum conferendam. At absolutio a peccato pendet a confessione, et dispositione poenitentis, qui, si recte, et non conditionate tantum, debet absolvi, quando certo constet de peccato: ex absoluta autem absolutione debet, cum possit, peccatum certo cognitum clavibus subiicere. ~~[illegible]~~

100. Dices 3. qui confessus est peccatum dubium, illud confiteri prout erat in conscientia, et ab illo absolutus esse dicitur; sed qui confitetur peccatum, prout est in conscientia, et ab illo directe absolutus, non tenetur idem iterum confiteri: ergo. = Otto maxime, quia non ab aliquibus [illegible] confessio: et non mirum quod utrumque. Quod si non sit quidem certus de illa tali confessione, sciendum [illegible] debet illud in genere confiteri, et de illo absolutionem accipere: postea tamen, illud iterato clavibus subiicere debet

si sciret

h' Speciei meminerit.

101\. Qd 2g: nā si quis Ifteru [illegible] peccatorio integre se accusat de oibus aliis, si forte alia [illegible], ab oibus absolvit directe, et tamen postea alia [illegible] ad sabuisse [illegible]; ea debet subiicere Ifessioni. Ratio utrumque; quia pte loquendo quilibet absolvi debet [illegible] directe, sacerdos abire ab oi mortali, qd certo [illegible]: secus quando ex mortalibus Ifessione notabili [illegible] Ifessavit. = Hic notant vba illa plus, minusve, diversimode explicari ab auctoribus. = Nullus [illegible] auctorum invenit taxandi numerum. Melior regula e prudentia Ifessarii, ut quo major [illegible] fuerit numerus peccorum que exprimuntur, ita proportionaliter major [illegible] expressio ad veritatem [illegible] [illegible]. Vide Patrem Lacroix a num. 936.

Quæstio 2.

An Circunstantiæ aggravantes pecca sint mra necessaria Sacramenti penitentiæ

Caput 1.

Præmittenda, et sententiæ

102\. Circunstantia pecci supponit peccatum [illegible] intra speciem, et e velut qdda accidens, qd ipsi pecco superveniens, ipsiusque substantiam quodammodo afficit, circunstantia [illegible], e. [illegible] qua sola neque auget (auget), neque minuit pecci malitiam [illegible] de sacr. [illegible] mo: [illegible] aggravans, [illegible] diminuens, [illegible] mutans speciem. Aggravans, qd intra eandem speciem auget malitiam pecci; diminuens, [illegible] cuius malitia pecci decrescit: [illegible] utrumque (fert) pt [illegible], notabiliter, [illegible] notabiliter, iuxta prudentem estimationem. Mutans speciem e illa ratione cuius pecci novam malitiam speciei induit. Exemplum circunstantiæ aggravantis e furtum mille [illegible] [illegible] vnius aurei.

103\. Exemplum mutantis speciem e furtum grave rei sacræ, qd quarens furatus rei sacræ, de[illegible]

capit novam speciem sacrilegii. Quando autem circumstantia mu-
tare speciem censenda sit, varie tradunt Theologi [illegible]
. Doctrina magis plausibilis est: tunc circumstantiam mutare speciem,
quando opponitur diversis virtutibus, vel eidem sub diversa ratione: sicut
violatio voti, et violatio iuramenti sub diversa ratione sunt contra
eandem virtutem religionis. Sic enim occisio sacerdotis per occi-
sionem laici specie differunt, quia sunt contra diversas virtutes,
iustitiam scilicet et religionem.

104. His ita, praemitto 1: teneri quemque cer-
tas circumstantias mutantes speciem necessario in confessione de-
clarandas esse. Est Theologia Interum definita in Tridentino
Sessione 14, cap. 5: ibi: colligitur praeterea, etiam eas circum-
stantias in confessione explicandas esse, quae speciem peccati mutant.
Quae doctrina intelligenda est de circumstantia, quae obiecto
sit mortali: si enim levis sit, speciem mutet, non est materia necessa-
ria confessionis; ut si quis furetur leviter rem sacram, peccatum ab ecclesia,
quod tamen sub veniali vocetur.

105. Praemitto 2: necessario declaran-
dam esse in confessione circumstantiam, quae minuit, vel aggravat
peccatum intra eandem speciem, quando ita aggravat, vel minuit,
ut transferat peccatum a veniali ad mortale, vel e contra. = Ratio:
quia peccatum leve nequit exponi, ut grave in confessione, et peccatum
grave debet ut tale declarari. Omitto rationem mille exemplis.
Et praemitto 3: non esse materiam necessariam confessionis circumstantias
levis aggravantes peccatum: sic videlicet ad furtum grave sufficit
auferre 2 nummos, et absolvi 8; quia ablatio illius exem-
pli, ut pote levis, declarari non est materia necessaria sacramenti.

106. Praemit-
to tandem: D. Thom. et cum ipso omnes Theologos reprehendere
eos, qui circumstantias notabiliter minuentes peccatum in confessione
explicant; eo quod excusationes quaerere in peccatis videantur.
Ideo non debes in confessione exponere, si peccatum ex vehementi
tentatione, ex [illegible] = His praemissis demonstra-
bitur

tia praesens de circumstantiis speciem mutantibus, speciem notabiliter aggravantibus procedit. Et sic videbant esse fundam. in confessione, sed

107, 1. Sententia docet non esse obligationem aperiendi in confessione tales circumstantias. Pro hac sententia citat eminentissimus noster D. Bonaventuram, D. Antoninum, Durandum, Cornelium, Albertum Magnum, Navarro, Medina, et plures alios. Cum tenent ex nostris PP. Vazquez, Valentia, Lugo, Granado, Lessius, Palao, Bucastillo, Mexatius, et plures alii, quos refert, et

cxx sequitur P. Marin disp. 4, sect. 1. Rationes sententiae dabuntur. Quae proposita sit sententia, ... illo sine ratione [illegible] favere. 2. Sententia oppositum docet: et pro illa stat Clarissimus Angelicus D. Thomas, Alexander Alensis, Scotus, Paludanus, Richardus, Alensis, Caietanus, Cano, Victoria, Soto, Ledesma, et plures alii Thomistae.

108. Ex nostris PP. Thomas Sanchez, Enriquez, Fagundez, Coninck, Arriaga, Tamburinus, Amicus, Suarez, Gormaz, et alii plures quibus Ortega subscribit Tract. ... lib. 6, cap. 2, num. 911. — Non eximius pro hac 2. sententia citatur ab omnibus. Et modo alii, ut Victorinus, disp. 22. sect. 3 a num. 2 fundamenta utriusque sententiae proponit, approbat, et urget; nec tamen ad utriusque sententiae auctores, alibi intendit, et explicare sententias, in quo defendentes debeant loqui, secundum mentem illius disputationis dicit, facultate resolvo.

Caput 2

Duplex nostra conclusio

109. Sit 1. Loquendo de circumstantiis notabiliter aggravantibus, probabilior, et verior est 2. sententia. Probatur: nullus est peccator confitendus in confessione deprecari circumstantias notabiliter aggravantes. 1. Loquendo de his, quae sunt nostra necessaria sacramenti poenitentiae: quod... Probatur: ...ut aliquid peccatis, daretur, et narrare deberet. ... Thomas ... Valentinus, ... non multum ... daret. Conclusio certa videtur ... illa ... sunt ... quae nobis peccatis ... maxime spectantur.

Probatur omnino, quia maxime

110

fidelibus, quae potius e. inopportuna: Interim ut maximè moraliter tunc confessarius, tunc poenitentes, nec explicare, nec petere explicationem plurium circumstantiarum, quae notabiliter aggravantes sunt, qualis divinae Concentionis magnitudo, et intensio peccati, peccatum factum tempore indulgentiae, ex peculiari malitia, vel ex singulari necessitate, et quando ingrate a Deo specialia recipiebat beneficia, et de aliis similibus circumstantiis, quae passim omittuntur, et quidem sine culpa, dummodo enim tenet credere, tunc peccatores confessarios, et poenitentes, sicut quidam et proprium, illis quae de talibus circumstantiis [illegible].

141 Porro dicimus: quod doctrina talis, in qua opposita sententia nec certe, nec certo, aut probabiliter insinuata ostenditur: q. 2. Probatur: Nam talis sententia nostra esset plusquam improbabilis sub definitione oppositae sententiae; et aliis improbabilis esset sub opposita certitudine; et ad minus est minus probabilis, ac hic verò falsissima sunt: q. De 1, ergo per minus autem constat. Ex 2. constabit tunc explicationibus nostrae 2ae assertionis deductis et sententiae, tunc ex solutione argumentorum.

142 Sit 2a assertio: loquendo de aliquibus circumstantiis aggravantibus notabiliter, probabilior, et verior e 2a sententia quae inde aliquae circumstantiae sunt notabiliter aggravantes, quae debent exprimi tamquam materia necessaria confessionis. Probatur assertio 1. illae circumstantiae sunt materia necessaria confessionis, quibus non expressis, peccatorum status innotescere confessario, ut judici, neque de ex parte vi aggravitate culpae recte possit censere, et poena, quae opponitur pro illo imponere poenitenti, sed tales sunt plures circumstantiae notabiliter aggravantes: q. = Ita Innocentius XI, ergo ipsas sicut Tridentinum sessione 14, Cap. 5, docet, circumstantias mutantes speciem esse in confessione exprimendas.

143 Ubi minor probatur: practicè certa est 1, quando quis furatus est centum aureos: non enim satisfacit, si dicat, furatus sum per grave. 2. si quis incestum cum sanguinea commisit, tenetur declarare gradum sanguinitatis. 3: Si quis uno ictu occidit centum, saltem debet ita singularitatem explicare. 4, qui frangeret jejunium comedendo carnes, non satisfacit si dicat, jejunium violavi. Ex his de similibus, quae ab auctoribus passim assignantur; atque in aliis bonis peccatorum speciem non mutant, sed solum peccatum aggravant; aliis non expressis, peccata [illegible]

ne innotescunt confessario, ut videtur. Ra. q.

114 Modo interea in praxi frequentiores. Ut qd 1 fere fere admittitur, pro ab adversariis negatur. Qd 2a non differt. Ut veritas magis magisque elucescat, responsiones adversariorum examinemus. Ad 1. respondent: furti 100 aureorum satis confuse explicari, si dicatur furti rei gravis. Et hoc sufficere. At quis non videat, responsionem contradicere sibimetipso: Si enim confuse tantum explicet furtum 100 aureorum, hoc non satis innotescit confessario, ut videat; nec potest scire, unde gravitatem criminis rite cognoscere possit, et poenam quam oporteret, scilicet imponere poenitenti.

115 Dicunt, satis innotescere confessario gravitatem illam, et in ipsius potestate est compertis judicii. Sed contra: nam, ut bene Auctor loquitur, id est fallax petere: quaestio enim inquirit, utrum confessio et rerum peccatorum explicari debeant maxime notabilis gravitatis. Praeterea, in praxi certum est, longe aliter judicare confessarios, et longe majorem poenitentiam imponere pro furto 100 aureorum, quam pro furto trium aureorum, licet utrumque grave sit: ergo debet explicare circumstantia illa notabiliter aggravantem propter utilitatem ad rectum judicium sacramentale; cum que poenitens habet in explicare in hujus sacramenti per modum judicii.

116 Ad 2um respondent: gradus consanguinitatis in linea, et transversa ad gradus prohibitos differre specie, ideo incestus cum consanguinea per ...um explicandus est gradus. Sed hoc dicunt, fallunt adversarii: et notare non potuisse, ... speciales leges, et famosiores Doctores commentarios in 2. 2. quaest. 154, art. 9. ... de gradibus illis adducunt fine tendimus, ... habent ... lex, et ... Dicet: ... explicandus gradus. = Dices: ... Dico: sane differentia ... majorem ... ad ... utrumque explicandum. Idem de gradibus reliquis.

117 Ad 3um respondent: ...

nem 100 hominum ex ... aequivalere 100 ...

bus, illo quemque aeremarum 30 explicandam esse propter
multiplicitatem numericam. Respondeo pro meo videri esse ne-
cessarium explicandam numerum, et probabiliter dicere possunt, cir-
cumstantiam notabiliter aggravantem declarandam esse, quia a-
moraliter aequivalent circumstantiis mutantibus speciem; cum dent ra-
tiones sufficientes inducentes obligationem utrumque in utrisque,
ut ex notatis prioribus patet.

118. Praeterea: aut accepit 100 solidos quae-
quivalent 100 nummis occultationibus, et furatus 100 aureos quae
aequivalebit 100 nummis furtis, quorum quilibet est 1 aureus.
Occurrit: 100 aureos in unum continuatione fecerunt quid:
unum vero 50 et facere unum quid cum altero 50? Id magis
arbitrarium quidem potest. Nec tamen occultatio potentiam in-
venire majorem diversitatem numericam inter duo 50 et quam
inter duos aureos. Si quis vero occultando multiplici-
tatem numericam accepit a multiplicatione rerum, eadem
rerum multiplicitas datur in actione furandi 100 au-
reos.

119 Ad 4 respondeo in advertentia [illegible]. Nec
ulla venit in mentem responsio: Sicut enim scienter vio-
lat, impedendo carnes, sive impedendo [illegible] in die
et aliis diebus prohibitis, tamen eadem prorsus unaquaque conditio-
ne. Et tamen illa circumstantia, sicut et reliquae supra-
dictionae, quin speciem variant, debent in confessione explicari,
quia variant notabiliter iudicium confessarii in ordi-
ne ad dignoscendum [illegible] ad spiritualis sub-
ministrandi medellam, et ad [illegible] castiga-
tionem, et vindictam: quod sic regent [illegible] Cap. 2,
et 8 de confessione, et satisfactione [illegible]
[illegible]. Objicies

2. 3tio: Poenitens tenetur voluntate sufficienter [illegible] confes-
sarius interrogaret, ut integrari possit officium suum, et me-
dicinae recte exerceret. Sed confessor interrogare potest de pluribus al-
iis circumstantiis, quibus [illegible] officium suum, et medi-
cinae recte exercere [illegible]: ergo poenitens tenetur voluntate al-
ten-

saltem sub circumstantiis confiteri. Respondeo, id esse practicum, et aliquando moderate, et sic loquendo tenebitur poenitens aliquando, quando sit necessarium ad directionem confessionis, ut confessor nequeat plenum iudicium efformare, ut efformatum habeat diversitatis notabilis iudicii ex expressione circumstantiarum; hoc autem dicitur per accidens.

121. Sed nos de plus intendimus, quia quod respondere ad veritatem, et ut aliquando, ut partem praeter explicata ab ipsis, in nobis ad supra positas et illas circumstantias dimanavit. Ideo, ait P. Lerma aliquando utraque opinione salvare intendit: quamvis sit duas lineas in diversum alteratione multum differentes descendendo ad particulares casus et multas differentias, legite Lerma citato disputationem 22. et mentes vero ad illius doctrinam et libertatem [illegible] sabebitis.

Caput 5um

Solvuntur obiectiones

122. Dices

1a Hic obiicies 1. Tridentinum cit. sess. 14, cap. 5 docet, omnia peccata mortalia, etiam si occultissima sint, esse in confessione aperienda, quia adhuc aliquando animum gravius sauciant, et periculosiora sunt; sed ratio militat etiam pro omnibus circumstantiis notabiliter aggravantibus: Ergo et in confessione aperiendae sunt: et ob id confirmatur ex variis regulis veterum auctorum, canonibus poenitentialibus et P.P., qui viderunt possunt apud citatos Lerma, in quibus pro omnibus circumstantiis speciem gravis poenitentiae assignant: ergo quia dicimus etiam opinio, tales circumstantias esse de necessitate confessionis.

123. Non placet solutio, quae ex P. Marin desumpta exhibet moernatius recentiorum: verba illa Tridentini: Declarationem, per quam peccata occulta confiteri debeant, sed solum esse velum sequentis suadentem id, quod ratio in peccatis occultis invenitur. Hoc autem manifeste colligitur ex eo, ad istud, dicitur, quia adhuc et sed quia adhuc et. Hoc respondeo tamen magistri alienam esse a vero; quia verba illa

inter

70

in rei veritate apponuntur à iure. Cum quæ non fundamentaliter recensendi illa pecca(ta) in confessione, ut Tridentinum legem imposuit.

124. Ideo

Istius admitto, et ideo mihi de illis circumstantiis aggravantibus, quæ notabiliter variant iudicium confessoris, et maximè possunt, quin exprimantur: quales sunt circumstantiæ, de quibus loquitur Doctor noster: eandem vero mihi non derelinquunt ipse oppositæ rationis. Et hoc sufficit, ut verasit ... et mihi dicta ipsa ex Tridentino inferatur. = Ad confirmationem dico autem, non dari aliud dicendum esse, peccata venialia, pro quibus illas poenitentias imponebant, fore etiam de necessitate confessionis, quod falsum est. = Verum est, illas poenitentias fuisse impositas ex necessitate praecepti sed ex fervore charitatis, quo fideles antiquitus [illegible] ut videre est, apud Citatum Marin num. suo 26.

125. Obiicies 2°:

Si verum est Doctor noster ... falsa debet esse: quia ... circumstantiæ notabiliter aggravantes sunt materia necessaria confessionis, vel nulla. Probatur ex ... Tridentinum, quæ à nobis allegantur pro aliquibus circumstantiis militant potius, ut ... Maior ... Non ... et ... probationis: Non ... in hoc numero, et numero 119, et sequentibus ... circumstantiæ oppositæ ... notabiliter in iudicio confessoris variationem ... dicant ... non.

126. Non ita aliæ circumstantiæ, quæ minimè habent, ut aggravantes: pariter enim, vel mihi iudicium confessoris variant, et absque ... possunt; quando poenitentias illas ... vel quando ... cuius levitatem peccatum aliquod est, circumstantia ... in peccatore, cum ... specialia beneficia ... quatenus circumstantiis ... actus sacramentalis ... Ne dicas: inde ... confessionem magnam, et scrupulorum multitudinem: nec facile investigandum est quandonam circumstantiæ notabiliter variant iudicium confessoris, et quando ... non.

127. Dico: regula optima ad eliminandam confusionem et multitudinem scrupulorum est ... dicendo, quæ se ... esse, et accusare de notabili ... criminis. ... debet ... ratio enim specialis ... inter

rogavit

vide. rogabit, tum de circumstantiis inhaerentibus in peccato, tum de intentione et finibus, et sic de aliis. At semper de quantitate furti gravis solliciti erunt: nec oportet [illegible] praeadere valeo.

128. Objicies jam contra 2am partem 1. Non datur praeceptum Christi de confessione aliquarum circumstantiarum notabiliter aggravantium: ergo nulla ex illis est materia necessaria confessionis. Probatur antecedens: Si daretur praeceptum Christi, constaret saltem ex Tridentino, quod in sessione 14 agit de Sacramento poenitentiae; sed ex Tridentino non constat: ergo. Probatur minor: Tridentinum expressius ubi tantummodo agit de circumstantiis mutantibus speciem, ut liquet ex sessione citata. 14 cap. 5, et Can. 7: ergo ex Tridentino non constat illud praeceptum. Praeterea ex eodem Concilio eodem cap. 5 dicente: nihil aliud a poenitentibus exigi &c. Hoc autem excludit a necessitate confessionis quae ibi expresse non habentur: ergo &c.

129. Hoc argumentum longissime propono ab [illegible] recentiore, qui iis meminisse potuit aliis de peccatis nostris dubiis sermonem agere: Quia enim praeceptum de illarum confessione non invenitur expressum in Tridentino, quae ex professo agit de Sacramento poenitentiae. Solutio est quae illi danda fuerat, sic admodum danda est. Respondeo negando antecedens; ad probationem dico, ex Tridentino probabiliter, sive probabilius deduci obligationem confitendi aliquas circumstantias notabiliter aggravantes: eas scilicet, de quibus verificatur, quod sine earum explicatione in confessione, peccata non satis innotescunt confessariis; nec eminenter de gravitate criminum censere possunt, et debitam poenam imponere pro ipsis.

130. Licet enim hae rationes expresse assignantur a Concilio pro obligatione confitendi circumstantias mutantes speciem; implicite, et virtualiter innuunt obligationem confitendi etiam notabiliter aggravantes, de quibus loquitur 2a nostra pars: in illis enim hae rationes verificantur. = Ad 2um: Concilium ibi, quae certa, et indubitata sunt, exponit, quod autem in dubio ac fere aequali probabilitate dimo vexatum erat, omisit. Certissimum erat apud omnes praeceptum confitendi circumstantias speciei: et hoc definitum fuit. Non erat adeo certa obligatio confitendi alias circumstantias; et haec sub lite relicta est. Hinc quilibet vindicat probabiliter de[ter]minari potest.

Ad ista

131. Ad quaestionem dico: in hisce mandatis sensum deducimus [?] ex verbis sufficientibus. Quae, licet exclusiva sint, apponuntur a Tridentino, ut declaret, non esse obligationem confitendi peccata, quae memoriae non occurrunt; sed solum ea, quae poenitens in conscientia habet; tunc autem sermo non est de circumstantiis. = Hic instaurari possunt plura argumenta de praecepto dubio, de lege dubia, et similibus, quibus, ne actum agere videamur, sunt adaptanda ex dictis de obligatione confitendi peccata dubia sub probabilitate, vel notitia [?].

132. Obiicies 1o: datur praxis tum confessariorum, tum poenitentium contra sententiam nostram: ergo tenenda non est. Siquidem neque confessarii interrogant, neque poenitentes exponunt circumstantias notabiliter aggravantes. = Minor, Pater Vazquez hoc argumento vix fuisse [?]: praxis enim est in dubium [?]: nam quando peccator recognoscit modum extraordinarium malitiae in peccato, illum exprimit: et si confessarius de gravitate criminis [?], plene censere [?] confessor, de gravitate inquirit. Illa praxis non praxis, sed abusus dicenda est.

133. Obiicies 2o: si teneremur explicare aliquas circumstantias notabiliter aggravantes, teneremur etiam circumstantias notabiliter minuentes exponere; sed hoc est falsum: ergo etc. Probatur maior: nam eadem ratio militat pro his et illis. = Noluerunt adversarii disparitatem in hoc nostro recolere. Non est maxime de circumstantiis minuentibus, quae peccatum degradant a mortali ad veniale, ut est ita. Et redditur disparitas ex duplici capite: 1o: circumstantiae notabiliter aggravantes actus exorbitant a bono ordinario modo peccandi; non ita minuentes.

134. 2o: aggravantes, si taceantur, licite a confessore praesumi non possunt, quia poenitens [illegible]; minuentes, si non declarentur, possunt licite praesumi, et ex variis circumstantiis prudenter suspicari. = Scias ad finem: D. Thomas [?] se a nobis interpretari [?] duplici [?] 1o: notare circumstantias esse non necessarias confessioni, quando non addunt novam malitiam; sed ex malitia, quae notabiliter confessoris iudicium variet; secus autem, si explicari expressione iudicium confessoris notabiliter variet.

Appendix

Brevis notitia circumstantiarum

135 Fere habentur ab auctoribus sequenti versiculo:

Quis, quid, ubi, quibus auxiliis, cur, quomodo, quando
quae admodum explicantur a Patre Sacrata lib. 6, pte 2, à num. 960. = breviter a nobis juxta Doctrinam Eximii nostri Authoris exponendae. = Quis denotat conditionem, et qualitatem personae agentis, et patientis. Et immutat, addit novam malitiam specificam: v.g. si Sacerdos votum castitatis violaverit. Si quis peccavit cum uxorata, et sic de aliis. = Quid sub intra peccati quid aliquas illius conditiones. 1: quoad quantitatem, ut si furatus est unum, vel 100 aureos. 2, quoad qualitatem, ut si furatus rem Sacram [illegible]. 3, quoad effectus aliquos, qui actui peccati [illegible] adjuncti sunt: ut si ex furto [illegible] sequuta sit. = Ex dictis quis autem colliges obligationem explicandi hanc circumstantiam quid: Ad quam reducitur a Theologis alia, quae dicitur circa quid, et denotat personam, in qua peccatum committitur: ut si percussit sacerdotem, laicum, vel clericum.

136. Ubi indicat locum: ut si quis in Ecclesia aliquem occiderit. Doctor Eximius sentit, hanc circumstantiam generaliter augere malitiam notabiliter intra eandem speciem; aliquando vero addere novam malitiam specificam: 1 malitiam scandali, si peccatum fiat loco publico, [illegible] aliis. 2 malitiam irreligionis, quia ratione loci [illegible] injuria fit alterius rei, quae alibi facta fuisset [illegible]. 3, si peccatum externum [illegible] fiat in loco sacro. Dixi externum tale, quia peccatum mere internum non inducit peccatum sacrilegii probabilius e.

137. Aliquando autem per hanc circumstantiam notabiliter peccatum aggravatur, ut si quis in ecclesia existens [illegible], et alii [illegible] dere in eadem ecclesia. = Quibus auxiliis significat media, instrumenta, et coadjutores ad peccandum. Si alios induxisti ad committendum, id explicari debet; secus autem, si non induxisti, sed [illegible] res, quae sunt instrumenta, et media ad peccatum, prohibita sunt, tenetur exponere: v.g. si Sacramentum, vel opem daemonis ad peccatum

ad pecc. aliqd. vel fieri, si vero nobis grave in praecedenti praestitisse. Circa
138. finis extrinsecus, sive ea mortale pecc., quia ea si sit circumst. pec-
caminosa explicanda est; ut si quis furetur pecunias ad turpe
lucrum, et sim.; si vero finis extrinsecus ex se malus non sit, sed
levis sit peccaminosa, omitti potest; quia nullius, vel levis mali-
tia referendi supra actum principalem: ut si quis sacrum omittat
propter studium, vel res furetur propter inanem gloriam. Haec est Doctri-
na expressa nostri quam sequuntur omnes DD.

139. Quomodo mo-
dus denotat, quo pecc. committitur, talis modus potest aliquan-
do speciem variare, ut violentia in furto, quae rapinae speciem in-
duit: feritas, et crudelitas in homicidio, ut si cadaver dis-
sectum, vel extraheret ejus linguam, vel cor. = Hanc ergo speciem pec-
cati ex sententia communi, quae circumstantia haec debet ex-
plicari, explicanda suadet ab eximio Suarez, ut confes-
sor tollere possit errores. Tandem ad hanc circumst. per-
tinent intentio, et duratio pecci.: quas exponere oportet, quia
vel in ipso actu principali manifestant; vel moraliter mutant, et ex-
plicari possunt.

140. Ultima circumstantia quando sive tempus. quae
si praeceptum fuerit, et praescriptum ad aliquam actionem explican-
da est. Si ad tale non sit, regulariter non tenemur illam circumst.
exponere, vel quia non auget notabiliter malitiam, vel quia
immutat gravitatem moralem tantum differentiis, ut si quis fran-
geret jejunium duplici praecepto obligans; vel quia circumstantia
temporis pertinet ad finem praecepti, qui sub praecepto non cadit; ut
peccare in die festo, qui est contra honorem Dei, atque fine
remoto. Dixi regulariter; quia nisi probabiliter, et indue-
rent ejus malitiam contra religionem pecc. simplex intendendo, contra
opus praeceptum si publice committat.

Questio 8

Triplicem continet, et expedit difficultatem

Caput 1

Agit de consuetudine peccandi

141. Dubitatur an consuetudo peccandi sit circumstantia necessario aperienda in confessione? Apud eos qui eximio vero disputat. 22 sect. 13, n. 12, quem communiter sequuntur DD. illam consuetudinem per se loquendo dicere explicandam. Probatur communiter et efficaciter. Ex eo, quod nemo tenetur per se loquendo bis confiteri peccatum, a quo iam est directe, et absolute absolutionem accepit; sed teneretur, si consuetudo peccandi necessario foret in confessione manifestanda: ergo. Maior supponitur: probatur minor: consuetudo peccandi solum dicit peccatum praesens, et etiam peccata praeterita: unde unde explicari non potest, quin peccata praeterita, quae iam directe supponuntur, manifestari debeant.

142. Sed contra dices 1: poenitens tenetur voluntarie confiteri id, quod confessarius tanquam medicus et iudex iure per interrogare; sed confessarius iure potest interrogare de consuetudine peccati: ergo et poenitens tenetur illam voluntarie confiteri. — Maior, et minor: a nobis negari non possunt iuxta dicta quaest. ant. a n. 120. — Et corroboratur ex propositione 58 inter damnatas ab Innocentio 11: Non tenemur confessario interroganti fateri alicuius consuetudinem. — Respondetur ex n. cit. quaestionis ant. solvendum est.

143. Et eius solutio confirmat veritatem nostram; quae tamen affirmat, per se loquendo non dari obligationem aperiendi in confessione consuetudinem peccandi. Cum glossa dat, quod aliquando detur talis obligatio; si videlicet opus sit ad dignoscendum verum dolorem, et propositum: si statuerit talis consuetudinis peccandi exposuit periculo proximo, si perseveravit in occasione proxima peccandi: tunc enim consuetudinem tenebitur poenitens manifestare; quia involvit peccatum diversum ab illo, quod manifestat. Praeter

Resp. 3o. casus quo dari obligationem praedicta, quia dicendo forte e-
rit circumstantia quae aggravans, et saltem minus voluntarius in peccatum.

144. Ex dictis liquet dispositio ad fidem antequam qua erant viri clarissimi D. citatus. Colligitur praeterea veritas sententiae propositionis damnatae ab Innocentio. = Dicens Ita 2o: quando exponit occasionem proximam blasphemandi v.g. et blasphemat, duplex peccatum committit, aliud blasphemiae, aliud occasionis proximae; sed bono praedicendi blasphemandi se exponit occasioni proximae, q. committit duplex peccatum in confessione necessario aperiendum: q. de a. — Dat Lacroix num. 168 distinguit, quod si praedicendum peccavit advertendo occasionem proximam duplex committit peccatum, et utrumque in confessione debuit explicare; si vero peccavit sine tali advertentia unum peccatum committit, et dicendum exponere quod tenetur.

145 Ut autem dicetur, quod est dicendum afferre seu proximam occasionem peccandi, quod utique proxima accasio breviter exponemus. Ad mentem Doctorum plurimi disp. 32, sect. 2, num. 4 ita describitur: Dicitur ex circumstantia extrinseca, et periculum fraeti peccandi, quod homo sibi idoneus, ut talis qui in occasione stare dicendus est, frequenter inducit ad aliquod peccatum. Dicitur omnino 1a; quia si deficiat, vel illa circumstantia, vel illud periculum quod dabitur occasio proxima.

146 Sequitur 1o; quia tunc solum dabitur mera fragilitas, aut dicendo involuntaria, quae peccatum est, nec sufficit ad occasionem proximam, ut multi exaggerant per dignam. = 2um ergo, quia sufficit in habitat ac ratione inhonesta dabitur circumstantia extrinseca, et per quod dari periculum proximum; si videlicet ille numquam peccavit, nam inclinavit in peccatum. Hinc colliges, qualis definiendum sit periculum quod in peccatum inclinans.

147 Occasio, vel est, proxima cuius descriptionem dedimus, vel remota, quae solum raro inducit frequenter peccatum. Proxima, vel est, certa, quae certo frequenter; vel probabilis,

que frequens probabilitas peccati induxit. Notari occasione probabili dicitur talis ratione effectus, quia probabiliter ac frequenter certae et improbabiliter tantum. Si tali occasioni exponere debes de periculo peccandi: quod inde peccati est mortale, sicut ipsa mortaliter provocans ab laqueis quae mortalia peccata absque dubio sunt. Venialiter, quod orbus attentus frequens inducit venialis peccati nomine. — Difficultates quae circa occasionem proximam tractari solent, videri potuerunt apud Lacroix lib. 5 a num. 282.

Caput 2.

2a difficultas de actu externo, et effectu peccati.

148. Respondere, et huic difficultati. 1a pars de actu externo inquiritur an sit mera sacramentum confessionis? Pro decisionis claritate notandum in peccato inveniri 1o actum internum, voluntatem scilicet occidendi in homicidio: 2o actum externum, v.g. ictum sive vulnera proximo inflicta: 3o effectum inde secutum scilicet mortem. Recita, difficultatem esse deo affirmative cum communi nostrorum sententia, quos citat, et sequitur Pater Lacroix lib. 6 num. 921. et probatur: licet enim actus externus nihil malitiae superaddat actui interno, tamen actus externus velut eius quod mortale, et internus, velut quod veniale componunt unum actum in genere moris.

149 Modo sic; sed confessus debet velut in confessione manifestare eorum peccatum in genere moris: quod malitia videlicet vulnus; et ex communi sententia doctorum, et fidelium ipsum ostendo, ex qua dicatur quod si quis aliquem vulneravit nunquam confessus est, nec sibi satisfacere videtur, si dicat velle vulnerare: ergo quod actus internus exprimendus; si dictum vulnerandi, sive actu externo. — Obiicies 1. actus externus est, ad summum circumstantia, quae non aggravat. 1. ostendo propositionem: at est circumstantia aggravans expressa quam necessario confitendam esse defendimus. 2o illud quia actus externus est ens complementum peccati in genere moris

Obj. 2.

150. Obj. 2: Soli tenemur confiteri actus illos, qui malitiam habent. Resp.: quod malitiam habent intrinsecè, et essentialiter, tantum nego; tam intrinsecè, quam extrinsecè, et ab aliis, do: ac actus externus licet intrinsecè malitiam non habeat, illam habet extrinsecè, scilicet ab actu interno: cumque sit non solum subiectum denominationis, sed etiam complementum, in genere moris: quod sufficiat ad obligationem confitendi actus externos. = Obj. 3: Si confessio sacrilega omittitur propter tedium satisfactionis, sine omissione sacrilega manifestetur tedium, sufficienter permittitur actus qui tedium est, actus externus complens, prava intentione non audiendi sacrum: ergo etc.

151 Resp.: do maiorem, et nego minorem. In tali casu peccatum est duplex actus internus, sive duplex voluntas peccaminosa: 1.a voluntas omittendi sacrum: 2.a voluntas tedendi; 1.a complet per se tedium, sed per externas omissionem sacri; 2.a non complet per omissionem sacri, sed per tedium: et licet omittamus, illa voluntas tedendi est, quae alia est peccaminosa, tamen in illa confessione tota malitia voluntatis tedendi, et malitia voluntatis omittendi mittitur, quae sufficienter explicatur confitendo secundum omissionem sacri.

152 2.a difficultas inclusa per partes effectus peccati. Effectus peccati dicitur id, quod causatur, et subsequitur ad totum peccatum interne, et externe complet: ut 1.o voluntas occidendi hominem, complet externe per applicationem armi, ad quam terminatum sequitur mors, ut effectus subsequitur ad mortem. Dubitatur: an effectus sint necessario manifestandus in confessione. Affirmant PP. Thomas Sanchez, Castropalao, Armacha, Natalis, Soto, Lopez, Averza, et alii. Negat Ima negative, PP. Vazquez, Granado, Salas, Lugo, Tamburino: alii Bonacina, Diana, et alii, quos citat, et sequitur P. Lacroix in sua lecta 993.

153 Hic subiectum, eralle-ro: effectus peccati per se loquendo non est materia necessaria sacramenti penitentiae. Probatur: Nec est materia necessaria penitentiae

sed, quod non est peccatum nec peccatum completum in genere moris; sed est
sunt peccatum, nec est peccatum, nec peccatum completum in genere moris: ergo
etc. Maior est certa; probatur minor: effectus peccati supponit actum
internum, et eius externum, qui est complementum peccati; sed iste, qui supponit
peccatum et complementum illius, nec est peccatum, nec complementum
moralem peccati: ergo = et roboratur: nam si quis homine quandam
fuit subsequentia illo retractavit voluntatem peccaminosam, et debet
etiam acquisivit: quomodo ergo peccatum erit effectus subsecutus in sa-
mitate?

154 Respondeo proloquendo: non aliquando posse talis effectus
esse materia necessaria sacramenti: si videlicet peccatum non aliter ex-
plicari potest, nisi explicando effectus; et si effectus sit annexa
aliqua censura, reservatio, et irregularitas: diu similiter mani-
festari opporteat ad debitam correctionem, et satisfactionem im-
ponendam. = Atque maior: reservatio, et censura non in-
currunt, nisi propter peccatum, sed reservatio, et censura pro-
pter homicidium verbi gratia incurrunt, quando reserva
effectus, sive mors subsecuta est: ergo talis effectus peccatum erit,
et sic materia necessaria sacramenti.

155 Respondeo maior: reservatio
et censura incurrunt nisi propter peccatum tunc, et antea completum
ideo: tunc debent completi, non maior, et illa minor non
rogo. Sed reservatio, et censura incurrunt, omne est, quod peccatum aliquan-
do completum, et quod verificatur ratio, quae reservatur in genere peccati
et dolet: in ratione consideratione est, concedo minor: unde quando
mors sequitur, debitum reservatio, et censura, non quia gravius pec-
catum sed quia purificatur ratio; tunc non ratione se debeat
peccatum, nec quia probabilis ab adversariis.

156 Atque 2: talis actus
externus est materia necessaria sacramenti poenitentiae; quia
habet malitiam denominative ab actu interno. Respondeo; quia
habet utique malitiam denominative dura, nego; quia talia

ha-

ber malitiā immediate de ejus ob̄o. In hoc stat dispāritas inter actum externum, et effectum peccati: quod ille habet malitiam ab actu interno immediatè, et veluti quid complens actum in genere moris; hic autem solum habet malitiam remotè, et ratione actus in genere moris non complet: ideo ille confitendus est, non verò iste.

157 Atque hinc: quando Petrus mortuus est veneno, Paulus, qui venenum propinavit, incipit denominari injustus homicida, et illud homicidium est injustum: sed hoc est peccatum, et injustus homicida peccat: ergo. R. = Respondeo: huncce injustum homicidium, et injusti homicidæ denominationem tantùm vulgari, et physico, quod non fundat obligationem confitendi, ut patet; non autem in esse morali: nam denominatio injusti homicidæ in esse morali tunc posita fuit, quando per actum externum, veneni scilicet propinationem, voluntas fuit gravis voluntaria occidendi. = Nota: talem effectum fruste liberum in causa tamquam quid resultans ex peccato interno, et externo completo; non autem tamquam quid complens in genere moris actum peccaminosum, quod opus erat ad rationem peccati.

Cap. 5

Agit de peccato complicis

158 Dubium est: an peccatum complicis possit, et debeat aliquando in confessione manifestari? Pater Mozin dist. 2, sect. 4 à num. 19 plurima referens diminutè expedit difficultatem. Hanc exquisitissimè, et fusè tractat Escobar, dist. 534 § 4 sect. Ex ejus doctrina suppono: quod si prædicare causam, quo peccatum alterius confessarium erudire non possit, et peccatum nequeat explicare, quin persona complicis confessario innotescat: si enim possit alterum confessarium, et proprium peccatum sine expressione complicis exponere, id facere teneretur; quia tunc sine causa, et sine utilitate complicem diffamaret.

159 Suppono ergo, licitè omittendum

esse

ee in confessione peccatum, si illud immaneat aliquod grave nocumentum in bonis animae, nam, et fortunae, prout tale quale est infamatione, quod sequitur ex ea manifestatione sui peccati. Haec est doctrina communis, ut videbimus, dum sermo sit de integritate confessionis, ad quem locum opportunius praesens difficultas spectare debebat. At importune modo resolvenda est. Duplex versatur valde probabilis sententia.

160 1a docet, licitum esse poenitenti manifestare peccatum complicis in circumstantiis supra positis, proinde quod tale peccatum non est tunc necessarium sacramentum. Pro qua citant Navarro, Martinus, Canus, Victoria, Ledesma, Petrus Soto, Pad Valencia, et alii, quos sequitur Diana tract. de circumst. resolu. 29. 2a sententia tenet, non solum esse licitum, sed esse obligationem complicem manifestare in casu quo sit ad integritatem confessionis observandam. Ita D.D. Angelicus, Lugo, et plurimi, quorum sententia communissima, ut videri potest apud Leandrum tract. 5 de poenitentia, disp. 5 sect. 60. — Cum eximio nostro.

161 Sit nostra prop. 1a. Licitum est poenitenti ob servandam integritatem confessionis manifestare peccatum complicis complice omisso. Probatur: licitum est poenitenti id, quod ex institutione sacramenti facta a Xpo Domino potest, et debet facere; sed ex illa institutione potest et debet manifestare peccatum cum complice omisso ob servandam integritatem confessionis: ergo. Maior est innegabilis. Probatur minor: Ex institutione sacramenti facta a Xpo Domino potest et debet servare integritatem confessionis, quando non adest legitima excusatio ad non servandam talem integritatem; sed non manifestat peccatum cum complice omisso, non servabit integritatem confessionis sine legitima excusatione ad illam non servandam: ergo. Deo a...

162 Maior: servare debet; et praecipua manifestatione enim sollicito animarum. = Diesma ex eo nempe non vitare infamationem proximi, quod apud confessarium ex complicis peccato resultat, est

legitimā excusatione ad non servandam confessionis integritatem.
Probatur, quando ob integritatem confessionis servandam, vel
ipsi poenitenti, vel confessario aliquod aliud grave nocumentum imminet in vita, bo-
nore, vel dignitate, potest non servari confessionis integritas. Atque: legi-
tima excusatio est, ad non servandam hanc integritatem, quod poe-
nitens prudenter timeat confessarium, vel unicum solum revellaturum a-
liquod peccatum suum: ergo est licitum.
163 Sed dico: vitare infamationem forma-
lem primo esse legitimam excusationem ad non servandam confessio-
nis integritatem; non ita vitare infamationem solum materialem. Infa-
matio formalis datur, quando fama laeditur ex intentione infa-
mandi, et sine causa legitima. Infamatio materialis, quando fit
sine intentione, et adest legitima causa. Quod in nostro casu
sit infamatio tantum materialis facile probatur: quia deest non dari inten-
tio infamandi, ut hic dicimus supponitur.
164 Ratio, legitima causa a-
dest. Sufficiens assignatur ab eximio nostro: quia ex parte sacramen-
ti, quod per modum judicii judicium instituitur, in utero est judi-
cio licet manifestare complices, si aliter crimen dignoscere ne-
queat. Ratio: nam cum judicis sit judicium cadit regulariter
super crimen quale ipsum est: peccatum autem hic complice commissum talis natu-
rae est, ut se habeat annexum sibi circumstantiam complicis, quae non
manifestata, crimen, quale ipsum est dignosci non potest.
165 Atque ex reve-
rentia sacramento debita: maioris enim momenti est quod
sacramentum in sua puritate, et integritate servetur, quam quod
peccatum complicis annexum peccato poenitentis non revelletur sub sigi-
llo sacramentali, quod amplius declaratur: nam alioquin conse-
quenter occurrerent occasiones peccandi cum complice, quibus modo
peccandi sibi velut per se silentio sunt, frequenter opus esset
confessionis integritatem corrumpere, et multa peccata tacere. Item:
inde daretur videtur occasio, ut haeretici plura peccata mutuo con-
fiderent in eo, quod nemo prohibetur in confessione manifestare
quod est inconveniens.

166 2. repraesentem rationabiles causas, vel utilitates spirituales, quae aliis circumstantiis adiunctae plurimum conferre ad adimplendum praeceptum confessionis de confessionis integritate. Siquidem confessionis peccati, moraliter loquendo crescit dolor, et pudor; proinde durior fiet sumptus ex parte operantis. Praeterea, accessit sumantur ex sacramentali satisfactione, quae, si specialiter revelaret, longe maior imponenda erit. Tandem hoc confirmatur videtur suavitate legis Christi, quae adversantes proclamant, simulque destruunt: nam in eorum sententia non tenebitur poenitens confiteri proprium peccatum: 1°. sub aliqua generali; 2°: sub ratione propria, et speciali; quod onerosum esse, sine ratione sententia semel transit, ut liquet.

167 Hisce o. omnibus pensatis, spiritualis illa utilitas praeponderat diffamationi proximi, quae licet sine causa facta gravis esset; ob hanc causam non est adeo gravis: Siquidem nullum dedecus sibi resultat ipsi poenitenti, quamvis se malo infamet, imo nec confiteri = Hucusque dicta sunt nostrae [illegible] rationes. Ad confirmationem positam num. 162 respondeo, quodlibet aliud nocumentum ex ibi assignatis [illegible] et [illegible] vitari debere, [illegible] integritas confessionis observanda sit; infamatio vero illa confitentis est, [illegible] inducat; nam illud peccatum de se, et intrinsece sequitur ex confessione [illegible] cum quolibet peccato sequitur intrinsece ex confessione poenitentis.

Caput 2.

Absolvitur quaestio

168 Absolutio in supra dictis innocentis huius nec poenitet: facta enim recentiores [illegible] habent arguta, nec [illegible], nec [illegible] [illegible] referre. Igitur 2. [illegible] poenitens in casu quaestionis [illegible] tenetur [illegible] specificam peccati manifestationem. [illegible] dicens: quando nulla adest excusatio legitima, tenetur poenitens declarare praeceptum de integritate confessionis; sed in nostro casu nulla adest legitima excusatio; cum integra [illegible] maneat, id liberum est: o. = [illegible] dictis in 1 [illegible] solvuntur aliqua arguta, quae utrique [illegible] simul tangebant. Aliter modo solvenda sunt.

Obiic. 1.

169

quando

quando sanxerunt 2 præcepta unum naturale et alterum positivum, naturale positivo præferendum est, sed sic est, quod leges ii. sanxerunt præceptum naturale de infamando proximum, et præceptum positivum integrandi confessionem: ergo illud huic præferendum erit: ergo præceptum integrandi confessionem tunc non obligabit etc. = Idcirco nego: et ad minorem dico: infamare proximum indirecte, mutatim, sive ex causa iusta non prohibetur illo præcepto naturali, quod solum præcipit non infamare proximum falso, sive sine causa iusta.

170 Obiicies 2, et simul instabis ex nobili ratione: causa a nobis assignata iusta non est, ergo nulla est. Sequela. Probatur antecedens 1: nam alias teneretur pœnitens revellare peccatum complicis, licet prudenter iudicaret, a confessario revellandum esse sub sigillo confessionis. = 2: supponamus quod Christus non obligavit ad revellationem complicis; tunc causa assignata a nobis sufficiens, et iusta foret: ergo quia de facto non est. = Nego antecedens: ad cuius probationem satis diximus supra numero 167. Ad 2am probationem nego etiam consequentiam, supposita illa, quæ solum maximum favet, cui est adimpletione illius obligationis foret relevare: et sic unum et nullum bonum, et ... ipsum causa iusta coalescunt.

171 Præterea: talis suppositio destruitur ... de ratione sacramenti, quatenus per modum iudicii institutum est, quod manifestæ stabit, iuxta dicta numero 164. = Fundamentum 3ie committo: relinquo a nobis assignata iusta causa ... opere ipsius sacramenti quæ ... spiritualis utilitas pœnitentis. Et si solum fere, sufficiens causa ... ut revellari possit complex deliberaliter; quanto magis causa assignata a nobis sub securitate sigilli sacramentalis?

172 Obiicies 3o ex eodem: lex confessionis positiva non obligat pœnitentem, ut ... ad implendum præceptum annuæ confessionis: ergo neque obligat ad manifestandum peccatum complicis. Idem ... ut iste ... urgentis quia si pœnitens ... privari ... bono confessionis, et eius fructibus, ne ... aliquo ... a confessario infametur, quanto magis

qui deobligabitur a confessione ascenditur [illegible], ne bruit [illegible]
[illegible] ex poenitente [illegible] absolutione et sacramenti
[illegible]

173 Dico [illegible] non [illegible] disparitate: [illegible] nobis de vol-
tate [illegible] obligantis ad confessionem faciendam [illegible]: unde [illegible] ca-
sus [illegible] a praecepto integrandi confessionem. [illegible] devolunt
deobligantis [illegible] a revellatione [illegible]: ideo [illegible]
est in confessione = [illegible] exemplis [illegible]
[illegible] ad [illegible] [illegible] praeceptis [illegible]
[illegible] voluntate in [illegible], [illegible] est, ideo clara [illegible]
[illegible] nulla est, ut supra [illegible] 166 [illegible] maneat, [illegible]
[illegible] in [illegible] [illegible] reducere.

174 [illegible] ipso exemplo
[illegible]: ideo enim [illegible] deobligant a confessione [illegible]
peccatorum manifestare [illegible] et [illegible] in casu
[illegible]. [illegible] quoque revellet [illegible] sigillo sacramen-
tale [illegible] ne [illegible] confessarius alteri revellare; ac
[illegible] sigillum obligat, [illegible] elect-
[illegible] confessione. [illegible] disparitate =
[illegible] quaestio. Clemente.

175 Rogabis 1. an [illegible] intelligen-
da sint de [illegible] sacramenti, et etiam de volun-
tarie? Respondeo [illegible] num. 13: [illegible] Doctri-
na [illegible] necessitate. 2, quando [illegible]
confessionis. 3, quando [illegible] suspendenda [illegible]
[illegible] voluntaria
[illegible] Suarez [illegible] obligans [illegible]
[illegible], et [illegible] arbitrio [illegible]
[illegible] occasione.

176 Rogabis 2.
an [illegible] pec-
[illegible] revellare? Respondeo [illegible] ne-
[illegible] necessita-
te [illegible] = Rogabis 3: an
[illegible] confessionis sit obligatio revellandi pec-
[illegible] [illegible]
[illegible] Guerrero [illegible]

Doc-

86 Doctrina superius communis videbatur P.P. suffragia … quo movemur. … de Paz, Alarcón de poenitentia disp. 2, sect. 2 a num. 80.

177 Ergo 2.

… B.B. sententia est 1: ipse dari obligationem deferendi criminalem aliquem … ad tribunal inquisitionis, cujus delati crimen … cognoscere possit … haeresis, et … intra confessionem facta ad tribunal inquisitionis secreta … in regno … ad tribunal civile. In quibus casibus debet confessarius negare absolutionem, si renuat poenitens delicta manifestare. … confessarius in casibus … posse poenitentem obligare, … delinquentes personas extra sub sigillo sacramentali revelare.

178 Ratio, quia … talis … ad relata crimina corrigenda … nec poenitens dicere, nec ea per confessarium audire … si poenitens possit per … dilatorum revellationem facere, nec intra, nec extra confessionem per actionem … declarare. Nulla enim necessitas … possit … facere teneatur, nec alius sit, qui … denunciare queat, nisi confessor, … revellare … et obligatio denunciandi … confessario …

Quaestio 6

De materia proxima sacramenti poenitentiae: et 1 de dolore

Cap. 1

Qualis requiritur in confessione.

179 Utilius … intimabimus materiam hujus sacramenti proximam esse actus poenitentis, dolorem, quae, et confessionem … necessariam … et … difficultates, quae circa dolorem … B.B. … non de poenitentia virtute … dedimus, … respondemus … ex … et necessarium dolorem de … supra dicta disp. 2 de virtute poenitentiae a num. … quoniam … et … ad peccatum, quod … malum … virtute poenitentiae …

180 Hic dolor appellatur generalis, communiter sumptus a Tridentino sess. 14 Cap. 4 ex quo satis patet omnia, quae diximus deducta sunt: talis dolor vel communis in genere distinguitur in perfectum, et imperfectum. Communis perfectus, quem appellant communi nomine contritio, est dolor de peccato propter Deum summe bonum, et super omnia dilectum. Communis imperfectus, qui dicitur attritio, est dolor de peccato propter motivum supernale, quod distinctum est a charitate. Uterque dolor includit propositum non peccandi de cetero: quod propositum est actus voluntatis, quo quis firmiter decernit [illegible] voluntatem non peccandi.

181 Quale debeat esse hoc propositum Cap. 2 citato diximus, exposuimus, et nunc addere sufficiat: in sermone nostro propositum debere esse tale, videlicet, ut sicut de dolore diximus, quod extendat se ad voluntatem non peccandi. Hic sit dolor universalis ex motivo universali [illegible] peccatis, tunc communiter sufficit propositum virtuale, in ipso dolore inclusum; sit dolor sit ablatus ex motivo particulari, necessarium erit ad valorem sacramenti propositum speciale, et universale de omnibus peccatis.

182 Ante omnes [illegible] difficultates, quarum decisionem locum dedimus Cap. 2, illud [illegible] probavimus ex Scriptura sacra, et SS. Patribus, quod sit perfecta contritio extra sacramentum, et quod sit attritio cum sacramento, sufficere ad remittenda omnia, et quaelibet peccata quamvis plurima, et gravia. Cap. 3 [illegible] diximus [illegible] rationes [illegible] docuimus, contritionem extra sacramentum, attritionem cum sacramento habere vim infallibilem [illegible] remissionis. = Cap. 4, contritionem ex motivo [illegible] quod est Deus summum bonum, et dilectus super omnia, esse [illegible] docuimus.

183 Cap. 5 [illegible] stabilitum fuit: [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] dicere [illegible] [illegible] 3. [illegible] perfectae debere esse summe intensa, nec invenire aliquem gradum doloris, et amoris [illegible] = 2. [illegible]

Bon.

Bon. Dur. et alii: non requiritur aliqua notabilis duratio ad effectum Minorem; Idem justus, in instanti, in quo elicitur. = 3o ad tempus Minorem effectum sufficit, et requiritur, quod sit detestatio peccati et amor Dei apretiative supremus. = Caput 6 miscellanea quaedam de attritione dedimus

184 Et colligitur
Mart. 1: attritionem requisitam ad sacramentum debere esse efficacem: quia dolor inefficax non excludit voluntatem peccandi: quod ad valorem sacramenti requirit Tridentinum. = 2o debere esse supernaturalem: quod est damnatum ab Innocentio XI. = 3o non sufficere attritionem pure existimatam: siquidem dolor impropriius, ex fictiis; Tridentinum exigit dolorem proprium et verum. = 4o debere esse universalem de omnibus mortalibus, quae clavibus subjiciuntur: quod intelligendum est juxta dicta supra num. 181.

§. Constans memoria est ex quibus elicitur attritio requisita ad sacramentum: metus scilicet inferni, et poenarum purgatorii, et similium, quae a Deo infligi possunt.

185 Imperfecto etiamsi solum ad gloriam, bonaque, quae a Deo danda forent, si peccatum non fuisset. Turpitudo ergo peccati, quae est, Motivum rationale, cum sit contra Deum, quae sine, Motiva recta ratione, cum sit Deus, 1a regula; Motivum legis humanae quae non sufficit, legis ejus Dei Judicat. = Dicendum tamen Lucern, Bary, Suarez, et alios, attritionem ex motivo etiam esse honestum, et supernaturalem; et consequenter nullo modo posse in Judicium: eamdem quae sufficere sacramento ad justificationem.

Caput 2.

Dubitationes circa dolorem ex parte.

186 Plura hic dubiola occurrunt, in quibus in memoriam ejus non est quod non deseri cum ea breviter et attingemus, ac solvemus. = Dubium 1: an et quis dolor requiratur in ipsa confessione? Dico 1: requiritur dolor efficax, verus, formalis et supernaturalis.

G

l, indubitabilis Doctrina quorumdam, l, ab recentioribus te-
apud Lacroix n. 682. Ratio, nam ex solis venia-
libus fieri potest Sacramentum; cum sint materia sufficiens; sa-
cramentum autem fieri nequit sine suis partibus essentialibus; qua-
rum una est dolor. = Addo 2. sufficit attritio solius cu-
iuslibet venialis.

187 Ratio: ex supponentium, quod unum venia-
le sine altero potest remitti, et quod de absoluto obligatio confiten-
di venialia, pariter apponi ad absolutionem unius, cum
altero; sed potest haberi attritio de uno, et detestatio,
cuiusmodi quae alterius sufficiens erit ad absolutionem, ut quo
ad Sacramentum. Doctrina vero quae dici defenditur commu-
nis Theologorum a Croix, cum Theologis [illegible] sect. 6.
Notandum: quamvis peccatum ad apponendum in Sacramento i-
nepitum, sit grave, l, veniale, ut tamen sit, l, leve.

188. Patet
quia licite apponere posset [illegible], tamen unum, l, alterum quamvis di-
[illegible] ad [illegible] grave [illegible], con-
tereri unum veniale sine dolore, [illegible], de quo
vere, et efficaciter doleat. (Addo quod sacerdos ... graviter
nullum faceret Sacramentum apponendo solum venialia
sex [illegible] [illegible] [illegible] Sacramenti
ideo est, quia materia [illegible] aequivalet pluribus Sa-
cramentis, et ex illa resultant plura, sive Sacramenta: unde
peccatum solum venialis [illegible]. At absolutio in omnino
est unica; nec Sacerdos potest absolutionem super aliquo pec-
catum dividere.

189 Dubium 2: an, et quale peccatum sit confiteri venia-
lia absque ullo dolore, l, cum dolore ad [illegible] [illegible]
re? Respondeo 1. confiteri venialia absque ullo dolore est peccatum
letale, quia irreverentia in materia Sacramenti [illegible]. =
Respondeo 2. Confiteri cum dolore alicuius, et de uno, et adver-
tenter [illegible], est peccatum veniale, sive [illegible], et communiter
quoque [illegible] [illegible]. Ratio: quia [illegible] ex defectu
tus doloris

tis doloris, nec impedit valorem, nec effectum sacramenti:
Unde differt sacramentum [illegible] extrema gravis.

190 Dubium 3: quid dolendum de peccatis [illegible] venialibus sit [illegible] [illegible] ac de dolore: non sufficienter simul cum dolore requiritur ad constitutionem sacramenti propositum vitandi peccandi: unde haberi debet propositum verum, efficax, et universale vitandi saltem aliquod ex venialibus confessis simul cum proposito vitandi omnia mortalia. Ratio huius; quia per se primo sacramentum vult gratiam Dei, quae sit perfecta amicitia: ad haec habendam affectum ad aliquod [illegible] [illegible], quod ponat [illegible] sacramento de praesenti; de qui [illegible], susceptio sacramenti: quia vult gratiam, quae est perfecta amicitia cum Deo: ad quod necessarium est propositum vitandi omnia mortalia.

191 Dubium 4: an dolor debeat antecedere confessionem? Suppono: ante absolutionem habendum esse dolorem; siquidem dolor iuxta Tridentinum est dispositio ad suscipiendam gratiam, quae, cum in instanti absolutionis conferatur, ante se, et ante absolutionem illam dispositionem supponere debet. Suppono 2, ut practice [illegible] [illegible]: praecedentia doloris ad absolutionem esse praecedentiam temporis: moraliter enim impossibile videtur in eodem instanti, immo simul [illegible] absolutionem, ut simul habeant dolorem; quod ipsum, si praecedentia doloris esset tantum praecedentia naturae. [illegible] ita dubium negative resolvo cum magno Suarez, et fere omnibus Theologis.

192 Probatur 1: quia praecedentia doloris ad confessionem, nec deducitur ex institutione sacramenti, nec ex scriptura, aut [illegible]: quod imponi non debet. 2o in oppositum militat praxis [illegible] [illegible], et confessariorum, qui post confessionem [illegible], et ex horum [illegible] dolorem accendere conantur: quod vitiosum [illegible], si dolor ante confessionem necessario praemittendus esset. [illegible] [illegible] ita [illegible] ex Patre [illegible], qui [illegible] docet requiri praecedere dolorem ante confessionem non solum natura, sed etiam tempore. Si dolor confessionem non praecedat, confitentibus [illegible] [illegible] confessionis; sed talis

confessio

pœni. deberi: q.

193 Ptrd mai actus externus de, sacri intrinsecus- sit ab eo, magis exactus, sed ad hoc requirit, qd actus interior procedat: o. = Nego maior, et maior probationis: si quidem actus externus, fieri esse ex actus internis, de quo ex verbo actus principalis, quin sit actus externus, autem, qd in eodem consistunt. Nulla ex dolore peccatorum, fieri ex verbo volunt. offendi, italiq; e. Ma- et M dolor offensione ne potest exerci. = Adde 3 nunquam esse factum: nam dolor, fieri, pœn. sensibilis, offensione reprecedente factus cum desiderio accipiendi veniam peccatorum. Ad qd repetitiones peccatorum, confessiones, confessionis absolutionis, et sexcenties mille alia sacra.

194 Dices 2o: si dolor confessionem procedat, narratio peccatorum erit pure historica; inde qua insufficiens ad sacramentum valorem, et fructum. Nego assumptum: verum illa narratio est pure historica, cum sit, qd fit in ordine ad absolutionem, et qd ipsa dolor sub- sequatur, tunc est pure historica, quando, nec ante, nec post illa dolor habetur. = Dices 3: Sententia nostra opposita incendi magna- nocens, fraudosam sit circa probabilitatem sententiam quando a- gitur de valore sacramenti. Ita nonnulli recentiores. Patrum Sacrorum. Resp. cum oppositam sententiam valde probabilitatem habeat, ut docuimus nonnullis principiis, sententia nostra est solum probabilior, sed tutissima.

Caput 5

Cui referatur

195 Dubitatur 1: an dolor referendus sit ad confessionem, l. altum an de- beat adesse intentione confitendi? Negat Cardinalis de Lugo, Arriaga, Reginaldus, Moya, Coninck, Cassianus, Vicaprito, Gregorius, Bonacina, et alii plurimi quibus subscribit Ca- croix nostra 687. = Dubitatur circa dubium hoc in hoc puncto memorabilis Doctoris, assensio notabilis recentior. = Pla- mente Doctoris prosequitur resolutionem, sed plane falsa: nam circa dubium hoc affirmativa Doctor communis defendit et fiet. 2o, sect. 3, num. 529, ubi citat in recentiore, et hoc habet: opponit ad- ... veniam

connexeis, et necessariis, virtute doloris habitualis ex intentione, ne penitentes gravis sint, virtualiter ad confessionem referatur. Ex re tamen dubito dubitis.

196 Ad magnum Suarez resolutio: quando dolor est actu sacramentalis. Ministerium est statu sacramenti; talis dolor si ex intentione saltem virtualiter confessionis. Ad confessionem sit ab illo, si non aliqua intentione supplenda, dolor sacramentalis dari, licet postea ad primum referatur, et generaliter: Aliter absolutio, alio ministerio, ideoque dolor debet ex intentione sacramenti. Sed omni recordandum est ministerii sacramenti ordinis et tamen alicuius ordinis sine intentione recipientis, sed tractus ad sacramenti ordinis deservire.

197 Nec dicas 2: sufficientius deinde peccata talis ratione doloris ad confessionem. Necessarius talis ei non dolori supradictus debet adiungi votum prestandi reliqua, que ad rectum sacramenti susceptionem requiruntur, ut que est confessio. = Nec dicas 6: peccata pariter et vitia... cum ex intentione lucrandi, qua in sanctitate ... Ideo: peccata bene per ... dolore de ... propter sacramentum, ideoque si ex intentione confessionis habetur, vel etiam ... sacramenti ... cum dolor de peccatis ... quam ... sacramenti aliquid. = ... de perfectione, que ... ex intentione sacramenti ... debet, ... supra ... Vide alia apud Lacroix tractatus.

198 Dubium 6: quantum dolor durare debeat, ut per sacramentum censeatur? Sententias ... plures Doctores. = Censent requiri ... dolorem ... confessionem, vel absolutionem: longius enim durare ... in sacramento, quam in aliis. = Ad ... resolvo: Si duabus, vel tribus horis supradictis ..., vel si quatuor horis supra ..., vel si ... supradictis ... duobus enim diebus ante confessionem ... et ... videtur per durare supradicta ... ad valorem sacramenti. ..., et alii ...

fessionē à Sacerdote non ... 202: ergo...

199 Dubium 3: an dolor pluribus absolutionibus deservire possit? Sententia negans probabilis est. Et 2da affirmans similiter est probabilior (salvo casu, quo quis praeditum per absolutionem peccatum oblitum fuerat) quod peccata defenderem dudum sententiam affirmantem: Cum sermo sit de casibus occurrentibus in hac sententia loco, ista fuit ab Innocentio XI in damnatione propositionis allegata. Casus tamen omnes dicti quoties ob hac damnatione mihi videtur exceptionis; quia dolor factus confessione eius ad peccata oblita extendebatur; et fere nulla mora est post, inter eam, et iterum confessionem decurrit. Vide P. Maxim. disput. 7 de poenitentia n. 92.

Quæstio 7ª

De Confessione, et ejus proprietatibus

Caput 1

Brevis illarum explicatio

200 Secunda pars omnis Sacramenti poenitentiae est confessio peccatorum: quae intelligitur esse utilis, et necessaria, vel in re, vel in voto, ut peccatorum absolutionem recipiat, definitum est in Tridentino sessione 14 can. 7 et aliis. Ita definitur confessio, et poenitentia alias. Stadium definitur: est peccatorum accusatio facta legitimo judici in ordine ad absolutionem recipiendam. Sane clara est definitio explicatis, et dicendis: ideo illius explicationem omitto, ut recte confessionis quantitates breviter omnes exponere. Plures numerantur ab auctoribus, et sequentibus versibus comprehenduntur.

Sit simplex, humilis confessio, pura, fidelis,
atque frequens, nuda, et discreta, libens, verecunda,
Integra, secreta, et lacrimabilis, accelerata,
Fortis, et accusans, et sit parere parata.

201 Ex his conditionibus aliae necessariae sunt ad valorem Sacramenti, aliae solum requiruntur ad confessionis perfectionem. Illas postea aliquibus pro-

92

sius examinatissimus esse modo breviter explicemus. Simplex, id est sine ambagibus, superfluis aut inutili verborum multiplicatione: quod scopus est inducendi sacerdotem ea peccata venialia docet ... = Humilis, id est quae exercetur ... imputando peccata ... et peccatum ... capite ... et deposito ... forte reus ... aliquis religionis ...

202 Pura, id est quae fit ex fine bono: si enim ex fine malo fieret nulla esset sacramentum; quia neque esset debitus dolor, nec propositum ... peccandi; si autem fieret ex fine malo veniali, ... peccati habetur dolor, et propositum, sacramentum valet, ut tenet ... cum ... disputatione 8, num. 8. = Fidelis, id est quae certa ut certa, dubia ut dubia, fateatur, et nullo et nullo modo in accusatione mentiatur. Qui mendacium dicat, vel non de peccato grave quod fecit, vel affirmando quod fecit grave peccatum, et sacramentum invalidat.

203 Si de mendacio ... levi, ut sit peccatum unicè ex ... promissa confessionis invaliditate ergo ... sacramentum, erit grave peccatum sacrilegii. Si vero alia peccata ... simul, eadem ... dolor debitus, ac propositum ... solum ... peccatum veniale, ut docet ... Suarez disputatione 22, sect. 10. = Frequens ... confessio ... Qualitas ... de natura sacramenti. = Nuda, sive ... palliata: ... ut sacerdos ... nequeat ... malitiam peccatorum, vel notabilem illorum gravitatem, ... confessio ...

204 Discreta ... confessio, ... = Libens, sive voluntaria quod si ob timorem, vel violentiam, quis ... confessio ... non ... = Verecunda: si fiat ... pudore ... confessione de peccatis coram Deo, ... = Integra, quod species, numerum, et illas circumstantias notabiliter aggravantes, de quibus supra dictum = ...

nat

res difficultates parere examinandas. = Secreta enim confessio,
sicut nunc sacerdotibus fit; et de hac aequalitate dubitaturque quidam
decidemus.

205 Lachrymabilis, id est, dolorosa, supra legimus dicta
de contritione. Unde qualitas haec est de necessitate sacramen-
ti. = Accelerata per ultimum, est similiter modo poenitens,
sed diu post admissum peccatum illud clavibus subjiciat. For-
tis id est, quae obstacula superat; verecundiam praesertim, quae confes-
sionis integritati nocere posset. = Accusans, id est, narrans propria peccata;
sed illa tamquam a Reo prolata coram judice cum intentione ab-
solutionis manifestans. = Parere parata: quatenus poenitens ani-
mo esse debeat ad obediendum confessori, et iniunctam poenitentiam sa-
tisfactionis exequendam.

Caput 3um

De qualitate secreti Confessionis

206 Pro fundamento decisionis praemit-
tenda verba Tridentini Sessione 14, Cap. 5, quae sic habent: quoad mo-
dum confitendi secreto, etsi Christus non vetuit, quin aliquis in vin-
dictam suorum scelerum, et sui humiliationem, cum ob alio-
rum exemplum, tum ob ecclesiae offensae aedificationem delicta sua publi-
ce confiteri possit; non est tamen hoc divino praecepto mandatum. Ergo
licet ex Can: 13 non teneamur publice confiteri, tamen confes-
sionem secretam requirit iure divino ad valorem sacramenti; quia
iure divino publica confessio prohibetur, et ita secretam quae fit inna-
uit ratio, ac aliquando in confessione.

207 Hinc contra Scotum, Gabrie-
lem, et alios, quos citat Laymann D. disput. 2, cum ratio-
ne, cum ipso, et omnium Theologorum, secretam confessionem esse de esse-
ntia sacramenti. Quod probatur auctoritate Tridentini supra relata ratione:
quia absque secreto esset poenitens post lapsum vexatus et dolore
sacramentum deserens; fieret vero non ordinata absolutio-
ne: in qualitate confessionis, ut patet. = Sed quid? exurtab-
re necessaria necessitate praecepti confessio secreta, quantum ad substantiam?

minime:

mitibus, quae [illegible] obstante aliquo [illegible] prohibitionis [illegible]
[illegible] non eximuntur, quia nullibi tale praeceptum invenitur; at
prohibita est publica confessio, foret certum, quod tamen ex
[illegible].

208 Opp. 1: est confessio publica [illegible] [illegible]
sacramentalis, quod [illegible] est Sacramentalis confessio; quia
confessio publica humana est, et [illegible] Sacramenti: o. Ka=
[illegible] ang: [illegible] qui publicam confessionem audiverunt [illegible]
[illegible] alios, qui audierunt generatim [illegible] observare.
[illegible] peccatum audientibus [illegible] [illegible] quod facere [illegible] =
Opp. 2: [illegible] est a mandato Domini [illegible]
quod confessio secreta [illegible] [illegible] [illegible]: [illegible]
id est, [illegible] humanum, et [illegible]: [illegible] [illegible]
que [illegible] certo.

209 Opp. 3 [illegible] idem [illegible] dicens: Secreta confes-
sio [illegible] humana. [illegible] [illegible] humana,
id est, [illegible] repugnare, sed [illegible] [illegible],
in qua [illegible] Christus difficultates Sacramenti tollere: ad
quod plurimum [illegible] [illegible] [illegible]. = [illegible]: [illegible] Latera-
nense Cap. *Omnis utriusque sexus*: praecipit, quod soli Sacerdo-
ti peccata revelentur. [illegible]: [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] obligari ad [illegible], quae secreta confitendi [illegible]
[illegible] Secreta confessio. = [illegible] [illegible] publi-
ca confessio [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ob [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].

210 [illegible] publica [illegible]
fessio [illegible] à [illegible] [illegible] [illegible] confessio, [illegible]
[illegible] ordinaria [illegible] [illegible] poenitentiae; [illegible] [illegible]
[illegible] Sacramenti confessio [illegible] [illegible]. [illegible] confessio-
[illegible] [illegible] [illegible] delicta [illegible] peccatum [illegible]
[illegible], quae [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible], [illegible] aequivalebat. Ideo fortasse tandem
[illegible] [illegible] quando de confessione [illegible] =
[illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible], [illegible]

fere

fere desistere à susceptione huius sacramenti excludere
[illegible] qd [illegible] possent. Praeterea in [illegible] mu-
[illegible], [illegible] debet [illegible] quovis alio signo
externo [illegible] manifestare.

211 Cum [illegible] manifestare [illegible]
[illegible]. Praeterea [illegible]
[illegible], quia tamen [illegible] confessione [illegible]
[illegible], ideo [illegible] alios [illegible]
[illegible] [illegible] ad confessionem absque [illegible].
[illegible] cum [illegible], [illegible] difficultas magna [illegible]
[illegible]. [illegible] confessarium [illegible] confes-
sor [illegible], [illegible] de [illegible].
Observa [illegible] confessionis [illegible]
[illegible], qd in aliorum [illegible]
[illegible] regulari [illegible].

Caput 5

De confessione [illegible]

212 Unum apud [illegible]
[illegible] valida esse et aliquando [illegible] confessionem medio [illegible]
[illegible]. [illegible] ex Tridentino [illegible] confessione
[illegible] necessitate sacramenti, [illegible]
[illegible] aliquando licere. = [illegible]
[illegible], [illegible] in casu necessitatis, [illegible]
[illegible] confessionem [illegible]
[illegible] 56, art. 6 [illegible] sacra-
[illegible]. = [illegible] confessio [illegible]
[illegible] confessio [illegible] [illegible] omnes theologos.

213 [illegible] Cap. [illegible] utriusque sexus, [illegible] 2[illegible]
[illegible] [illegible] quae peccata [illegible]
[illegible]. [illegible] quibus [illegible]
[illegible] obligationem confessionem [illegible]

Sacerdotes, et indignos esse alios à se absolvendos, [illegible] de-
bitos: nec adesse obligationem confitendi, [illegible] ex praecepto Chri-
sti [illegible] in die. Ita tradunt [illegible], Cardinalis
de Lugo [illegible], Scholastici, Navarrus, Cardinalis To-
letus, Palaus, [illegible] et alii, quos referunt et sequun-
tur [illegible] num. 47, lib. 5

214 Probatur: praeceptum Christi
obligat tantum quando quis habet peccata [illegible]
Ergo unicuique [illegible] et [illegible]; ideo in casu confessionis
[illegible] necessaria [illegible]. = Probatur: prae-
ceptum [illegible] e, ex praecepto Christi et solis [illegible]
[illegible] sed ex praecepto ecclesiastico nullus
tenetur [illegible] confiteri [illegible]. Ergo, = Pro-
batur [illegible] ex [illegible] praeceptum [illegible]
[illegible] obligationem confitendi [illegible] in [illegible]
[illegible] de [illegible], [illegible]
[illegible]

215 Probatur ex lege charitatis tenetur quis ad-
here [illegible] ad aeternam salutem sequendam; at nullus ad-
huc supra, in casu posito [illegible] confessio [illegible]
[illegible] de [illegible]. Ergo = Intelligitur [illegible] casu [illegible]
[illegible] 8) satisfacere confiteri peccata ex quibus [illegible]
infamia posset resultare: nam [illegible] infamiae [illegible]
[illegible] a confessione [illegible] integra [illegible] con-
fessione integra [illegible] [illegible] pecca-
[illegible] in [illegible]: quod sufficeret [illegible] ad
[illegible] aeterna salus.

216 Obiicit Cardinalis de Lugo [illegible]
[illegible]: [illegible] incommoda resultans ex confessi-
one [illegible], [illegible], [illegible]
[illegible] = Respondetur: praeceptum Christi obligare qui habet casus
reservatos: [illegible] obligat: quamvis [illegible] [illegible] inno-
cere

[illegible] da 4.a [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] manifesta [illegible]

227 Ad 4.um [illegible] in-
[illegible] oratione, et [illegible]: [illegible]
facere [illegible], quia [illegible]
[illegible] rebellantem [illegible]
[illegible] adeo [illegible] — Ad [illegible]
quia [illegible] peccatum [illegible]
[illegible] Sacramenti, [illegible]
[illegible] unde [illegible] nullo praecepto [illegible] pecca[illegible]
[illegible] rebellare [illegible]. Hinc [illegible] ad [illegible]
quaestionis.

Caput [illegible]

De integritate confessionis et causis, quae ab ea [illegible]

228 [illegible] Tridentino Sess. 14 Cap. 5 [illegible]
[illegible] peccata integritate [illegible]
[illegible] quando [illegible] peccata quae [illegible]
[illegible] quando aliqua peccata manifestanda
aliquam vere in [illegible], sive [illegible] de [illegible]
[illegible] Rogatum [illegible] de [illegible]
[illegible] 4.
[illegible] integritas [illegible], [illegible]
[illegible] Sacramenti [illegible]
[illegible] Sacramenti
[illegible] integritatis
[illegible] integrae [illegible]

229 [illegible]
Doctrina Tridentini [illegible]
[illegible] quando aliquod peccatum [illegible]

100

~~aliud [illegible] nec obligari [illegible] ad ipsa [illegible] quando [illegible]~~
~~[illegible]~~
~~[illegible] formam [illegible] sacramenti~~

Ligaturas [illegible] sacramentis valide [illegible] formatis [illegible] quia [illegible] [illegible] re facere, ex [illegible] alia [illegible] [illegible].

220. [illegible] integritas [illegible], [illegible] sacramenti [illegible] recevalem, nec [illegible] sacramenti [illegible] [illegible] per sacramentum, [illegible] peccata [illegible] [illegible] fundamentum [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] valetudinis [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] confessio [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] aliquis quando [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] n. 14, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] obligatio [illegible] [illegible] [illegible] vel de [illegible] examine [illegible] [illegible].

221. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] = Quando [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] et generali [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] = [illegible] apud [illegible] ad [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] debet: [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] et [illegible] [illegible].

223. [illegible] obligatio [illegible] [illegible], [illegible] casu, quo [illegible] integritas [illegible] necessaria [illegible], si videlicet [illegible]-

[illegible]

[illegible] [illegible], et de absolutione [illegible] [illegible] accipienda du-
bitet. = 2, quando illud examen necessarium [illegible] videtur ad
[illegible] integram confessionem; ut accidit in moribundis [illegible] [illegible],
qui frequenter [illegible] solent. 3: quando [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] exprimet: ut [illegible], et [illegible]
[illegible], qui [illegible] [illegible] debet confessor [illegible].
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] per [illegible] diligenti-
a.

223 Examinemus [illegible], quae sufficiunt ut [illegible]
[illegible] confessionis possit observari. In quatuor Capita
[illegible] ab auctoribus: Scilicet oblivionem, impotentiam, ignoran-
tiam et gravi damnum. Oblivio [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible], et [illegible] [illegible] [illegible]. Impotentia, quan-
do [illegible] [illegible] repentino morbo oppressus [illegible] [illegible]
[illegible] absque periculo posset. Ignorantia [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]; quando [illegible] indubitanter proponentes [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] obligationem illud [illegible]
[illegible]. Grave damnum, [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible], [illegible] [illegible].

224 [illegible], quia praecepta positiva non obli-
gant cum gravi incommodo, ut videre est [illegible] [illegible] [illegible],
audienda Sacra, et [illegible]. = Hic [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] notatur incommodum debere esse verum, et [illegible] grave [illegible]
[illegible], [illegible] [illegible] exprimet: in [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible]: [illegible] debere esse [illegible] [illegible], [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] = 2: Ignorantia, [illegible] oblivio [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] a [illegible] [illegible] integra; [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] onus [illegible] [illegible].

225 3, [illegible] [illegible]
[illegible] de [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] 23,
[illegible] 2ª [illegible], quia [illegible] extat [illegible] [illegible]. =
3: [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] Sacramentum [illegible] [illegible], ad [illegible] [illegible].

ad attritionem sufficit = Si enim: ex opposito [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] quando [illegible] [illegible] accipiendi [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ad [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] debet.

Quaestio 8

De Sacramentali Satisfactione

Caput I

De obligatione imponendi et acceptandi Satisfactionem

226 Satisfactio est pars materialis integralis sacramenti poenitentiae [illegible] [illegible] materiae. Satisfactio porro de qua agitur est poenalis impositio a Confessario in vindictam peccatorum commissorum. Triplex operis poenalis genus assignatur a Tridentino Sessione 14, Can. 13; oratio scilicet, jejunium, et eleemosyna, quae in toto rigore accipienda veniunt, ut docet [illegible] [illegible] 37, sect. 6; et ita debent accipi, ut per oratione intelligatur oratio quaelibet, sive mentalis sive vocalis: pro jejunio quaelibet corporis maceratio, atque etiam calamitates [illegible] inflictae, et patienter toleratae: pro eleemosyna opera, sive spiritualia, sive corporalia.

227 Universaliter loquendo satisfactio esse potest omne opus bonum morale, sive internum, sive externum, liberum, vel non liberum; praeceptum, vel non praeceptum, quod virtualiter [illegible] [illegible] ad esse partem integralem sacramenti. Quanta debeat esse satisfactio, declaratur ex Tridentino Sess. 14, Cap. 8, videlicet pro qualitate criminum, et poenitentium facultate imponenda [illegible] [illegible] [illegible] pro peccatis gravibus satisfactio gravis, pro levibus levis regulariter imponenda. Sic debet esse [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. Dixi regulariter, nam aliquando levis satisfactio etiam pro gravibus potest imponi, si videlicet poenitens [illegible] Auctore [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] supplicium [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible]

228 Requiritur an [illegible] et [illegible] [illegible] Dico [illegible] [illegible]

229 Respondeo [illegible] [illegible] 61, § 4.

230 Dico [illegible] [illegible] 38, [illegible] [illegible]

231 Obstat [illegible]

[illegible] ponitur [illegible] nunquam ad [illegible]. = [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] in [illegible] Sacramentalis [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] admittere [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] non [illegible], illa [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible]. Et hinc solvitur alia obiectio Caietani. Ad [illegible] [illegible] quaedam resolvamus.

232 1º: poenitens eodem modo peccat in non acceptanda, et implenda satisfactione, ac teneretur peccare confessarius, si illam non imponat. = 2º: deberet illam adimplere integram, ut a confessario datam; si autem rationabiliter datam sit, ea quantum tibi possibile sit adimpleat; ne minima dilatio culpa gravis [illegible] sit. = 3º: si poenitentia [illegible] [illegible] sua, et illam poenitens non satisfecit, adhuc impositam satisfacere [illegible]: hic hoc enim casu [illegible] [illegible], ac in praecepto confessionis [illegible] [illegible] [illegible].

233 4º: si poenitens in iniuncta poenitentia obliviscatur, ad [illegible] [illegible] ignorat praeceptum, et praeceptum ignoratum non obligat. [illegible] tamen [illegible] [illegible], ut satisfactionem aliquam [illegible] [illegible] [illegible]. = 5º: poenitens debet per se ipsum implere poenitentiam, quamdiu [illegible], [illegible] ad opus [illegible] [illegible] [illegible] damnatas ab Alexandro 7: Satis poenitens potest [illegible] substituere alium, si [illegible] [illegible] locum illius poenitentiam adimpleat. [illegible] [illegible] liceat [illegible] [illegible] praecepto, [illegible] [illegible] [illegible]? [illegible] D.D. Vazquez, Coninck, Laiman, Amicus, Dicastillo, et Recentiores [illegible] probabiliter admodum affirmat. [illegible] [illegible] disput. 68, sect. 3, ubi [illegible] D. Thomam, D. Bonaventuram, Durandum et alios.

234 Ratio apud [illegible]: [illegible] [illegible] [illegible] sacramentum [illegible] ac ipsius poenitentis, satisfactio [illegible] impleta ipsius poenitentiae [illegible] [illegible] [illegible]. 6º: ut [illegible] debet ex mente, et [illegible] ipsius poenitentis [illegible]. Et hoc modo [illegible], [illegible], [illegible] [illegible] illud opus elevare virtute Clavium in satisfactionem, [illegible] integrale Sacramenti. Advertimus tamen [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] faciendi; quia in ecclesia [illegible] [illegible],

et

Caput 2.

Quis possit Satisfactionem Commutare?

255 Loquimur de satisfactione prudenter, et secundum proportionem [illegible]. In quo sensu [illegible] vero poenitens [illegible] auctoritate nequit sibi impositam satisfactionem commutare. Ratio quia poenitens est subditus, cui satisfactio à judice tanquam superiore præcepta est; ergo nequit subditus propria auctoritate commutare [illegible] sibi præceptum à legitimo superiore: quod colligitur ex [illegible] inductione facta [illegible] præcepta Divina et humana. [illegible] poenitens [illegible] [illegible] [illegible] Sacramenti [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] Doctrina [illegible] Divina, et [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] auctoritate commutare [illegible] in [illegible] meliorem.

256 Obiicies: [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] Deo [illegible] [illegible] [illegible] meliorem [illegible] [illegible] Deo [illegible] [illegible]. [illegible] vero præceptum [illegible] voluntate [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] executione [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] imposita à Confessario, [illegible] [illegible] commutari [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] meliorem [illegible].

257 [illegible] 2. [illegible] Confessarius commutare [illegible] poenitenti [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] 20, [illegible] 2, art. 5. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] satisfactionem [illegible] impositam. [illegible] [illegible] satisfactionem impositam [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] Confessarius. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].

258 [illegible]

[illegible] ... comm[illegible] [illegible].

219 [illegible] ... quia [illegible] ... nullus [illegible] ... [illegible]

220 [illegible] ... [illegible]

Caput 3.

De [illegible]

221 [illegible] ... [illegible]

DISPUTATIO 5.

De forma Sacramentorum in communi

Ordine 5, d, tempore ultima tandem advenit disputatio de Sacramentis, [illegible] difficultatibus, [illegible] tandem omittere libentissime: [illegible] quae Calvino [illegible]. Sed Calvino [illegible] interrumpit: [illegible], Deo donante, [illegible] alia [illegible] disputatio [illegible]. 1a quaest. 1, quae verba requiruntur ad formam Sacramenti.

Quaestio 1.

Quae verba requirantur ad formam Sacramenti.

Caput 1.

Resolutio [illegible] requisitis

1. Forma Sacramenti poenitentiae sunt verba absolutionis, quae sacerdos profert. Ita [illegible] Florentinum in decreto [illegible]. Idem repetit Tridentinum Ses. 14, cap. 3 [illegible] et [illegible] Clementis 8 [illegible] absolvendi [illegible] in foro Sacramentali [illegible] ego te absolvo à peccatis tuis in nomine patris, et filii, et spiritus sancti. Amen. Hinc colliges 1: precationes, quae [illegible] sequuntur [illegible], scilicet: misereatur tui [illegible], et passio [illegible] non requiri [illegible] ad [illegible] nec [illegible] aliquo, ut notat eximius Magister [illegible] Tridentinus [illegible] laudare [illegible] quae [illegible] non [illegible] ponunt.

2. Colliges 2: ad [illegible] absolutionem requiri verba expressa, et [illegible] ad [illegible] sufficere, quae [illegible], aut [illegible]. [illegible] [illegible] Maldonatum, [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] Suarez. Ratio, [illegible] ita [illegible] Sacramenti, quae nobis [illegible] verba [illegible]

aliá

[illegible] requirunt. [illegible] et [illegible]: [illegible] sonant [illegible] sed [illegible] [illegible], quos [illegible] pet. = [illegible], [illegible] quando [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] regulante; [illegible] addito [illegible] [illegible] genere, [illegible] [illegible] aliquando [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible].

3 [illegible] Sed ad quaesito resolvere, [illegible] [illegible] absolvo, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], quas [illegible] [illegible] [illegible], docuerunt [illegible].

4 [illegible] Una [illegible], quia [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], quest. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] absolvo [illegible] [illegible] [illegible], sed [illegible] [illegible] [illegible] apud [illegible] romano [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] absolvo [illegible] [illegible] absolvo te à peccatis. Sed [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] in illo [illegible]. [illegible] [illegible] absolvit, neque [illegible] [illegible] à peccatis.

5 [illegible] [illegible] quos sequuntur [illegible] [illegible] [illegible] plures alios, [illegible], non requiri [illegible] [illegible] absolvo te à peccatis, id certo [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] et [illegible], A. [illegible] [illegible], [illegible],

[illegible]

c/10

[illegible] subsidiarii, et [illegible] [illegible] [illegible] absolutionis effectus, salvam [illegible]: *absolvere* [illegible] [illegible], et [illegible] [illegible] [illegible].

6 [illegible]

[illegible] Sacramentum [illegible] suspensionem [illegible] absolutionis a peccatis [illegible] suspensione [illegible] sec: *absolvere* [illegible] sacramentum, et ut suspensione [illegible] absolutione a peccatis [illegible] [illegible] *absolvere* [illegible]

[illegible] *absolvere*, [illegible] *absolvere* [illegible] [illegible] *solvere* [illegible] *vinculo* [illegible] absolutionem a peccato [illegible]

[illegible] absolvere [illegible] absolutionem a peccatis [illegible]

[illegible] absolvo [illegible] peccatorum [illegible] [illegible]

[illegible] *[illegible]* [illegible] absolutionis [illegible]

xal.

[illegible] quia [illegible] absolvo [illegible]

[illegible]

10. [illegible]

[illegible]

11. [illegible]

[illegible]

CASUS 2

Aliqua ... dubia

12. [illegible]

[illegible]

admitti[illegible] omissione.

46 Dubium [illegible] an valida sit [illegible] pro [illegible] absolvere [illegible] deprecantem [illegible] [illegible] Resp. utramque esse invalidam. [illegible] quia de quibus [illegible] absolvere [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] absolvere [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

47 [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] 6. [illegible] [illegible] absolvere [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

48 [illegible] De absolvere [illegible] absolvere [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] advertentiam [illegible] absolutionis [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] valide.

Caput 3um

De sensu verborum formae expenditur

19. Longissimum est accurate sensus referre [illegible] formae: [illegible], [illegible] ex. [illegible] 19. [illegible] breviter [illegible] expectat [illegible]: verba ab[illegible] [illegible] sacramentalis, [illegible] ut Sac. [illegible] et humanae [illegible] impositione. [illegible] verbum [illegible] sive quae verba [illegible]. Altero 1. verba [illegible] sacramentalis [illegible] de [illegible]

2o [illegible]: verba [illegible] [illegible] [illegible] sacramentalis [illegible] verba [illegible] [illegible] sacramentalis [illegible] impedimentum [illegible] verbum [illegible] ego quantum [illegible] [illegible] [illegible] peccata [illegible] [illegible] venialia, ut infra videbimus.

21 Altero 2o: verba [illegible] directe [illegible]. Adverte [illegible] sive [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].

Hinc infertur verba [illegible] immediate, et directe [illegible], et [illegible]: ego quantum [illegible] [illegible] debemus [illegible] sacramenti.

22 Praeterea ... verificari ... quandoque ... ut evenit in ... valde ... D. quando ... supponunt ... sive ... ante. ... non ... ... in ipso ...

Nec ... debet ... debet ... et ordinis casus quo ... cognitae.

23 ... D. ... non ... sacramentali, ... debet ... veri... ... sive ... ... D. ... D. ... M. ... ...

Señor San Francisco mi Padre

Quaestio 2.ª

De modo cognoscendi absolutos [illegible]

Conclusio 1.ª

[illegible] absolute [illegible] absolu[illegible]

[illegible]

[illegible] 1662 [illegible]

[illegible]

2. [illegible]

[illegible]

26 [illegible]

[illegible]

118

[illegible] absoluto [illegible] [illegible]
[illegible]

28 [illegible]

[illegible]

28 [illegible]

[illegible] Sacerdote absolvi [illegible]

[illegible] 1456 [illegible] 1493 [illegible]

[illegible]

29 [illegible]

dubium [illegible], an quando moribundus [illegible] valide absolvi a Sacerdote [illegible] moribundi [illegible]

61 [illegible] Sacerdoti [illegible]

quapropter absolvi.

30 Ratio [illegible]: [illegible] neque per [illegible] neque praesens Sacerdos, ut [illegible] [illegible]: ergo absolvi potest et debet moribundus in casu nostro. [illegible] quia in casu communis necessitas sufficit ad absolutionem [illegible] Sacramenti [illegible] in casu nostro: ergo [illegible] in tali casu potest [illegible] absolvere; [illegible] requirit ecclesia absolutionem [illegible] quando [illegible] Sacramenti: ergo [illegible] auctoritate [illegible] Can. 16: [illegible] Can. 10. [illegible] de Sac. [illegible] approbavit [illegible] et [illegible] mandari [illegible].

31 [illegible] Sacerdos [illegible] de quo nunc; *quomodo de [illegible] qui [illegible] audierunt.* Nota haec verba, quae [illegible] sive [illegible] in absentia [illegible] (Quod [illegible] auctoritate [illegible] Papae [illegible] ad [illegible], et ex declaratione Clementis 8, qui [illegible] Cardinali Belarmino, et [illegible] (ut hic dicit [illegible]) [illegible] in suo decreto locutus de [illegible] Vide [illegible] [illegible] 1156.

32 Unde [illegible] Clementis decretum, ut [illegible], [illegible] quod decretum [illegible], quanto [illegible] de [illegible] in absentia [illegible]. Hoc [illegible] et [illegible] et plures [illegible]. Dominus [illegible] in [illegible] Sacramenti [illegible] in absentia [illegible], ita ut [illegible] in absentia Sacerdotis [illegible] absolutionis [illegible] ab illo [illegible] absente, et [illegible] illa [illegible] suspecta damnatur. Idque docent [illegible] pro decreto Clementis.

33. Quod [illegible] exemplo aliarum [illegible], quas [illegible] damnavit, in quibus [illegible] tantum: ut patet in [illegible] quae [illegible] damnata ab [illegible]. 8: [illegible]

nitas obiva dispn̄ indueniend a obn̄ cy nicia nat̄y facto̅ vero in dformitate actus cy requisita mem̄, et hoc suff̄, ut actus mo-ral̄is reddat in spe ultimus int̄ pretativ̄: Sunc hoc retinere ā-more requirit expr̄s, re ḡitam decursū vitæ sua mereaf̄. Idem vero e, quotiens spr̄ dei dignat ch̄ritas, ut regeneg; licet ipso, ut generata dignata fuerit.

34 Reclamat quidam Gomez: declaratio nūc Evimus expuncta fuit ab eius libro q̄ eqq̄ eius de Generalis Pauli et eius successoribus recēdīū ūnīs de cenfirm̄-quitionis generatis: i dd ignius; ad ideo ita fatur, qui declaratio ista facta ex: ut reca ey mo p ab ip̄so Clemente, et ab ip̄sius successoribus usque nunc recognita e. Ea relacta post ea, q ip̄so vivente, sua mens p̄ius declaraveri ab alio. Doctrina q̄ sua expres̄ta in qūne ipse postmodū reddere. = Moralis abbuc intervallū audiri: Attendentur doctr, peccatus ante Deus sit poenitens tribunal, ut neas sibi; ist ad denotae, reus p̄sentis esse iudicii. &c.

35 Respondeo: Attendentur loquitur de modo, quo ordinarie fieri esse-ent debet dfessio; ñ vero de casu extremæ necessitatis. Cuj respon-sio, p̄t quod solidat vires sup allegatas, stabilit tig in actis, quæ ex p̄cepto xpn̄ ad sacramentum requiruntur, sīt dfessio, diligentia Ū illorum, et circumstas, et tamen, in casu necessitatis valent sa-cramentum, quamquam p̄cept̄a via, necessitas, aut circumst̄ dicant.

Caput 2.

Quædam dubia resolvit.

36 Vbi dubitatur, q̄d dicendum de moribundo, qui nec per se dfessionem, nec aliqua dolor signa exhibuit? absolvendum esse sub dictione docent plurimus 30 auctores, quos citat, et sequitur Vinder, Gobat, Molino-rect, nu 23, et Pat. Gormaz tract. 2. de p̄nitentia nu 262. oppositam sententiam e fere omnes rigoristis, quos tenet Conincq. — Ratio ubiq: ne ideo absolvendus est, quia in tali casu attrition dicitur

tionem et dolorem [illegible] probabiliter [illegible] [illegible] [illegible] ad [illegible] Cattn dubium gaudens [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] de dolore [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] me multis [illegible] [illegible] [illegible] ingeniosis.

37 Absolutionis [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] quae licet tenuis probabilitate [illegible] [illegible] Sancti in [illegible] probabilissima [illegible] Sacramenti [illegible] docet [illegible] ad [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ad [illegible] Sacramenta [illegible] [illegible] ad [illegible] [illegible] [illegible] ante [illegible] [illegible] [illegible] plena. [illegible] Sacerdote [illegible] 6 anno 1760.

38 [illegible] dubia resolvas, quae dubio Cap. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] anno 29 [illegible] [illegible] dolorem [illegible] [illegible] [illegible] ab alio: [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] Sacramentorum [illegible] [illegible] [illegible] ad [illegible] Sacramentis. [illegible] [illegible] [illegible] dubia [illegible] [illegible] [illegible] motivo indifferenter [illegible].

39 Dubitas 2°: an valida sit absolutio [illegible]? [illegible] [illegible] [illegible] de [illegible] [illegible] [illegible] absolutionem [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] Sacramentalis [illegible] [illegible] valida tamen [illegible] [illegible] invalida et absolutio [illegible] [illegible] [illegible] Sacramentalis [illegible] [illegible]

abso-

absolvitore baptizore &c.

40 Praecavta sunt, praetereunt: 1o, valere absolutionem sub conditione de praesenti, & praeterito, si conditio ponitur, & Dr valere, si conditio Dei ponitur, quia tunc defficit intentio absolvendi. — 2o: absolutionem sub conditione de futuro regulariter invalidam fore, quia verbatenus absolutionis in sui regularem est mediam denotans, suspendit morem de praesenti effectu Sacramenti. — 3o: licitum esse absolutionem sub conditione de praeteritis, aut de praesenti, si conditio sit de necessitate ad Sacramentum, v.g. si suffeciens attritio est, & Sacramento suspendendae, in omnibus ijsque licitam. Si vero conditio sit de necessaria ad Sacramentum, illicita est, equidem supra Doctorem terminos quaestio, obicit, frustrando Sacramentum.

41 3o. dubitatur: an absolutio possit a pluribus Sacerdotibus impendi? Affirmo in dubium, si casus quo sunt tres vel similis alioqua vel aliqua alteri in dubitare. Datur quo in firmis 2 Sacerdotes simul dicere eadem peccata. In utroque casu itaque, & quilibet in solidum potest absolvere, quia unus post alius possit absolutionem praebere. q. certum si multi sunt absolutio in 2 casu illicita est, quia a communi Eccleseiae multum deviare. — Notavit auctoritas, in quolibet ex his casibus fore duplex Sacramentum ... dicta ..., & proferre duplex sententia; ... duplex ....

42 Hinc defendit Suar. P. ... aptet orationes praesentes absolutionem ... Nec ... per partem, quia ... simul ..., quia ... duo ... & ... unica ... correspondet, & duplex absolutio data a duobus ..., ... duplex iudicium ... — Nec valet ... a ..., qui ..., ... multiplicandi ..., ... — ... de ... absolutio ... & nova ... — ... brevi calamo ... auctores, apud quos ... Ventiles.

Diff.

Disputatio 4a.

De Ministro, et Sigillo Confessionis

Ut planiore serie disputationis hujus quaestiones vobis proponent. Minister proprium sigilli obligationem servat, proinde primus quae minister subintret, qui sigilli difficillime frangat. 1a. quaestione de Ministro uno tantum, et brevi capite circumscribemus. 2a. de Sigillo, quae Theologiae immoratur, et veritati magis illorum, levi ergo calamo dabimus.

Quaestio V.

De Confessionis ministro.

Caput Unicum

Sibi digna traduntur

1. Solos sacerdotes esse Sacramenti poenitentiae ministros de fide est; ut constat ex definitione Concilii tridentini in sessione citata can. 10. sess. 14 ubi ait: _Si quis dixerit, non solos sacerdotes esse ministros absolutionis &c. anathema sit._ Quas autem debeant esse sacerdotis qualitates ad validam, et licitam sacramenti hujus administrationem; et quanta obligatione tacendi ipsi teneantur, in hac 4. et ultima disputatione, quamvis breviter dilucide exponam.

2. Praeter potestatem ordinis requiritur in sacerdote, ut possit valide absolvere poenitentes _jurisdictio_; ut constat ex citato Tridentino sic cap. 7. ubi ad valorem absolutionis requirit, quod minister habeat jurisdictionem (ordinariam, aut delegatam) in eum cui absolutionem fert. Alias enim absolutio exhibita nulla est, et nulla declaratur. Quapropter improbabilis est hodie sententia Durandi asserentis sufficere potestatem ordinis ad valide absolvendum, quoscumque poenitentes. = Haec jurisdictio ad judicanda peccata fidelium in foro poe-

re poenitentiali sessa est, sive Divino sacerdotibus; sub conditione tamen, quod ecclesia non prohibuerit.

3. Ex qua Doctrina deducitur 1o quod accedente ecclesiae prohibitione, invalida erit absolutio: ut cum multis docet Pater Amicus. = Deducitur 2. quemlibet sacerdotem in articulo mortis posse absolvere a quibuscumque peccatis. = Deducitur 3. cur quilibet Sacerdos possit absolvere Summum Pontificem. Cum videlicet quilibet sacerdos habeat potestatem absolvendi quemcumque voluntarie se submittentem; dummodo non sit ab ecclesia prohibitum: sed Summus Pontifex a nullo potest prohiberi ne se voluntarie submittat, quia in terris nullum habet superiorem: ergo potest absolvi a quocumque sacerdote.

4. Absolutam, et non impeditam jurisdictionem ad absolvendum habent Summus Pontifex respectu totius ecclesiae: Episcopus respectu suae dioecesis: et Parochus respectu suae Parochiae. = Idemque dicendum est de generali Religiosorum intra suum ordinem: de Provinciali intra suam Provinciam: et de superiori locali intra suam Domum. = Hi omnes respective dicuntur habere jurisdictionem ordinariam. At vero delegatam jurisdictionem ad absolvendum habent illi, quibus tradita haec facultas ab eo, qui habet ordinariam. Et in confessario delegato requiritur approbatio collata ab ordinario: sine qua nulla est absolutio juxta Tridentinum sessione 23. cap. 15.

5. Rogabis. An confessor approbatus in una dioecesi possit absolvere in alia? Respondeo negative. Quia ita declaratum est ab Innocentio 10. decernente: <u>Regulares in una dioecesi ab episcopo approbatos nequaquam posse confessiones audire sine approbatione Episcopi dioecesani.</u> = Rogabis iterum. An sufficiat approbatio petita, et non obtenta, si injuste negata fuit? Respondeo. Non sufficere. quia ab Alexandro 7. damnata est haec propositio: <u>Satisfacit praecepto annuae confessionis, qui confitetur regulari Episcopo praesentato, et ab eo injuste reprobato.</u> Quod autem Diana tradat, non potest praevenire ex alio capite; nisi ex eo, quod confessarius ille re [illegible] sit approbatus.

6.

6. Utraque praecedens resolutio certa nunc est propter praedictas Pontificum prohibitiones; quamvis ante illas sententia opposita probabilis erat. Et nota: Approbationem semel factam ab ordinario posse revocari, vel ab ipso ordinario, vel etiam ab ejus successore: praesertim si superveniat nova causa. Ita novissime declaravit Innocentius 10. in sua definitione. — Requiritur praeterea in Ministro hujus sacramenti probitas vitae, et habitualis scientia. Probitas vitae est status gratiae: quae certe requiritur ad absolutionem licitam, licet non ad validam. Quare qui in peccato lethali absolveret, committeret novum peccatum mortale, quamvis poenitens re ipsa maneret absolutus.

7. Ratio hujus assertionis est quia gravis irreverentia est quod inimicus Christi peragat opera Christi, cujus personam gerit, quicunque absolvit. Et hoc idem militat in Ministro cujuscunque sacramenti. Fundatque in ipso lumine naturae noto: Sancta sancte tractanda sunt. — Notandum tamen est quod Sacerdos, qui est in peccato mortali, non tenetur statim confiteri ad administrandum sacramentum poenitentiae. Satis siquidem erit si de peccato conteratur, quod constat ex Rituali Romano § 1 etc.: de eis quae in sacramentorum administratione etc. Et praeterea, quia tale praeceptum praemittendi confessionem in eo casu nullibi extat.

8. Requiritur triplex in Sacerdote scientia ne intendat temere absolutionem, aut neget illam injuste. Quare qui sine sufficienti scientia confessiones audiret, peccaret graviter propter periculum errandi in re tanti momenti. Sufficiens autem scientia in eo erit illa, qua cognoscit saltem de communiter contingentibus. Videlicet de distinctione specifica peccatorum: de dispositione requisita ex parte poenitentis: de casibus, quibus annexa est censura: de reservatione: de obligatione restituendi etc. Caeterum de casibus raro contingentibus et difficilioribus, tanta in promptu scientia requiritur: satis siquidem erit, si sciat dubitare, indeque libros, vel Doctores consulere; antequam in absolutionem procedat.

Quaestio 2a.
Sigillum confessionis

Caput 1.

Quanta sit obligatio sigilli: et quas personas obliget.

9. Sigillum per metaphoram dicitur quod hic: obligatio tacendi peccata, vel defectus auditos in confessione. Sicut enim litterae sub sigillo sunt ignotae omnibus, sic etiam secreta manifestata in confessione secreta, et occulta specialissima obligatione omnibus debent esse. et quidem haec obligatio tacendi adeo rigida, et stricta est, ut in nullo prorsus casu liceat revellare audita in confessione: etiam ad evitandum gravissimum damnum (spiritualem aut temporalem) reipublicae, vel ipsius confessarii, aut cuiusvis alterius personae. Haec doctrina certissima est: et ab omnibus theologis traditur admissa. Unde autem oriatur tam rigida, et indispensabilis obligatio, dubium est inter Doctores.

10. Etenim quamvis iure naturali, et ratione fidelitatis ille cui secretum revellatum est teneatur ad observationem silentii; tamen haec obligatio dispensabilis est aliquando propter bonum publicum, aut etiam propter vitandum damnum publicum gravissimum: aut gravissimum etiam proprium, vel alienum. Propterea licet ex iure ecclesiastico in capite: Omnis utriusque sexus: detur praeceptum de prodendo peccatorem ex confessione, nec verbo, nec signo, nec quovis alio modo. Attamen praeceptum ecclesiasticum nunquam obligat adeo indispensabiliter, ut etiam cum periculo propriae vitae et honoris, aut cum gravissimo damno Reipublicae obliget.

11. Quare dicendum est cum Patre Vazquez. Obligationem sigilli oriri ex praecepto positivo Christi Domini. Ratio est, quia Christus Dominus praecipiens confessionem omnium peccatorum praecepit etiam ea, quae ad illud necessaria sunt; sed obligatio haec secreti necessaria est ad confessionem: ergo Christus Dominus praecipiens confessionem omnium peccatorum praecepit etiam secretum

sec.

3o. Sequentur quae à positivo praecepto sigilli oritur obligatio sigilli tacite à Christo Domino apparet ex regulatis. Minor Maior debet. quia certè confessio fieret maxime difficilis, et moraliter impossibilis (ut in pluribus) si peccator sciret, sua peccata in aliquo casu revelanda esse.

12. Roboratur Doctrina haec. Quia confessio fieret odiosa, et homines ab illa arcerentur; si peccata revelari posset. Ideoque probabilius est Christum Dominum tenere obligationem confitendi, quando prudenter timeret, confessarium revelaturum esse peccata, quae in confessione audierit: ergo tenetur praecepto confitendi, debet esse securus de silentio confessarij. Porro quidam, licet hanc obligationem servandi sigillum, ut antiquissimè traditione ecclesiae observata; videtur apostolis fundari, nihil in praecepto positivo Christi Domini, quod eo tunc ab ecclesiis derivatum sit.

13. Colligitur 1. esse omnino falsum, quod docent aliqui Canonistae apud Covarrubias in 4. ep: 2. p. Cap. 8. scilicet: peccata poenitentis post mortem suam posse revelari à confessario ad vitandum grave damnum, praesertim publicum. Opposita huic dictae sententia omnium Theologorum certissima est. et est ratio quia omnis revelatio peccati reddit confessionem difficilem, et odiosam: sed revelatio peccati etiam post mortem poenitentis reddit confessionem difficilem, et odiosam: ergo revelatio peccati etiam post mortem poenitentis illicita est. Minor debet admitti: quia timor infamiae, quae veniet post mortem, retraheret fideles à confessione.

14. Colligitur 2. Ita Magistrum Soto in 4. distinct. 18. quaest. 4. art. 5. sacerdotem, nec debere, nec posse inveniendum poenitentem, quando is alias possit confiteri integre, nisi manifestando crimen audientem in confessione simul cum persona poenitentis. Ratio est quia formaliter obligat praeceptum servandi sigillum, quam praeceptum confitendi integre: et quando utrumque praeceptum hoc inveniunt, servari debet praeceptum sigilli. D. Thomas ibidem. Quia praeceptum integre confitendi aliquibus in casibus tantum Theologi non obligat. In quibus tamen et in omnibus semper, et pro semper obligat praeceptum sigilli.

15. Ad servandum obligationem sigilli tenentur omnes illi, qui mediate, aut immediate licite, aut illicite adquirunt notitiam peccati ex confessione la-

re sacramentali, quare obligatur in tali ipse sacerdos. Et obligatur etiam ille qui, vel casu, vel studio, audivit peccata alicujus, quando confitebatur. Obligatur insuper, qui simulando se esse confessarium, confessionem excepit. Obligatur praeterea ille cum confessarius sacrilege revelaret confessionem alterius; sicut etiam ille, qui literas legisset, in quibus scripta esset confessio alterius, et denique obligantur quicumque alii ad quos quomodocumque pervenit notitia peccati ex confessione. Intellige, qui ad hos omnes extendit praeceptum ~~[illegible]~~ per Dominum ... maneat usque confessionem.

16. Solus poenitens liber est ab hac obligatione tacendi propria peccata manifestata in confessione. Potest ergo ipse poenitens dare confessario potestatem revelandi ea sua peccata a se confessa: sed hoc licitum petendum a deo, vel propter aliquod finem honestum. Ratio est quia hoc secretum statutum est in favorem confitentis: proindeque accedente justa causa potest ipse renuntiare privilegio suo. = Non sufficit licentia tacita poenitentis; sed requiritur consensus expressus, proutque beneplacitum illius: ut docet communis theologorum. Quia hoc etiam requiritur, ut poenitens maneat securus de secreto confessionis suae: et ut nemo arceatur ab illa propter timorem hujus periculi.

Caput. 2.

Qualis sit integritas?

17. Integritas generalis in integritate est, quod debeat tacere, quidquid directe, aut indirecte possit trahere in notitiam peccati auditi in confessione. Hoc enim requiritur, ut sacramentum non reddatur onerosum, et odiosum. Quocumque siquidem modo intelligatur manifestatio peccati retraheret homines a confessione. Descendendo autem particulariter, 1°. integritas est 1. peccatum mortale tam in genere, quam in specie. 2o. peccatum veniale tam in genere, quam in individuo. Ignorantia est quod in hac integritate ... manifestare peccatum etiam levissimum in specie, et in individuo est grave sacrilegium sacramenti: imo est semper peccatum mortale.
3. Circumstantiae peccatorum, et quicumque alii (eorum inculpabi-lis).

est, qui in ordine ad confessionem peccatorum manifestantur a poenitente.

18. Quaeres 1. an virtutes, vel specialia dona Dei manifestata a poenitente in confessione, sint etiam materia sigilli? Respondeo cum Cardinali de Lugo. Ea etiam dona cadere sub sigillo, si manifestatio eorum fuerit in ordine ad exponendam gravitatem alicuius peccati: quia tunc evadunt circumstantiae peccati confessi, et pertinebunt ad sigillum confessionis. Eiusmodi dona si tantum declarata fuerint, vel ad petendum consilium, vel ad instructionem poenitentis: ut multoties solet evenire. Attamen etiam sic declarata servari debent sub silentio ex obligatione secreti naturalis; nisi (ut notabis supra) ipse poenitens quoad sanctitatem cedat iuri suo.

19. Quaeres 2. An frangat sigillum, qui dicat (his aut similibus vocibus) Petrum sibi confessum fuisse venialia? Respondeo negative. Sententia certa apud omnes est, confessarium frangere sigillum dicendo, Petrum sibi confessum fuisse soda...; nisi ex circumstantiis possit auditor devenire in notitiam alicuius peccati. Ergo neque franget sigillum dicendo, Petrum confessum fuisse venialia. Patet hoc ex consequentia. Nam qui confessus fuit, debuit saltem confiteri de aliquo veniali, vel levi.

20. Quaeres 3. ex qua confessione oriatur obligatio sigilli? Respondeo, oriri ex quacumque confessione sacramentali, quae innititur supra bona fide poenitentis. Licet enim supra fidem bonam poenitentis, quaecumque fiat animo confitendi, et obtinendi absolutionem, vel recipiendi sacramentum, quamvis propter aliquem defectum, vel poenitentis, vel confessarii sacerdotium respiciat fiat. Unde confessio facta laico non inducit obligationem sigilli, si poenitens cognoscat esse laicum, et non posse sacramentaliter absolvere. Quod si poenitens deceptus iudicaverit esse sacerdotem, manebit obligatio sigilli: quia ea confessio fuit ex animo recipiendi sacramentum.

21. Quaeres 4. An inducat obligationem sigilli, confessio facta sine animo obtinendi absolutionem? Respondeo negative: quia obligatio sigilli nascitur ex confessione

et confessione simulata à populo Romano, et qui taliter confitebatur tendat, et inducat ad absolutionem. = Probatur 2° quia si quis referat sacerdoti peccata solum ex causa quaerendi consilii, talis sacerdos tunc obligatus manet sigillo confessionis; quamvis aliunde teneatur tacere ex obligatione secreti naturalis. Idem ergo dicendum est de illo, qui confitetur absque intentione obtinendi absolutionem, et recipiendi Sacramentum.

22. Attamen si poenitens confiteatur sacerdoti absque ullo dolore pro nunc, sed ut consilio, et prudentia confessarii utatur ad recipiendum dolorem, ut ita cum dolore possit aliquando absolvi, tunc ea peccata maneant sub sigillo. Ratio est quia talis confessio est tunc mera narratio peccatorum; sed fit cum aliquali intentione obtinendi aliquando absolutionem.

23. Quaeres 2°. quas poenas incurrat sacerdos violans sigillum? Respondeo, incurrere suspensionem, et reclusionem perpetuam. Sic expresse decrevit Innocentius 3. in cap. omnis utriusque sexus, dicendo: Sacerdos, qui peccatum in poenitentiali judicio sibi detectum praesumpserit revelare, non solum a sacerdotali officio deponendum decernimus; sed etiam ad agendam poenitentiam perpetuam in arctum monasterium detrudendum. Ergo summus Pontifex.

24. Caeterum poenae hic expressae non incurruntur ipso facto, et absque ulla alia declaratione; sed illas potest et poenitentia judicis sententia. Ad advertendum est poenas istas incurri tantum à confessariis violantibus sigillum per manifestationem peccati. Ratio est quia praedicti textus canonici loquuntur tantum de istis confessariis, et solum in casibus praedictis manifestationis peccati committitur, et poenales debent restringi; et non extendi ad alias personas, neque ad alios casus.

Caput 3.

An confessarius possit uti notitia habita in confessione ad aliquam actionem externam? 6

25. Omnibus denuntiet aliis e confessario licitas esse actio-
nes illas, quae et sunt licitae poenitenti, quamvis habean-
tur notitia confessarii ex confessione. Ideo potest confessarius moveri
ex confessione ad specialem benevolentiam erga poenitentem. Potest
et pro poenitente orare. Et praeterea potest consulere libros, aut
viros doctos, quando scilicet difficultas aliqua sibi in confes-
sione occurrit. Et similiter potest alia huiusmodi. Ratio pro
his omnibus est quia usus notitiae habitae in confessione prohibi-
tus est, qui reddat confessionem odiosam; sed actiones, quae sunt gratae
poenitenti, non reddunt confessionem odiosam: ergo usus noti-
tiae habitae in confessione quoad similes actus non prohibetur.

26. Cete-
rum praedicta resolutio ita intelligenda est, ut per illas actiones
nullo modo manifestet directe, aut indirecte peccatum ali-
cuius poenitentis, et ex hinc ad quaestionem assertio restricta est.
Quicumque usus notitiae habitae in confessione, ratione cuius confes-
sio reddatur odiosa, prohibitus est. Ratio assertionis est praeceptum sigilli ge-
nerale, in quo fundatur obligatio sigilli. Ex quo sic arguo.
Ideo positum est praeceptum sigilli, ut confessio non fiat odiosa: ergo qui-
cumque usus notitiae habitae in confessione reddens confessionem odio-
sam, prohibitus est, et ita praeceptum.

27. Haec doctrina specialiter li-
mitari debet ab omnibus Societatis nostrae PP. propter decretum Re-
verendi Patris Claudii nostri Praepositi Generalis, quo scilicet
severe prohibetur, ne nostrorum aliquis publice, aut privatim
doceat oppositum praefatae resolutioni. Additque insuper: In om-
nibus casibus istis se gerant nostri confessarii, ac si in confes-
sione nihil prorsus audivissent. Haec praeceptio tam pro
scriptoribus, tum pro confessariis nostris.

28. Attamen praefata
doctrina universaliter ab omnibus ecclesiasticis Catholicis docenda
est propter decretum Clementis 8. ita decernentis his verbis:
Tam superiores pro tempore existentes, quam confessarii, qui
postea ad superioritatis gradum fuerint promoti, cave-
ant diligentissime, ne ea notitia, quam de aliorum pecca-
tis in confessione habuerint, ad exteriorem gubernationem u-

tan-

139

tam? ergo amus decreta hoc de solis praelatis, et de solis regularibus videantur. Neque tamen decretum pro omnibus confessariis generaliter intelligendum est propter eandem rationem, quae habet locum, sicut ergo in omnibus militat, et in intrinsecis.

29\. Verum ideo praelatus (universalis) est potestas vi ad externam gubernationem notitia habita in confessione quamtamvis usus reddere confessionem odiosam: quod est contra praeceptum positivum supra Dominum. Nullus quoque confessariorum potest uti notitia habita in confessione in ordine ad actiones externas (quaecumque illae sint) quandocumque generaliter usus odiosam reddit confessionem. Hoc enim sapit contra praeceptum supra Dominum. Quare praedictus Summus Pontifex praedictis statuit novum legis aliquid praedicto decreto suo, sed tantummodo declaravit antiquum in Sacramento.

30\. Ex resolutione data deducitur praelatum nullum amovere posse subditum à munere, in quo sit: neque ergo negare illi suffragium ad aliquid propter aliquos aut defectus auditos tantum in confessione, et neque posse propter solam notitiam notitiam confessionis sequere majorem severitatem erga poenitentem. Deducitur tertio, notitiam habitam in confessione, et exinde sumptam, nullo omnino esse pro foro externo, et judiciali. Quae ex his lex illationes fundantur in praefato iure Divino de non faciendo quod potest facere odiosam confessionem.

31\. Rogabis: An confessarius ad evitandum periculum animae possit uti notitia habita in confessione? Respondeo nunc pro omni casu, in quo usus talis notitiae deberet directe, vel indirecte indicare aliquod peccatum in confessione auditum. Sic ipse docet Doctor Eximius disp. 33. sect. 7. Quare, quando poenitens ex confessione a se audita sciat, per parare hoc dicendum vel periculum spirituale, speret (ut ut illud vitare per-) petat a Deo auxilium Divinae gratiae parans parati affectionem qualiter (et sperare vitiorum) sequitur ergo indicare manifestare peccatum.

32\. Ad fortiorem tenet Sic Doctrina

pro

pro casibus in quibus confessarius ex confessione extra a-
uditam sciret peccatum sibi esse poenitentis, vel [illegible]
re in [illegible] modo. Rex enim a [illegible] debebit [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] vitalem [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] dicere, aut indirecte sigillum. Qui casus [illegible] videtur
speculativus, et vix probabilis [illegible] [illegible]. [illegible], [illegible]
[illegible] gaudent de bono causa [illegible] [illegible] [illegible]
o, et reverentia sacramenti in observare sigilli.

Disputatio 5.

Necessitas, et praeceptum sacra- menti poenitentiae.

Plura de his dedimus, dum de poenitentia virtute in [illegible] proxime elapso disputavimus. Nunc [illegible] [illegible] magis ex professo sermo de ipsis [illegible] [illegible] et claritatis gratia quaestione duplici [illegible] [illegible]: 1. quis explicet necessitatem: 2. quis praeceptum (tam divinum quam humanum) sacramenti poenitentiae [illegible].

Quaestio 1.

Poenitentiae necessitas explicatur.

Caput 1.

Quibusdam expositis certiora [illegible].

Duplex à
1. theologis necessitas inventa est. Alia dicitur necessitas medii; alia dicitur necessitas praecepti. Utriusque expositionem dedimus in [illegible] de sacramentis in genere. Hic necessario revocanda 1. [illegible], quando res [illegible] ad justificationem et glorificationem requiritur, ut sine illa [illegible] [illegible] omnis [illegible], nullus [illegible], et gloria [illegible] possit. 2. scit necessitas praecepti dari, quando res tantum ratione praecepti ponenda [illegible], at cujus omissio [illegible] impediat gratiam aut [illegible] beatitudinis assecutionem. [illegible] 1. modo [illegible], et [illegible] [illegible] positive [illegible] adorationis, et [illegible] necessaria [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. 2. autem modo necessaria [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] removens prohibens scilicet peccatum [illegible] [illegible].

186

oris, et positive concurrens impedit. Necessitas medij porro subdividitur in absolutam, et relativam, et ex suppositione sive consequentem. 1. quando res absoluta suppositione invariabiliter requiritur. 2. quando ex aliqua suppositione res infallibiliter necessaria est. Sic dolor de peccato necessarius est post baptizato, si post Bptmum lethale admisit. = Porro subdividitur 2o. In necessitatem in re, et necessitatem in voto.

2. Necessitas in re datur, quando res per se ipsam fieri potest, debet ad effectum obtinendum; quando necessaria dicitur fides supernaturalis, et explicita de existentia Dei, etc. Necessitas in voto, quando res per se ipsam poni non potest, ad obtinendum tamen effectum poni debet aliud, quod ex divina ordinatione sufficiens sit ad effectum causandum. Sic Bptmus aliquibus necessarius est, vel in re, vel in voto ad assecutionem vitae aeternae, quod si gratia remissiva originalis, et actualium peccatorum in adulto per Bptmum in re suscipiendum obtineri non potest, procuranda est per actum perfectae Charitatis, quum a Deo destinatus est ad talem gratiam obtinendam in casu, quo Bptmus in re suscipi non potest.

3. His expositis, summa quaedam inter theologos stabilienda sunt. 1. Sacramentum poenitentiae non est, uti baptismus necessarium Dei, neque via est necessarium iis, qui post Baptismum in peccatum lethale ceciderunt. Itaque prout Doctrina est Tridentino sessione 14. c. 1. hoc sacramentum iis tantummodo necessarium esse dicit, qui post Bptmum lapsi sunt, ut per ipsum divinam amicitiam, et reconciliationem cum Deo possint reparare.

4. Stabiliendum est 2o. Sacramentum poenitentiae in re susceptum, aliter suppletum, aut desiderare necessarium necessitate medij iis, qui lapsi sunt in mortale post Bptmum. Ita Doctrina est eadem sessione cap. 4. ubi asserit, perfecta Charitate perfectam hominem cum Deo reconciliari ante quam sacramentum poenitentiae in re suscipiatur.

5.

5. Si q̄ pariter à Sacramento poenitentiae in re suscepto abs[olvit], quia obtenta gratia peccatum depositum, Sacramentum istud in re est simpliciter, sive demum necessarium ad salutem. Ratio: homines enim omnes tenentur ad Sacramentum in re suscipiendum, sive, ut ex praedictis patet. Respondeo; hoc sic est ratione praecepti, cujus necessitas in sequenti quaestione extenditur.

6. Stabilitur 3. saltem Sacramentum poenitentiae in voto necessarium esse simpliciter necessitate medii; quia Sacramentum poenitentiae, vel in re, vel in voto est disjunctive necessarium necessitate medii ad salutem, sicut post Baptismum mortaliter delinquentibus. Prob.: Tridentinum sess. 14. cap. 2. docet: lapsis post Baptismum necessarium esse Sacramentum poenitentiae eo modo, quo nondum regeneratis necessarius est ipse Baptismus; atqui nondum regeneratis disjunctive necessarius est necessitate medii ad salutem Baptismus, vel in re, vel in voto; cum ergo Baptismus saltem in voto simpliciter necessarius est, et similiter.

Caput 2.

Duplex dubium resolvitur.

Quaesitum

7. Diff. unde sit poenitentiae necessitas colligenda. Resp. unde dubium ex institutione dubium respectu... Theologi diff. 11. sect. 2. ubi in primis ... colligi necessitatem, colligi ex institutione Domini hujus sacramenti; sive ex illis verbis Domini Joan. cap. 20. *Accipite* Spiritum Sanctum; quorum remiseritis peccata, remittuntur *eis*. Jo. 20. v. 22 et 23 ... Dominus sacerdotes judices instituit, eosque judiciaria potestate ... ut peccata solverent, et ... ut absolverent, sed ... ut peccata solverent, ... peccatorum remissionem ... judiciali sententia sacerdotis.

8. Cum autem ... absoluto ... sit demum necessaria, ut ...

etc

188

tem esse numero 1, et sequentibus in ext[illegible] ipso [illegible]
[illegible] ad valorem sacramenti [illegible]
[illegible] sacramenti [illegible] in voto [illegible]
[illegible] sacramentum [illegible]
[illegible]
[illegible] obire [illegible]
[illegible] in [illegible] ubi [illegible]
[illegible] in lege evangelica [illegible] ad [illegible]
[illegible] voto [illegible]
[illegible]

2. Oppones [illegible]: [illegible] in lege naturae [illegible]
[illegible] sed in antiqua erat [illegible]
[illegible] voto sacramenti [illegible]
[illegible] in [illegible]
[illegible] legis antiquae [illegible]
[illegible] in lege nova [illegible]
voto [illegible] in lege veteri [illegible]
[illegible] sacramenti poenitentiae [illegible] et confessionis
[illegible] voluntas [illegible]
[illegible] poenitentiae [illegible] in lege veteri [illegible]
[illegible] sacramenti poenitentiae [illegible]
[illegible] in lege [illegible]
in lege [illegible] voluntatis [illegible]
[illegible] voluntas [illegible] sacramenti [illegible]
de voto sacramenti.

3. Dubitabis [illegible] debeat [illegible]
[illegible] sufficiat votum implicitum sacramenti [illegible]
de [illegible] fuit [illegible]
[illegible] Doctor dist. 17. [illegible] 3. [illegible] 8. [illegible]
[illegible] Angelicus [illegible] 3. [illegible] 3. [illegible]
Bonaventura, et [illegible]
[illegible] sufficere votum implicitum [illegible]
[illegible] ante [illegible]
voto explicito sacramenti, et desiderium [illegible] et expressum
[illegible] sacramenti, implicitum desiderium, [illegible] in [illegible]
[illegible] de [illegible] mandatorum observatione [illegible] quod [illegible]
dett.

desiderium, sive nondum perfectae contritionis videtur includi = Decoepismus [illegible].

11. Probo resolutionem ex Tridentina sessione VI. cap. 6. ubi docet, hac significari contritionem perfectam cum voto sacramenti, quod in ipsa includitur, seu votum includitur in perfecta contritione et votum implicitum sacramenti: et Probatur maior: nam sess. 7. [illegible] eodem Capite dicitur ad veram contritionem sufficere propositum servandi omnia mandata cum detestatione peccati propter Deum super omnia diligendum; atqui in illo proposito includitur votum implicitum sacramenti, et quidem explicitum, ut liquet: ergo = Ergo inde incredibile videtur quod hoc possit veram contritionem suppe- re sine actuali reminiscentia confessionis sacramentalis, quod necessarium erat, si ad contritionem requireretur votum explicitum sacramenti.

12. Dices tamen: Deus decrevit dare auxilium efficax ad perfectam contritionem, nisi habenti votum explicitum recipiendi Sacramentum: ergo = Non credimus Canonem factum fuisse revelationem illius decreti, quod Patribus, et theologis ignotum est; unde quomodo libere adstruitur a nobis negatur, cum neque ex Scriptura, neque ex Patribus aut summo opposito liquet ex Tridentino. = Dices 2o. homo non baptizatus, si baptismum recipere non possit debet habere votum explicitum baptismi: ergo similiter = 3. neque homo significat, nisi vellet actualiter explicitam reconciliationem cum Ecclesia: et neque peccator ad contritionem sacramenti, nisi habeat votum explicitum sacramenti.

Ad Argumenta

13. [illegible]

[illegible] Doctrina Theologorum, [illegible] 3. pte, disp. 17. sequitur 69. art. 2. [illegible] ad significationem sufficere votum implicitum Baptismi [illegible] [illegible] et [illegible] 3. [illegible] [illegible] Doctore [illegible] debet habere [illegible] manebit; [illegible] ambiguus erat et fiat [illegible] reconciliatio cum Ecclesia: [illegible] Christianis, [illegible]

150

habere, quam aconitum de confessione sacramentali [illegible]

Disputatio 2.

De praecepto poenitentiae, seu confessionis sacramentalis

Caput 1.

An detur praeceptum divinum

11. Dari praeceptum divinum confessionis sacramentalis, [illegible] [illegible] canone 6. [illegible] Concilium Tridentinum sessione 14. [illegible]

12. [illegible]

16. Supposita ergo existentia Divini praecepti de sacramentali confessione, Resolvitur 1: quando hoc praeceptum teneant. [illegible] generaliter. 2: hoc praecepto soli obligantur baptizati, qui post baptismum graviter deliquerunt; quia hi soli habent materiam necessariam sacramenti poenitentiae, quod a Christo Domino institutum est ad remissionem mortalium [illegible] post baptismum, ut ex [illegible] [illegible] constat. = Unde infertur, et baptizatos et infirmos eiusmodi praecepto teneri: [illegible] poenitentiae sacramentum est [illegible] necessarium ad remittenda [illegible] gravia post baptismum, quae [illegible] [illegible] [illegible].

17. Infertur 2: [illegible] in [illegible] [illegible] obligari praecepto confessionis; quia talis obligatio oritur solum ex peccato mortali post baptismum; non vero ex venialibus, quae tantum modo [illegible] in [illegible] [illegible] possunt = [illegible] [illegible] de illis qui solum habent [illegible] peccata venialia, aut mortalia [illegible] [illegible] [illegible], et [illegible] a [illegible]. Hoc [illegible] est de [illegible] [illegible] quae nec obligatio, nec capacitas habent suscipiendi hoc sacramentum [illegible] [illegible] [illegible], et [illegible] = Infertur 3: [illegible] [illegible] baptizatos a tali praecepto esse immunes: [illegible] [illegible] [illegible] ante baptismum habeat peccata post baptismum [illegible] [illegible] [illegible] obligatio divini praecepti.

18. [illegible] — [illegible] baptizatus [illegible] praecepto Divino confessionis [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] et supponere, quod baptizatus et peccet graviter post baptismum. [illegible] hoc [illegible], et [illegible] [illegible]: [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] possibilis nunc [illegible] praecepto Divino [illegible] et supponere, quod [illegible] [illegible] baptizanda, et post baptismum [illegible] peccatura sit. Unde [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible]: [illegible] baptizatus praecepto recipiendi eucharistiam [illegible] [illegible] [illegible] praecepto confessionis [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] baptizatus [illegible] facere [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] requiruntur, [illegible] baptizari, et [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] unde [illegible] obligatio praecepti poenitentiae [illegible].

pecca-

102

peccatum mortale teneri ex praecepto eucharistiae, vel con-
fessionis sacramentalis.

19 Rogabis 2°. quonam tempore prae-
ceptum divinum de tempore obliget. Quare sunt doctorum
placita, quae summa magis fundata sunt breviter pro-
ponam. 2°. cuius certissima sunt ex omnium theologorum sententia
praeceptum divinum de tempore obligare tantum, ac sem-
per e peccatum mortale; opposita sententia nec vera nec
admodum probabilis censetur ab eximio nostro disp. 35. sect.
3; defendunt tamen a Gilielmo Parisiensi, Alexan-
dro de Ales, et probabilius etiam a D. Bonaventura =
Est huius sententiae facilius optime Tridentinum [illegible]
sessione 14. cap. 5, ubi ait, ecclesiam determinasse tempus an-
nuae confessionis, quod facere non posset, si confessio esset de iure di-
vino tantum, ac peccatum lethale ... ecclesia iure di-
vino munita [illegible].

20. 2um ex omnium theologorum certum est
hoc divinum praeceptum obligare per se loquendo, et in pe-
riculo mortis. Ratio, quia etiam seclusa determinatione Eccle-
siae hoc praeceptum aliquando obligat, et illud per obliga-
tionem ante mortem adimplere debet: ut minimum in mortis
articulo, vel periculo adimplendum. nullum enim aliud tempus
determinare potest assignari extra mortis articulum, aut pericu-
lum. Infert hinc, tali praecepto teneri eos, qui gravi
morbo laborant, qui etiam difficile valent, aut navigationem
longam periculosam aggrediuntur, feminas etiam partu-
rientes, et quae in ipsa morbo difficultate constitutae sunt.

21. Infert
etiam teneri eos, qui in periculo mortis confessi sunt,
et postea, curante eodem periculo, lethaliter peccarunt. =
Infert tandem, affirmationem esse eiusmodi praecepto obligari +
habentes modo copiam confessarii, probabiliter timent fore ut confessoris
ante mortem confessionis copiam habeant hunc casum a D. Thoma
adiique [illegible] excogitatum, ut esse diversum a periculo
mortis

moris, notat, et quidem bene noster P. Lessius cap. 3.

3, sect. 3, num. 3.

22\. Huc usque dicta communissima sunt. Du-
bium aliquod est, an extra mortis articulum obliget praeceptum divinum
de confessione? Dico 1. tale praeceptum per se, et ex se ita obli-
gat aliquando de cetero ... communis sententia contra Scoti-
num nostrum. Ita plures, et quidem gravissimi Theologi,
quorum doctrinam mihi explanavit ..., et ... Ingla-
crament ... Probatur. Poenitentiae Sacramentum à
Deo institutum, et praeceptum est ad remedium peccati post-
... et praeparationem futurorum, et de cetero aliquando
obligat. Quaerenda ... peccavere, cum peccata futu-
ra ... et peccat ... de ... Deo ... .

23\. Quia doc-
trina ... pro vere mendo solutionem ... .
a: ... praeceptum divinum de confessione in lege nova sub-
cessit praecepto ... in lege antiqua; sed hoc praecep-
tum de ... obligabat aliquando ... : ... similiter
quoties ... de ... obligem, ... declarans;
sed ... ecclesiae ... facultate declarandi ...
... quod si ecclesia ... declaratum, quod ... [margin: ... nullus]
impossibilitatem ... propter specialem ... praecepti ...
... pene nullum est ... extra ... ,
... praecepto.

24\. ... 2: ... obligat
praeceptum divinum de confessione ... ,
... ,
... de ...
et ... de ... ... de ...
... in eo quod ... .
... et ad ... . = 2. ...
... confessionem ... ...
aliquod grave peccatum: ... ...
... .

199

Caput 3.

Praeceptum Ecclesiasticum de sumptione sacramentorum [illegible]

25. Juxta Lateranense cap. 21. de poenitentiis et remissionibus ita decernitur: omnis utriusque sexus fidelis postquam ad annos discretionis pervenerit omnia sua solus peccata saltem semel in anno fideliter confiteatur proprio sacerdoti: alioquin et vivens ab ingressu ecclesiae arceatur et moriens christiana careat sepultura. Hoc [illegible] declaratur sess. 14. cap. 5. Monstrant [illegible] [illegible] quae [illegible] [illegible] [illegible] semel in anno [illegible] [illegible] [illegible] tempore.

26. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] quibus addere debes [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] satisfacere [illegible] manifestet [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] possunt.

27. 2o. pueros ante pubertatem [illegible] a Sacramento [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] censura [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] peccare [illegible]

quid pie, quamvis [illegible] in maioribus [illegible] omnia videntur. Videatur Ill.mus D. Marin tom. disput. 20, ubi de his, et aliis dubiis breviter resolvendis latissime agitur.

28. In dubio: quo anni tempore praeceptum ecclesiasticum de confessione sit adimplendum. Eximius eruditione, et pietate in suis dubiis resolutione hoc Eximius disp. 36, sect. 3, quem male citat, et forte non legit nobilis quidam recentior, ubi dicit. 1.a sententia docet praeceptum confessionis [illegible] communionis eucharistiae obligationem durare per totum tempus paschale. Pro 3.a sententia citat Eximium, male tamen, quia Eximius docet num. suo 11. praedictae sectionis per haec verba: Quantum ad vim praecepti utriusque communionis, et confessionis, certum existimo, hanc obligationem non esse duraturam ad certum tempus anni, sed solide durat usque ad finem anni citati. Lege et observa candorem, lege ipse Eximium.

29. Nihilominus praedictam sententiam tenent Suarez, Azor, Fagundez, Moya, Bobadilla, et plures alii, quos citant Eximius ipse, et Illustrissimus Marin. 2.a sententia docet, tale praeceptum adimplendum esse semel in anno, ita ut non detur obligatio ad hanc, vel illam partem anni. Ita pro aliis Eximius citatus; et post ipsum S.D. Valentia, [illegible], Cardinalis de Lugo, Arriaga, et plures alii apud [illegible] Eximium suo 20 et 22. Ill.mus Marin disput. 20, sect. 3 [illegible] similiter reputat 1. sententiae authorem, Doctorem Eximium [illegible] praesertim utramque docere; sed falso: nam [illegible], quem Illustrissimus ipse citat utriusque sententiae authorem, in [illegible] adducere, verumque sentire, in quo 1. sententia loqui debeat et explicare intendit Eximius.

30. Accipite suavitatem, et veritatem [illegible] Summa. num. suo 20. refert 2.ae sententiae suffragantes, illiusque fundamenta, quae ex supra dictis satis [illegible] deducta sunt, hic enim dubium dicat obligationem debere semel in anno, quin tempus [illegible] per annum duraturum assignet, et ut [illegible] et ex vi praecepti non bene colligitur adimplendum esse in [illegible] vel duratura tempore anni: sicut non teneretur ex vi

praecepti

126 praecepti ad communicandum feria 2a, potius quam 3a, ille cui semel in hebdomada communicare praecipitur. Praeterea ipse Concilium loquens de praecepto communionis quae actum determinate assignat, dixit sufficientem ad minus in die paschae receptionem sacramenti. Quando vero loquitur de praecepto confessionis indefinite loquitur dicens semel in anno.

31. Ex 3ia

differentia utriusque praecepti infertur praeceptum confessionis pro hac, ut illa determinate pro anno obligare. Quam sententiam approbat, et promovet exemplum num 4. = Et ut veritas illius magis elucescat, a num 5. exponit quomodo initium et finis huius anni computari debeant, tres sententias refert, et improbat. 1a quae asserit, hunc annum esse unum et eundem pro omnibus fidelibus id incipere ab illo die quo unusquisque mortaliter peccavit refellitur praecipue fundamento, et quia Ecclesiae [illegible].

32. §2.

Sententia, quae docet annum computandum esse ab ultima confessione est 4. sententia communis, et eodem modo impugnat. Praeterea: iuxta hanc sententiam nunquam confiteri tenebitur ille qui mortaliter peccavit statim ac ad annos discretionis pervenit, quia nulla praecessit confessio a qua tempus obligationis possit computari. = 3a sententia, quam modo tenent P.P. Vazquez, Lugo, Palao, Dicastillo, Coninck, et alii, annum computat a 1. die Ianuarii ad ultimum usque Decembris id displicet Eximio nostro; ut quia [illegible] et videbimus postea.

33. 2o; quia iuxta hanc sententiam potest quis confessionem differre fere ad duos integros annos, ut videlicet hoc anno confitear in festo Epiphaniae et anno sequenti confessionem differat usque ad Domini nativitatem; hoc autem contra praecepti intentionem esse, quis non videat? 4. tandem sententia a paschate ad pascha annum numerat. [struck out] Hunc loquendi modum, ut pote Ecclesiae praxi magis conformem approbat Eximius suasque (?) num 8: cuius fundamentum est communis omnium usus

usus

repraesentatio: si enim reliqui anni temporibus confessi sunt, in quadragesima ad fieret, eo quod tunc temporis annum fini sufficiunt.

34. Et confirmatur quia propter eandem rationem pastores ecclesiae in potestate ad praecepti observationem compellunt, et transgressores censura communicationis afficiunt. = Ne autem ita sine loquendi modo de ducam inconvenientia ex nunc tamen posita ita Patris Patronus et aliis, infert noster Eximius suo numero 9: quod si quis intra annum mortalia confessus, et postea quadragesimae tempore ignorantiam habeat, debet tunc poenitentiae sacramentum accipere, non solum per accidens ratione eucharistiae suscipiendae, sed etiam per se, et ex vi praecepti ecclesiastici, si alia peccata intra annum commissa sint, saltem confitendi sint. Hoc modo vitatur illud inconveniens, et rationabile accipit sensum praeceptum ecclesiae.

35. Supra hanc illationem facile deducitur, inquit Eximius Doctor, duas sententias in proprio huius dubii propositas. 1. enim, quae docet praeceptum obligare tempore in quadragesima, intelligenda est, si tunc sibi conscientiam mortalis habeat: <u>Quae enim est vero simile (verba sunt magni Suarez) eos auctores sensisse, obligari homines ad differendam confessionem, usque ad illud tempus, vel ad confitendum iterum peccatum semel confessum: utrumque enim est improbabile.</u> 2a vero sententia intelligenda ad finem unius anni posito accipienda est, quia non per illud confessionem in quadragesima integre, et adaequate impletur praeceptum ecclesiasticum de confessione omnium peccatorum.

36. Haec tenus tradidi: et ut nostram erga Doctorem Eximium devotionem satis facere. Demum, ut constet, non venerari ab aliquibus, quia refutasse a pluribus non legitur. Ostendit enim, in huius dubii resolutione magni Suarez non esse problematicam; et ex illius Doctrina fieri deductam huiusque opposita facile plurima diluuntur, quae pro 1. sententia adducit supra citatus Martin. Multa Eximius noster, qui numero suo 42a verius etiam quaedam solvit, et in favorem nostrae Doctrinae breviter explicat.

Caput.

Caput 3.

Ablatio resolutione Unitas absolvit [illegible]

37. Tertium dubium: an per confessionem fiat satis praecepto confessionis annuae? Dico: fit satis praecepto per confessionem validam, et informem, qualis a nobis quaeritur. Sed prima disputatione propugnata ratio: quia illa confessio validitas et informis sortitur cum absolutione ministri verum et validum sacramentum a Christo Domino institutum; sed per susceptionem veri et validi sacramenti instituti a Christo Domino fit satis praecepto ecclesiastico confessionis: ergo. Maior ex dictis supponi debet. Minor est minus [illegible], quia per susceptionem illius sacramenti fit satis praecepto divino: ergo etiam ecclesiastico quod tantum est modificatio, seu determinatio circumstantiae et [illegible] per susceptionem divini validi et informis fit satis praecepto divino, ut certum est: ergo similiter.

38. Dices contra: per communionem [illegible] sacrilegam non adimplet praeceptum communionis: ergo neque per confessionem validam et informem praeceptum confessionis.

Resp.: [illegible] confessionem [illegible] praeceptum [illegible] reconciliatio [illegible] cum Deo: ergo. Ad 1. [illegible] disparitas stat in diversitate utriusque praecepti. Praeceptum communionis supra Tridentinum sessione 13. de Eucharistia cap. 7. exigit [illegible] praeparationem: unde qui praeceptum adimplet per [illegible] communicare sacrilege. Praeceptum confessionis solum exigit susceptionem veri sacramenti, quale supra diximus confessio valida et informis.

39. Et hinc [illegible] 2. [illegible] quia finis praecepti [illegible] sub praecepto, ut est communis theologorum [illegible]. Et licet [illegible] reconciliationis cum Deo, obtinet tamen aliquid, scilicet dolorem de peccatis et propositum [illegible] = Dico 2.: [illegible] voluntarie nullitas [illegible] nullitas sacramenti [illegible] non fit satis praecepto. [illegible] ex damnatione [illegible] propositionis, quae est 14. inter proscriptas ab [illegible] 3.

ratione, quia ecclesia praecipit susceptionem veri sacramenti; per confessionem autem voluntarie nullam [illegible] nullitatis sacramenti proveniens non recipit verum sacramentum &c.

90. Dubium 3: Utrum teneatur statim anno sequenti confiteri, qui hoc anno non adimplevit praeceptum? Negant aliqui Antoninus 2. pt. tit. 9, §. 3, Silvester, Ledesma, et [illegible] alii. Affirmat communis sententia Doctorum cum Examine [illegible] 36, sect. 4. Cum hic sit resoluta nostra, et ut veritas illius magis appareat, suppono praeceptum confessionis esse affirmativum, et [illegible]: Uno modo tiene saber: Confiteri semel in anno. Jo autem modo sic: Ne ultra annum differas confessionem. Supposito hoc colligitur ex intentione ecclesiae huius praecepti.

91. Ex eo sit de eodem quod se pro praecepto [illegible], quae [illegible] materia [illegible] nullo tempore determinato per se obligat, prohibere videtur dilationem confessionis ultra tempus quod ecclesia determinat, et hinc sumitur efficax resolutionis probatio: nam praeceptum [illegible] semper et pro semper obligat, usque dum obligatio [illegible] mandati statur; [illegible] dum [illegible] obligatio sed [illegible] manet in tali, et praeceptum urget.

92. Quod solide [illegible] communis Doctorum exemplo illius, qui intra annum [illegible] semel tenetur debitum solvere: transacto eo anno [illegible] et [illegible] solvere tenetur. — Ob. [illegible] ex [illegible] ecclesiae, quia transgressores praecepti ex [illegible] [illegible] solum impo[illegible] [illegible], [illegible] praecepti adimpletionem [illegible] = [illegible] adversariorum fundamentum [illegible], [illegible] nec obligat [illegible], nec [illegible] sacri, nec divini officii recitatio: [illegible]. [illegible] praecepta [illegible] audiendi sacrum et recitandi divinum officium [illegible] affirmativa, et [illegible] in [illegible] [illegible]; [illegible] in ipsa [illegible] obligatio [illegible] in praecepto confessionis annuae [illegible] colligitur ex dictis.

D.

150

43. Q. [illegible] ratione [illegible] [illegible] [illegible] 3. [illegible]
[illegible] in [illegible] anni [illegible]
[illegible] [illegible] 3. [illegible] — [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] in [illegible] [illegible] — [illegible] elapso, [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible], qui in [illegible] [illegible]
[illegible]: [illegible] [illegible].

44. [illegible] [illegible] et [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], qui [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible], ut [illegible] elapsa [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] ad [illegible] et [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] 3. et 6 [illegible] [illegible]
[illegible] et [illegible] [illegible].

45. [illegible] [illegible] [illegible] qui [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible], et [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible], ut [illegible], [illegible]
ad [illegible] [illegible] [illegible] pro [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] 33. [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] ab [illegible] [illegible] [illegible] et [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible].

46. [illegible] Q. [illegible] [illegible]
[illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] anni [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] anni [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible]

-ta videntur, et rationi consonum: ex vero sensu ecclesiastici praecepti, quod tantum videtur obligare ad confitenda omnia peccata illo anno commissa, quando facto prudenti examine memoriae occurrunt, sive quamvis confessio perfecta, et necessaria est ad integritatem sacramenti.

17. Et similiter patet responsio ad illum, qui hoc anno nullam faceret confessionem: hic enim nullomodo impleret praeceptum confessionis annuae: unde in ultimo anni sequentis illam facere teneretur. Ut vero, qui facit confessionem toties annui, quamvis perfecta, et necessaria est ad integritatem sacramenti, praeceptum adimplet. Indeque ad sequentem annum non transit obligatio, quamvis accidentaliter, et sine culpa aliqua omittatur. = Subjectandum: ex vi praecepti ecclesiastici teneri fideles anticipare confessionem praecedentis anni in fine, si praevideant fore, ut amissa illa occasione, non possint tota illo anno confiteri.

18. Ratio huius communis doctrinae est: quia tale praeceptum non limitatur ad finem anni; sed obligare ad confitendum semel in anno omnia peccata; si autem hoc positum in illa occasione non confiteatur, voluntarie praeceptum non adimplet: debet ergo confessionem anticipare; sicut debet hora 10. sacrum audire, qui praevidet hora 11. impeditum fore, neque in fine diei, tenetur die sabbati audire sacrum, si quis praevideat, quod die Dominica illud audire non poterit: nam obligatio huius praecepti non incipit usque ad diem festum: obligatio vero confessionis annuae ab initio anni decurrit: unde in aliqua illorum adimplenda est.

19. Gratiarum pulsat animus post annualem coronam. Et autem vobis, auditores mei, gratias ex animo benignitati hoc ..., vos mihi exhibuistis benignitate; laboravi in omnibus tempore dominus meus ... laborare decere. Laboravi in omnibus tempore ... ; vobis ..., abscondens. Pro omnibus vobis, et quae ... laborem in vestra ... utilitate. Clamavi ... fortis ... et desiderantes inter ... ce ... mus facta mea. ... ad ... Deus, qui vos ... in ... gloriam ...

Valete!

Index quaestionum, disputationum, et Capitum quae in hoc volumine includuntur

f. denota folium. N. denotat §.